XXIX. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1973. MÁRCIUS 22.

Ludas Matyi

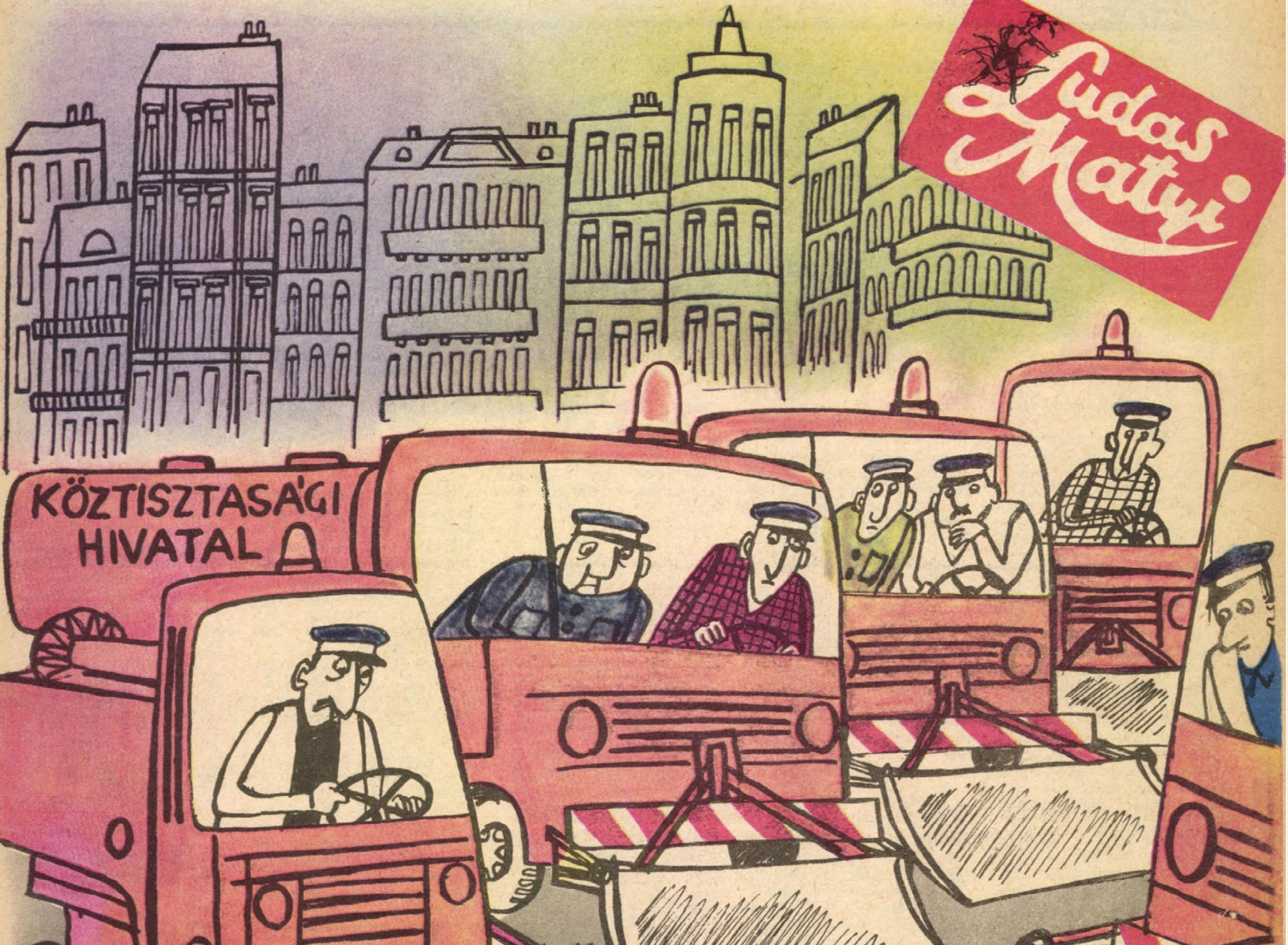
KÖZTISZTASÁGI HIVATAL
Várnai

TÉLAPÓ BÚCSÚJA *— Ettől voltunk úgy begyulladva?*

Várnai György rajza

KEDVES LUDAS!

PÁRBESZÉD EGY JOGHURTTAL

— Bocsásson meg, ha felébresztettem...

— Nem tesz semmit, amúgysem aludtam.

— Ez egy aludttejtől kissé meglepő válasz... Azt szeretném megtudakolni, mitől tetszik ilyen kesernyésnek lenni?

— Ha nem alszik eleget éjszaka, maga is keserű szájízzel jár-kel egész nap. Ez az én bajom is, a kialvatlanság. Egy friss, fiatal, fölözött tejnek legalább két órai alvás kellene ahhoz, hogy üde és üdítő joghurt váljék belőle.

— És miért nem alhat eleget?

— Mert a fogyasztók igénye egyre nő, ma már napjában hatvanezer pohár kefírt és joghurtot esznek meg az emberek. Egyáltalán nem nő viszont a Budapesti Tejipari Vállalat érlelői kapacitása. Ha tehát több joghurtot akar piacra dobni, meg kell rövidítenie az érlelési időt, s félálomban, félig éretten kerülünk ki a boltokba.

— Ez nem a legjobb megoldás. Mondja, mit lehetne tenni?

— Például: kevesebb joghurtot fogyasztani. Akkor volna időnk arra, hogy jól kialudjuk magunkat. De a fogyasztó telhetetlen: sokat is akar, meg jót is.

— Mi már csak ilyenek vagyunk. Mégis, mik a kilátásaink arra, hogy mindig érett, jó ízű aludttejet kapjunk?

— Jövőre új üzemet kap a Tejipari Vállalat, abban lesz majd érlelő is, az megoldja a gondokat. Hacsak a pestiek mohósága nem fokozódik közben annyira, hogy még az új érlelő sem győzi ellátni őket elegendő joghurttal.

— Javulás tehát csak jövőre várható. S addig mit tegyünk?

— Fogadjon el egy jó tanácsot: hétfőn egyen friss joghurtot. Mi is úgy vagyunk, mint az emberek: szombaton és vasárnap van csak időnk arra, hogy istenigazában kialudjuk magunkat...

(r)

MIÉRT NINCS?

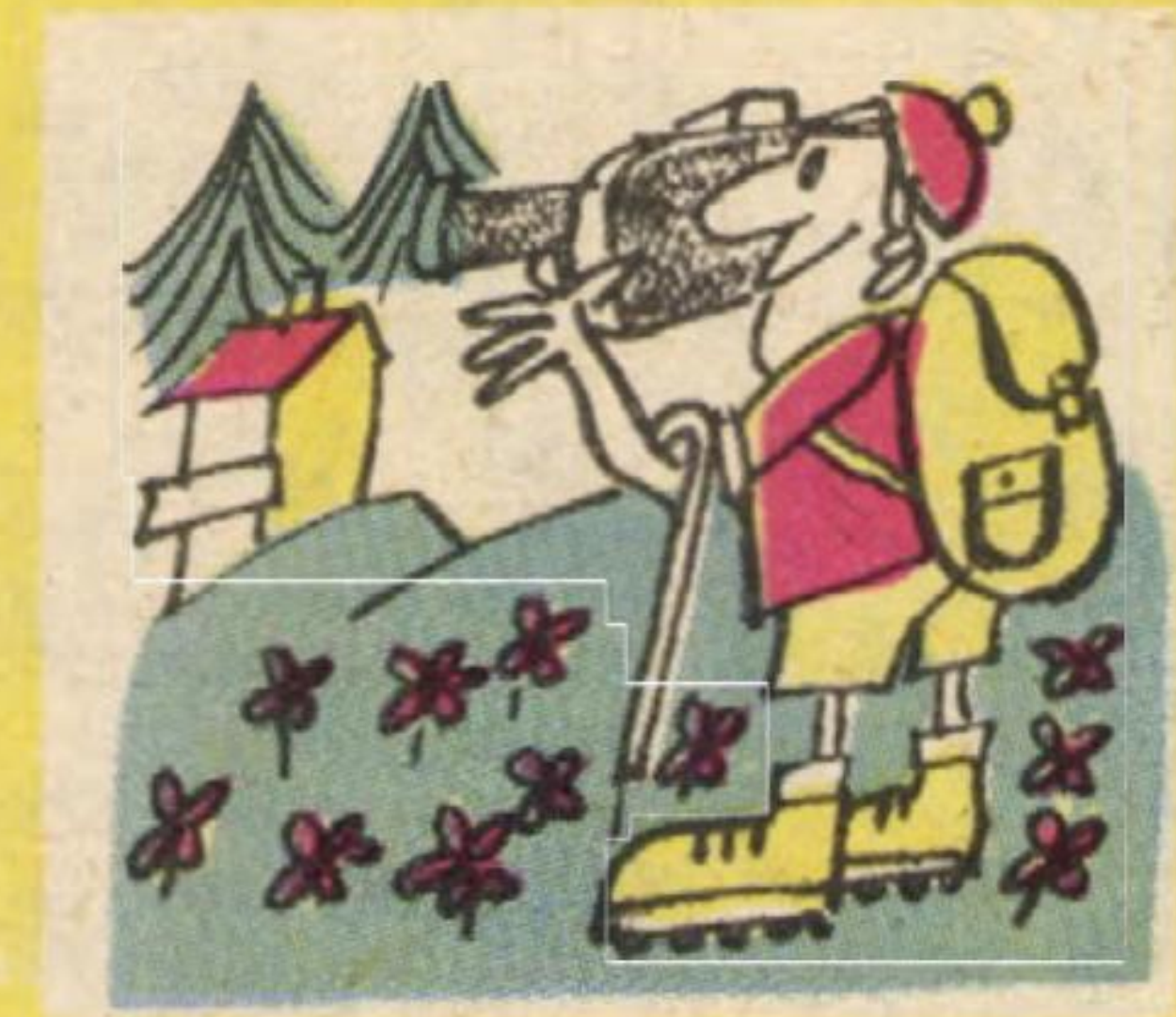

Mint régi természetjáró, állandóan járom társaságommal a hegyeket, és felkeresem a turistaházakat.

Szinte minden van már a házakban, csak egy nincs: szép képeslap a turistaházról és közvetlen környékéről.

Voltunk Nagyhideghegyen, voltunk Nagyszénáson, voltunk Kisinócon, minden házban ugyanazt mondták: nincs lap, csak itt-ott egy térképes levelezőlap. Pedig a szép színes levelezőlap igen nagy mennyiségben fogyna és ez lenne a Turistaellátó Vállalat legjobb, legolcsóbb propagandája is.

Szikora János
Vác, Párta u. 4.

PÁPAI PANASZ

A környező községekből Pápára autóbusszal bejárók panaszát tolmácsolom. Tavalyelőtt az autóbuszok végállomását a pápai vasútállomástól áthelyezték a Hunyadi utcába, ahol sem fedett váróhelyiség, sem forgalmi bódé nincsen. Hidegben, szakadó esőben, a szabad ég alatt várakozik a sok utas. Arról sem értesülhetünk, hogy nem jön a járat, mert nincsen telefonja a forgalmistának.

Amikor panaszt tettünk, azt mondták, nem kell váróterem, mert a gépkocsik az indulás előtt negyedórával beállnak és akkor az utasok beszállhatnak. Ez azonban csak elmélet. Nem tudom, hogy a Volánnál a menetleveleket hogyan kezelik és vizsgálják, de ha azokat a valóságnak megfelelően vezetik, akkor az megmutatja, hogy hány esetben nem áll be időben a kocsi!

Az is előfordul, hogy órákat kell várni a szabadban.

Az a kérésünk, hogy legalább fedett, ha nem is zárt váróhelyet adjanak minden kocsiálláshoz és a forgalmistának állítsanak fel egy bódét telefonnal, hogy tájékoztatni tudja az utasokat.

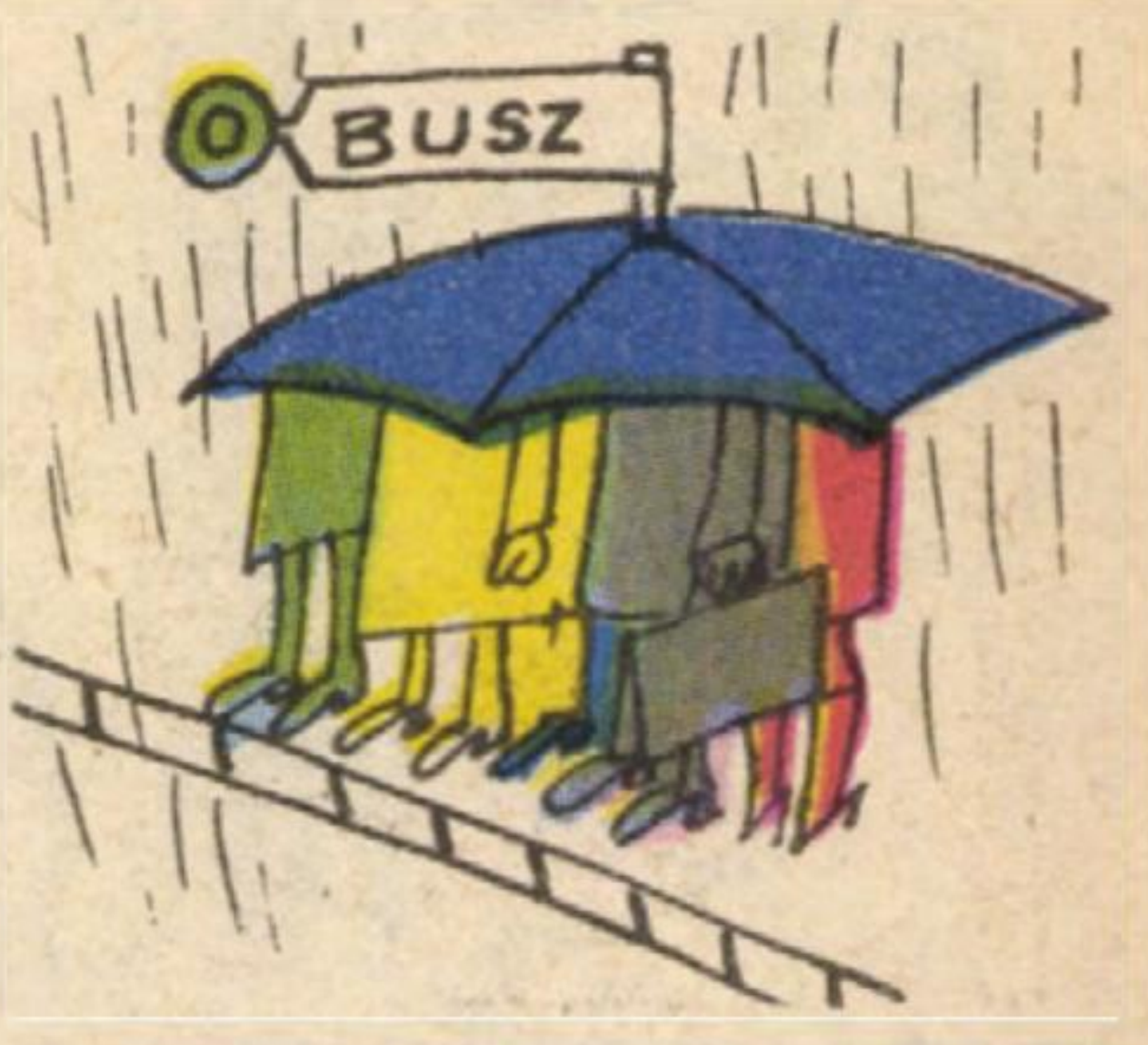

Ha ez nem lehetséges, vigyék vissza a végállomást a vasútállomás előtti térre. Ott a MÁV várótermében nyugodtan tudunk várni.

Szabó Lajos
Homokbödöge

IDŐMILLIOMOSOK VAGYUNK?

Egy tanácsi hatósági bizonyítványról kellett orosz nyelvű hiteles fordítást készíttetnem. Erre az *Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda* hivatott egyedül az országban. (Hivatalos órák hétköznap, szombat kivételével 9—14 óra között, tehát csak akkor, amikor az ügyfelek többsége dolgozik!) Elfoglaltságom miatt a 80 éves szomszéd nénikét kértem meg, hogy ügyemben járjon el és az irodához címzett levelemben kértem, hogy a kész fordítást *utánvéttel, költségemre postán küldjék el címemre,* mert sem magam nem tudok menni, sem a nénikét nem akartam ezzel ismételten fárasztani.

Délután a nénike beszámolt tapasztalatairól. Elmondta, hogy jó félórát várt, amíg bejutott, a köszönését nem fogadták, és ülőhellyel sem kínálták meg. Eredmény: a fordítást ugyan elvégzik, de *a kész fordítást Budapestre nem küldhetik meg postán (?!),* azért egy hét múlva valakinek ismét személyesen kell elmennie. „Miért nem küldhetik postán?" kérdezte a nénike. „Csak!" hangzott az értelmes válasz.

Jó volna, ha valaki ennél tartalmasabb, elfogadhatóbb választ adna kérdésemre!

Dr. Sipos János
Budapest

HOL NYUGSZIK FERENC FERDINÁND?

A Ludas Matyi március 8-i számában a „Régi pesti innen-onnan" című írásban történelmi tévedés van: Ferenc Ferdinándot nem a bécsi kapucinus kriptában temették el.

Ennek oka az, hogy a trónörökös rangján alul nősült, felesége, Chotek Zsófia cseh grófnő volt, aki a Habsburgok szigorú családi szabályai miatt nem lehetett férjével egyenrangú, nem lett udvarképes. Ferenc Ferdinánd trónörökös maradt ugyan, de gyermekei már nem lehettek volna uralkodók. Ferenc Ferdinándot megillette volna a kapucinus kriptában nyugvóhely, de feleségét nem. Ezért Artstettenben, családi birtokának kastélya alatt, 1909-ben előre kriptát építtetett kettőjüknek.

Dr. Szilágyi Lajos
Badacsonylábdi

SÁVHÁZI PANASZKÖNYV

Kaposváron nemrégiben átadták az új tízemeletes sávházat. Mindannyian örültünk, hogy szép új lakásunk lesz. Igen ám, de a beköltözés után pár héttel rájöttünk, hogy itt sem fenékig tejföl az élet. Legfájóbban az érintett bennünket, hogy a két lift közül az egyik egyáltalán nem, a másik csak néha-néha működik. Mi „csupán" a hatodik emeleten lakunk, esténként mégis sajog a lábunk az emeletjárástól. Mennyire sajoghat azoké, akik a tizedikről járnak le és föl, főleg, ha még kisbabát is cipelni kell?

A második probléma a tévéantenna. Egyetlen központi antenna van a 110 lakásra. Nem tudom, műszakilag hogy oldották meg, mindenesetre olyan tökéletes, hogy sem kép, sem hang nincs. Ünnepnapnak számít, ha véletlenül úgy beállítják a szerelők, hogy valamit sejteni lehet a képből. Mint ahogy sokan teszik, mi is kénytelenek leszünk az erkélyen kilógatni egy antennát. De úgy hiszem, ez nem a legkorszerűbb és nem a legesztétikusabb megoldás.

Szorgalmasan fizetjük az antenna és a lift bérleti díját, csak azt nem tudom, miért?!

Egyébként a mi sávházlakásunkban az ajtók nem zárnak rendesen, a hideg a repedéseken, hézagokon akadálytalanul jön be, a fűtőtestek hol működnek, hol nem, a lefolyókon lassan megy le a víz, vagy egyáltalán nem folyik le. A szerelők jönnek-mennek, hegesztenek, szerelnek, kész átjáróház az egész lakás!

Matecsik Mercedes
Kaposvár

AZ ÁRAM INGATAG

A mi körzetünkben, Tatabánya II. kerületében, a Paradicsom utca, az Eötvös utca és a Károlyi utca egy részén, 8—9 év óta nagyon sok baj van a villanyárammal. Délután 3 órától este 9 óráig az áram feszültsége nem éri el a **220 voltot, és állandóan ingadozik.**

Emiatt a háztartási gépek és a televíziókészülékek nagyon sokszor elromlanak. Sokszor annyira gyenge az áram, hogy a hűtőszekrényünk leáll és a televízióban a kép élvezhetetlenné válik.

Sürgős intézkedést kér és vár az ÉDÁSZ tatabányai üzemegységétől, a környék lakóinak nevében:

Vincze István
Tatabánya, Károlyi u. 2/a.

HOVA TŰNT A SOK VIRÁG?

Március elsejei számunkban Balogh Ágnes aziránt érdeklődött: miért tűntek el a Népköztársaság útjáról a virágágyak?

Budapest világvárossá fejlődésének velejárója a gépkocsi-forgalom ugrásszerű megnövekedése, amely a fővárost sok korábbi értékétől kíméletlenül megfosztotta. Ez történt a Népköztársaság úti virágokkal is. A kipufogógázok olyan mértékben szennyezik a levegőt, hogy ezen az útszakaszon virágfelületet fenntartani sok év óta nem lehet. Azok a bizonyos kis gödrök, amelyek hol megjelentek, hol eltűntek, tulajdonképpen a komoly veszélyben levő híres platánfasor megmentése érdekében születtek, mert ezeken a kis gödrökön keresztül juttattunk a fáknak tápanyagot és nedvességet, a téli sózás következtében fertőzött és szerkezetét vesztett talajréteg áttörésével. Ily módon kíséreljük meg a platánfasort utódaink részére is megmenteni.

Kiácz György
főmérnök
Fővárosi Kertészeti Vállalat

JAJ A PROTEKCIÓNAK!

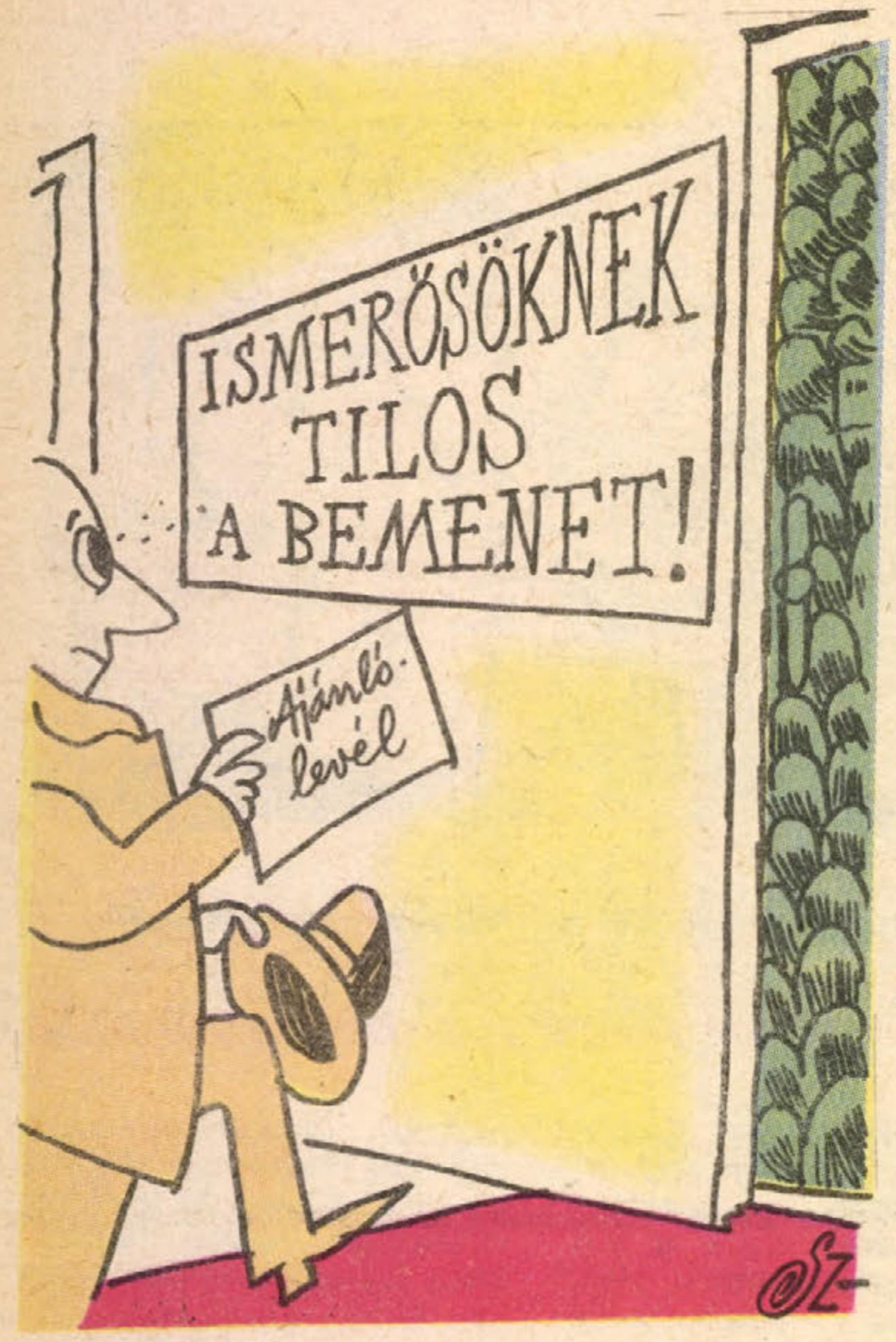

BONNI REMÉNYEK

Endrődi István rajza

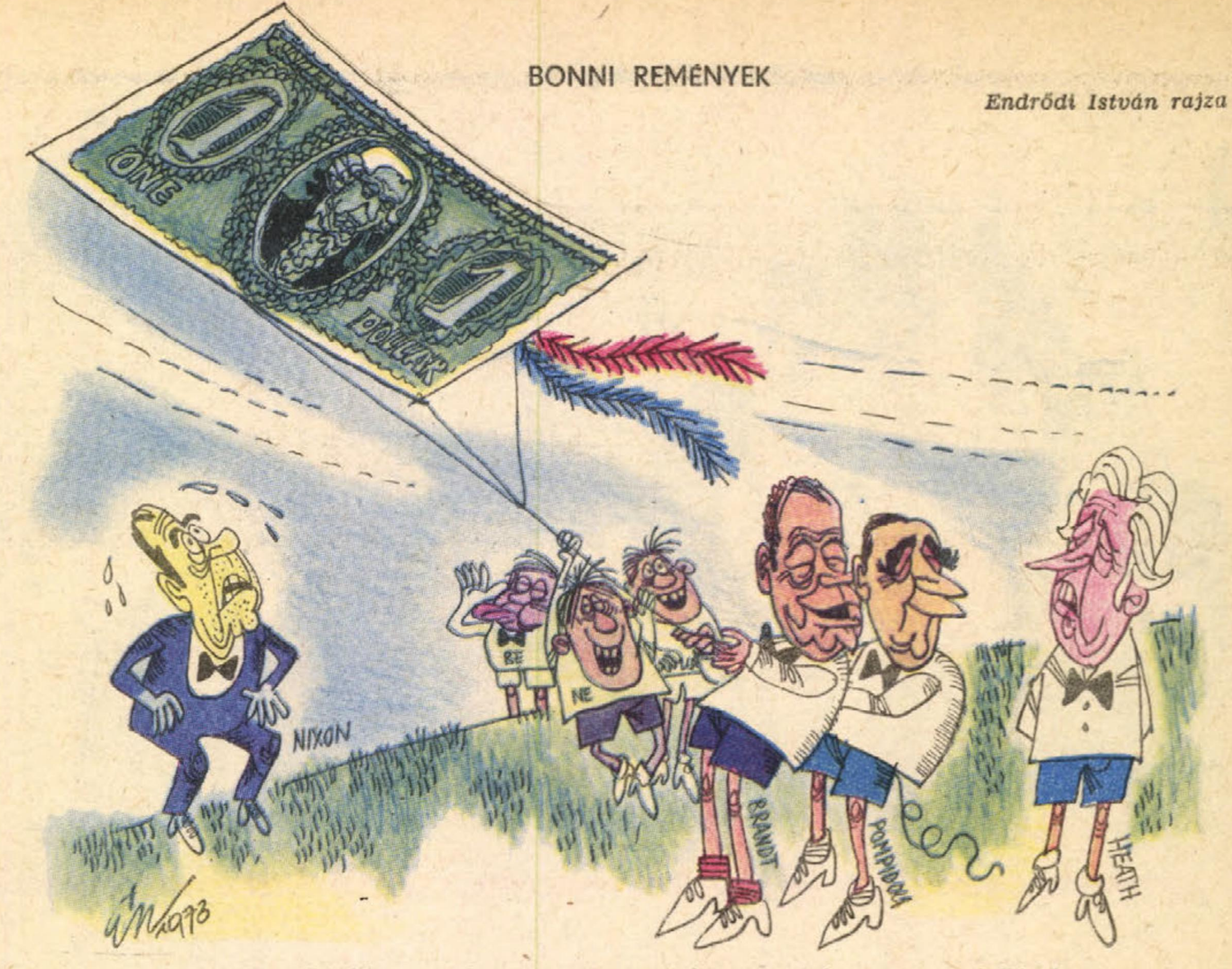

Brandt: Még mindig nincs kedved közösen lebegtetni a dollárt?

REPÜL AZ IDŐ

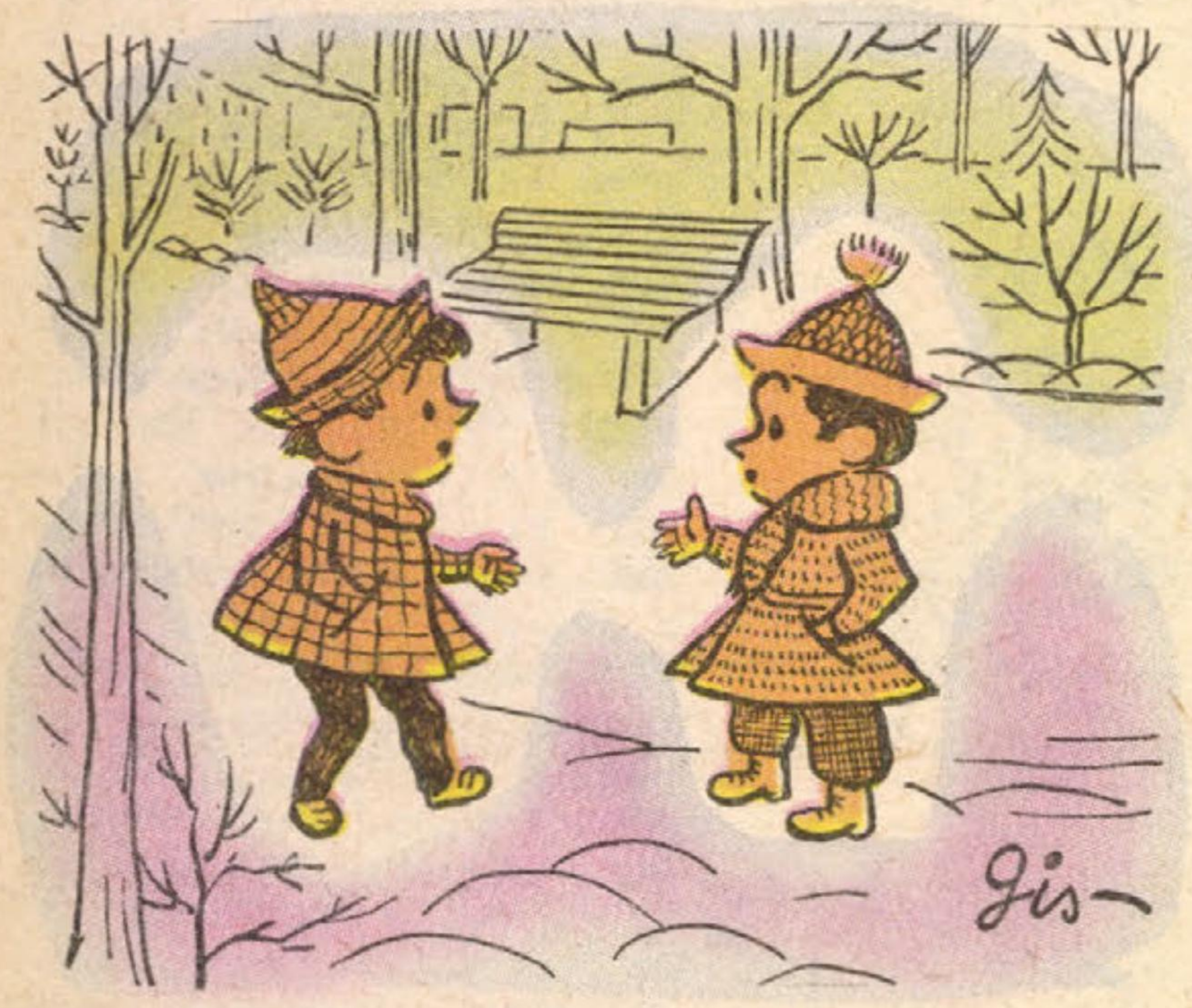

– Mi van a régiekkel?

AGGÓDÓ SZÜLŐK

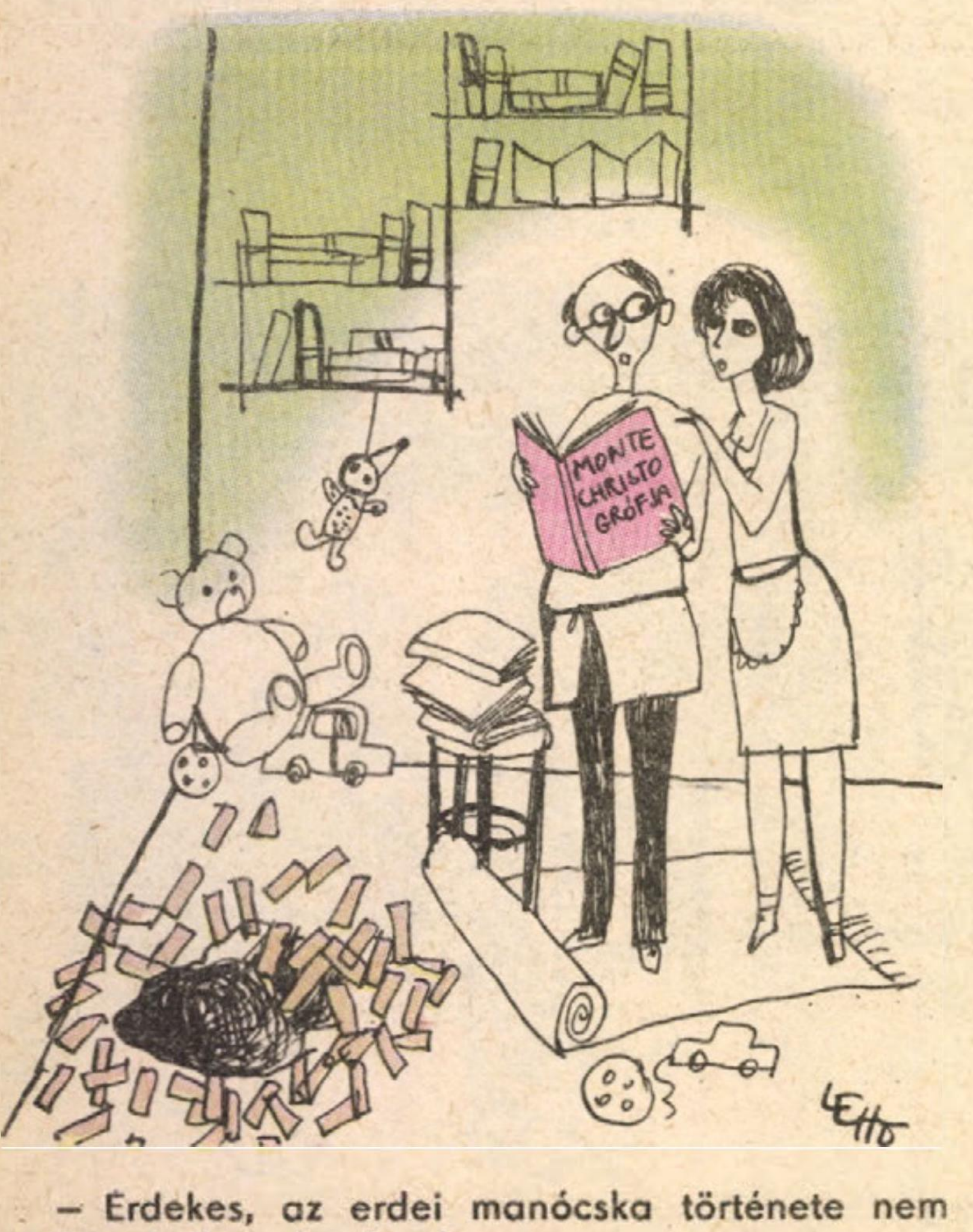

– Érdekes, az erdei manócska története nem volt reá ilyen hatással...

Kinevezés

Az Általános Profil Művek igazgatósága fontos döntés előtt áll: ki kell jelölni egy minden szempontból megfelelő embert a vállalat **párizsi kirendeltségének** élére. Miután jól ismerem a Profil Művek belső ügyeit, nagyon érdekelt, hogy ki lesz a szerencsés, aki e mesés állást elnyeri. Éppen kapóra jött Pipecz Ervin, akit egy presszó sarkában leltem meg, gondjaiba merülve.

— Maga kit szeretne Párizsba küldeni? — kérdeztem, mert tudtam, hogy az igazgató a döntés meghozatala előtt összehívja a vezérkart, hogy kikérje véleményüket.

— Császár Bélát — felelte Pipecz, majd így folytatta: — Éppen ezért Kemenest fogom ajánlani!

— És miért nem Császárt? — kérdeztem naivan.

— Mert akkor a főmérnök Császár ellen szólna.

— Eszerint a főmérnök nem akarja Császár Bélát?

— Fogalmam sincs. De egy bizonyos: ő mindenképpen ellenem szavaz. A múltkor én fúrtam meg egy javaslatát, most ő jön!

— Lehetséges. De ez még nem jelenti azt, hogy ő Császárt ajánlja!

— Remélem is. Mert ez esetben a termelési osztályvezető emel vétót, aki rettenetesen utálja a főmérnököt. Én mindenesetre megsúgtam neki, hogy a főmérnök Kemenest akarja, így az én javaslatom ellen már ketten is fellépnek...

— Maga szerint kit fog javasolni a főmérnök?

— Palotást, aki az igazgatóhelyettes jó embere...

— Akkor miért nem az igazgatóhelyettes ajánlja? — tudakoltam, mert egyre jobban nem értettem a dolgot.

— Maga kis naiv — paskolta meg az arcom Pipecz. — Nem lesz bolond kockáztatni. Az igazgató nagyon vigyáz, hogy helyettese ne nyomhassa be a saját embereit kulcspozíciókba.

— A főmérnök tehát az igazgatóhelyettest támogatja?

— Megfojtaná egy kanál vízben. De tudja, hogy az igazgató még egyetlen javaslatát sem fogadta el, így javaslatával egyből megfúrta Palotást és megakadályozta, hogy az igazgatóhelyettes klikkje tovább erősödjék.

— Az igazgatóhelyettes kit fog ajánlani?

— Bocskort! Az igazgató sógorát. Napok óta őt dicséri fűnek-fának...

— Ezáltal az igazgató előtt gyanúba keveri... — mondtam.

— Látom, kezdi érteni a dolgot.

— Csak azt nem értem, hogyan fog Császár Béla neve szóba kerülni. Ki javasolja majd?

— Senki! Császárt nem lehet javasolni, mert nem beszél franciául. Őt az igazgató fogja kinevezni!

— Tehát Császár az igazgató embere!

— Nem az igazgató nem szereti Császárt...

— Feladom, Pipeczkém. Eddig azt hittem, hogy van egy kis kombinációs képességem, de rávezetett, hogy tökkelütött vagyok. Hacsak nem maga az!

— Van itt ész, apuskám! — csapott a homlokára Pipecz. — Tegnap bedugtam az igazgató fülébe a bogarat. Elmeséltem neki, hogy ez a Császár lépten-nyomon fúrja, vitatja a szakértelmét, amit lehet is vitatni...

— És ezekután az igazgató pont Császárnak adja ezt a nagy lehetőséget?

— Igen. Mert azt is elmondtam neki, hogy a minisztériumból nagyon érdeklődnek Császár után és állítólag fel akarják vinni főosztályvezetőnek, éppen arra a főosztályra, ahová a Profil Művek is tartozik...

— Óriási! Így aztán az igazgató úgy fúrja meg Császárt, hogy kiküldi Párizsba... Most már csak egyet nem értek. Miért szívügye magának ez a Császár?

— Nekem szívügyem? Téved! Ő az egyik legnagyobb ellenségem. Két éve főkönyvelő szeretne lenni. Ebben támogatja őt a főmérnök is, és többen a Tröszttől. Jobb ha Párizsba megy... — mondta Pipecz és felállt. — Ne haragudjon, sietnem kell, mert most ül össze az igazgatóság, hogy eldöntse: ki menjen Párizsba?

Este felhívtam Pipeczet:

— Mi lett a döntés? Császár utazik?

— Vesztettem — reszketett a hangja a telefonba. — Engem neveztek ki a párizsi kirendeltség élére. Császár lett a főkönyvelő...

— Ne búsuljon! Ki fogja bírni Párizsban...

— Én kibírnám. De még aznap délután az igazgató úgy döntött, hogy tulajdonképpen nincs is szükség a párizsi kirendeltségre, hiszen a hazai profil igényeket sem tudjuk kielégíteni. Az egész ügy csak csel volt, hogy engem kigolyózzon.

— És most mi lesz magával?

— Kárpótlásul kineveztek a bázakerettyei részleg vezetőjének.

Ősz Ferenc

KÖRNYEZETVÉDELEM

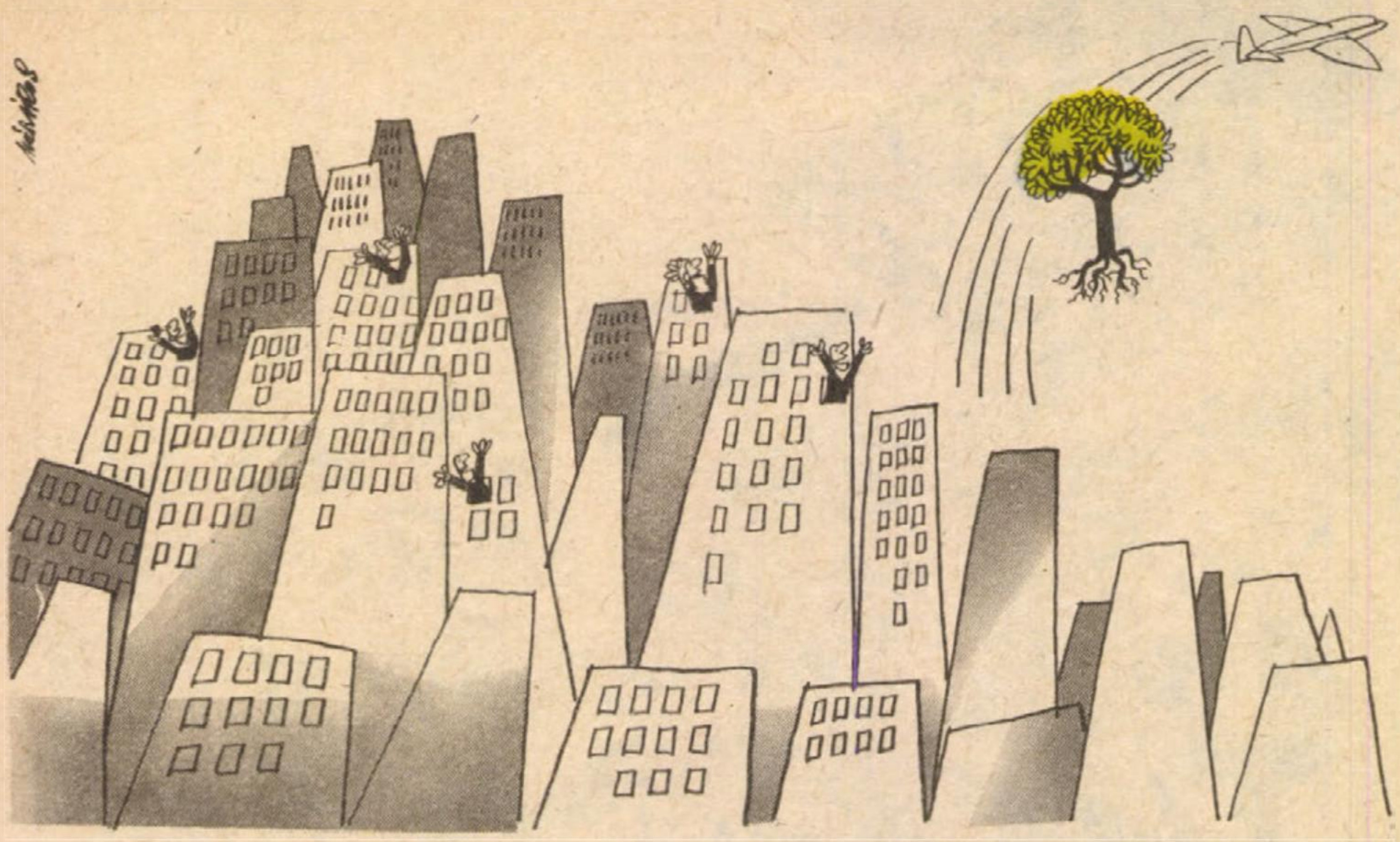

Gyorssegély

A ROBOTEMBER PROTOTÍPUSA

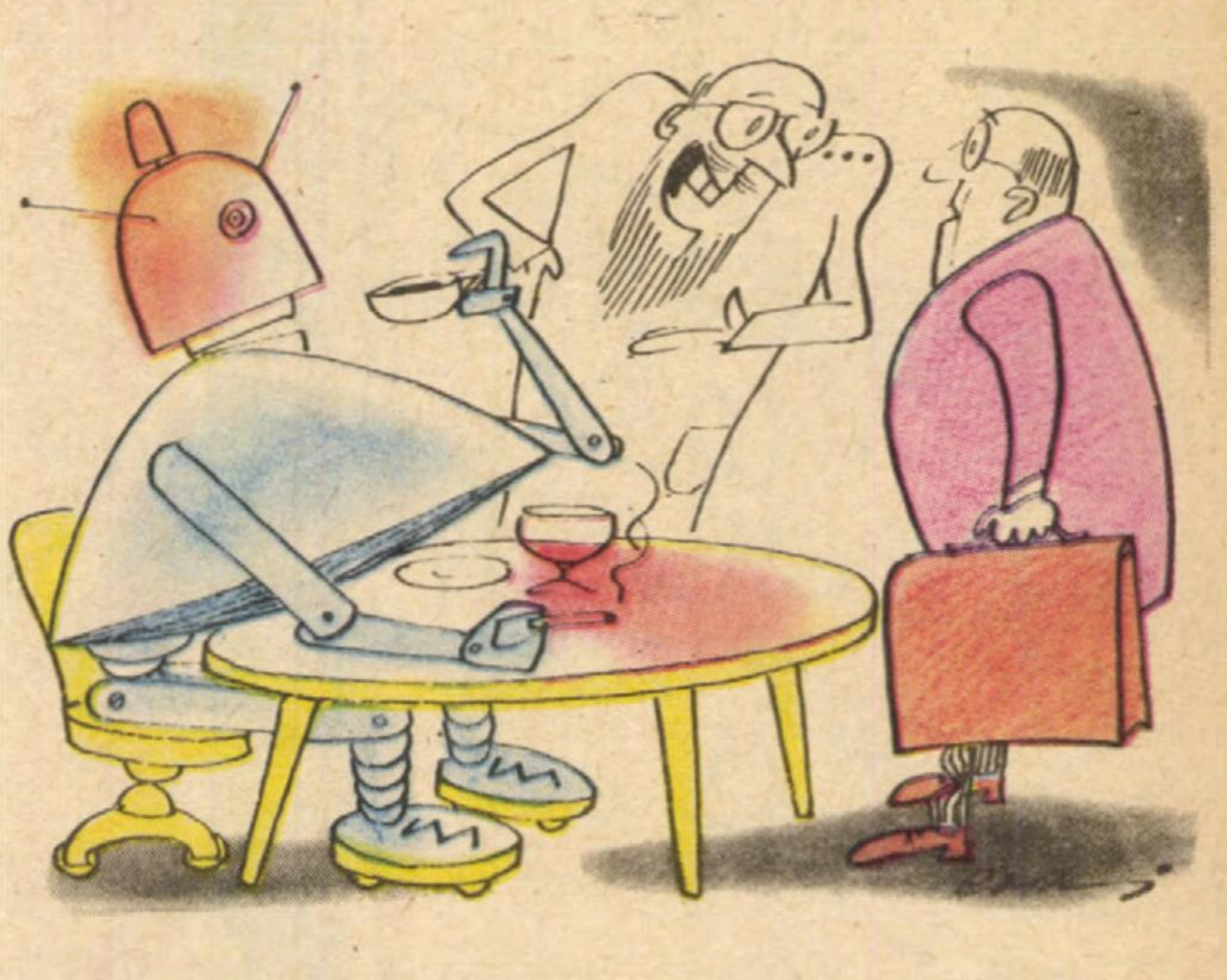

– Koffeinnel, alkohollal és nikotinnal üzemeltethető...

Hatóságosdi

Egy olvasónktól expressz ajánlva érkezett levélből idézem: „A Ludasban megjelent múlt heti cikkével kapcsolatban szeretném Önt biztosítani arról, hogy én sem irigylem a kereskedelem fő- és alvezetőit. Sajnos, valóban nem tudnak rendet csinálni. Nekünk, vásárlóknak megadják a mindennapi maceránkat. Minthogy Ön hivatásánál fogva állandóan kapcsolatot tart velük, nagyon megköszönném, ha választ kérne tőlük arra, hogy az ABC Csemege Áruházakban miért nem fogadják el a vevőtől a Cola, Tonik stb. üdítő italok üres csereüvegeit? Nem az üveg visszaváltását (pénzre) reklamálom, hanem ugyanannyi üres üveg átvételét, mint ahány tele üveget vásárolok?”

Olvasónknak mindenféle felsőbb hivatali kérdezősködés nélkül, a saját tapasztalataim alapján, tudok válaszolni. Hogy meggyőződjem ugyanis erről az újfajta „mindennapos maceráról”, elballagtam a lakásomhoz legközelebb eső ABC önkiszolgáló Csemege Áruházba, a Margit-híd budai hídfőjéhez. Vettem hat üveg Colát, 36 forintért. Másnap az aktatáskámban a hat üres colás üveggel ismét vásárolni akartam, ugyancsak hat üveg Colát. A pénztárosnő közölte velem, hogy: *„üres üveget nem váltunk vissza, erre utasításunk van.”*

A közelben álló üzletvezetőnőhöz fordultam, aki megerősítette a pénztárosnő állítását. Azt igyekeztem bizonyítani, hogy én csak a tőlük vásárolt üveget hoztam vissza cserére, tehát csupán árut kérek áruért. Felvilágosított, hogy a sarkon túl van az üvegbeváltójuk, ott adjam el az üres üvegeket és jöjjek vissza vásárolni. Ez a rendelkezés, de hogy erről ki rendelkezett így, azt nem sikerült tőle megtudnom. A magas, karcsú és fekete hajú üzletvezetőnő ugyanis hallgatagon, a fejem felett révedező szemekkel nézett a távolba, én pedig elkotródtam az üzletből.

Mit tagadjam: nem hiszem el, hogy felülről kiadtak egy ilyen rendeletet. De, ha mégis van ilyen, akkor azt vissza kell vonni: sok millió üres üveg beváltásával a vevőt (az egész lakosságot), az ABC üzleti érdekeiért, egy bevásárlási út helyett kettőre kényszeríteni hatóságilag sem lehet. Előfordul mostanában, hogy egyes vállalatok hatósági jogkörrel ruházzák fel önmagukat és kényszerítik a vevőket rendelkezéseik végrehajtására. Önkéntes népi ellenőrként, inkognitóban végzett próbavásárlásom arról is meggyőzött, hogy hányféleképpen lehet értelmezni egy ilyen, úgynevezett rendelkezést, ha van is. Egy villamos megállóval távolabbra a KÖZÉRT Csemege-üzletben szó nélkül becserélték a hat üres üvegemet hat telire és kifizettem a Coláért járó 18 forintot. Az üres üveget itt sem cserélik be pénzre, de árura — vita nélkül.

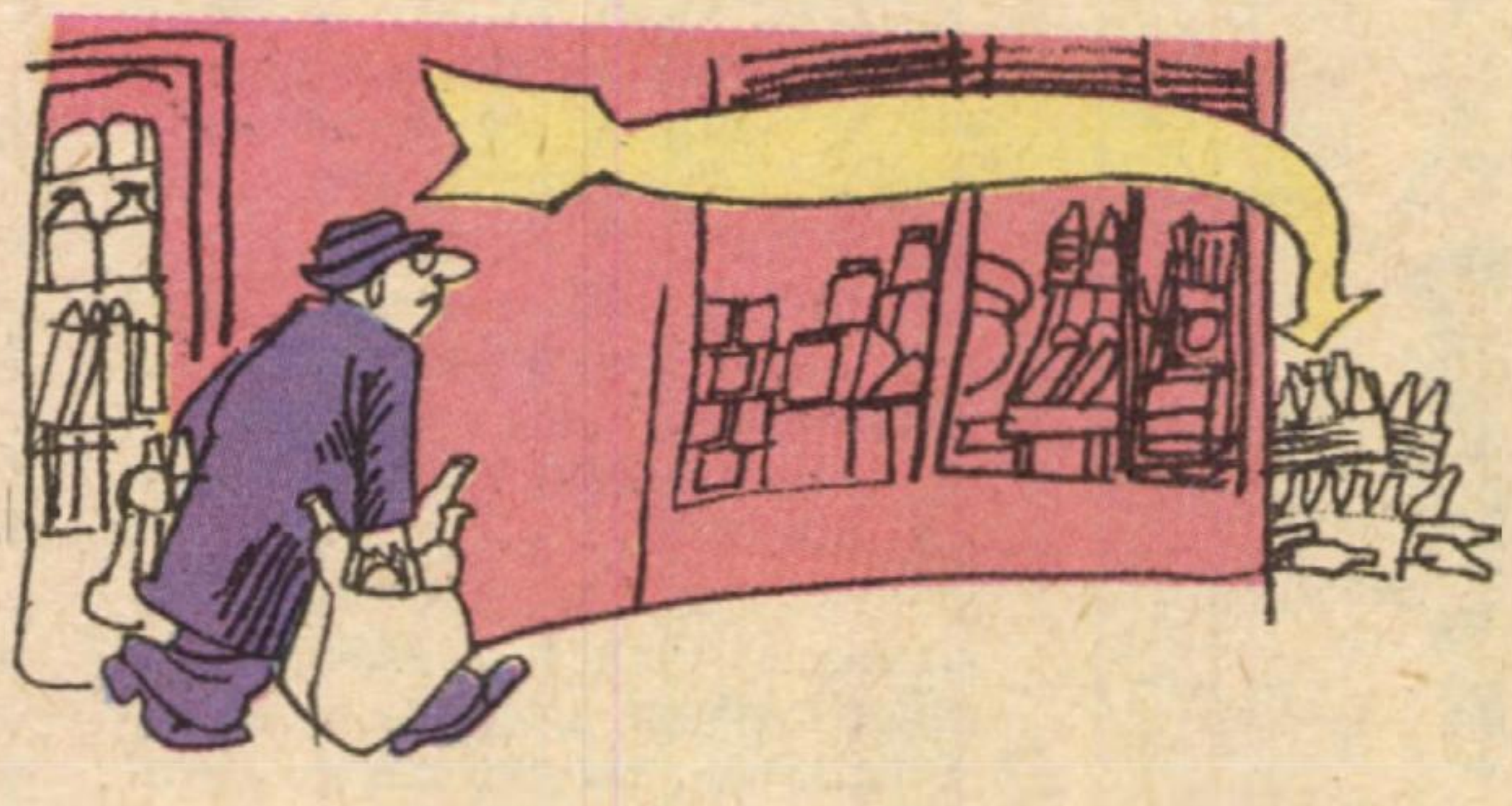

Ebben az üveg-ügyben nyilván egyszerűen arról van szó, hogy így döntött az ABC Csemege Áruház vezetősége, vagyis határozatot hozott, hogy az ABC-ben vásárolt áru üres göngyölegeinek a szállítását a vevőkkel végezteti el. Erre a hatóságosdira még egy ilyen látszólag csekélynek tűnő üveg-ügy kapcsán is érdemes felfigyelni. Lehet, hogy az ABC Áruházban arra gondolnak: bezzeg tizenöt évvel ezelőtt gyalog vitte volna vissza a kedves vevő az üres üveget akár a Nagyvásártelepre is, ha kaphatott volna üdítő italt?

A fejlődés útjai kiszámíthatatlanok. Elképzelem, hogy eljő az idő, amikor az ABC Áruházak nemcsak az üvegeket szállíttatják a külön átvevőhelyre a vevőkkel, hanem még árurendeléseiket is velük hozatják az üzleteikbe és esetleg eljutunk a fejlődésnek olyan magas fokára is, hogy az önkiszolgáló vendéglők az edényeiknek és evőeszközeiknek elmosogatására is kötelezik majd a vendégeiket. Csak egy kicsivel több hatóságosdit és elérhetjük a vevők teljes és tökéletes önkiszolgálását.

Földes György

CÉLRATÖRŐ IFJÚ

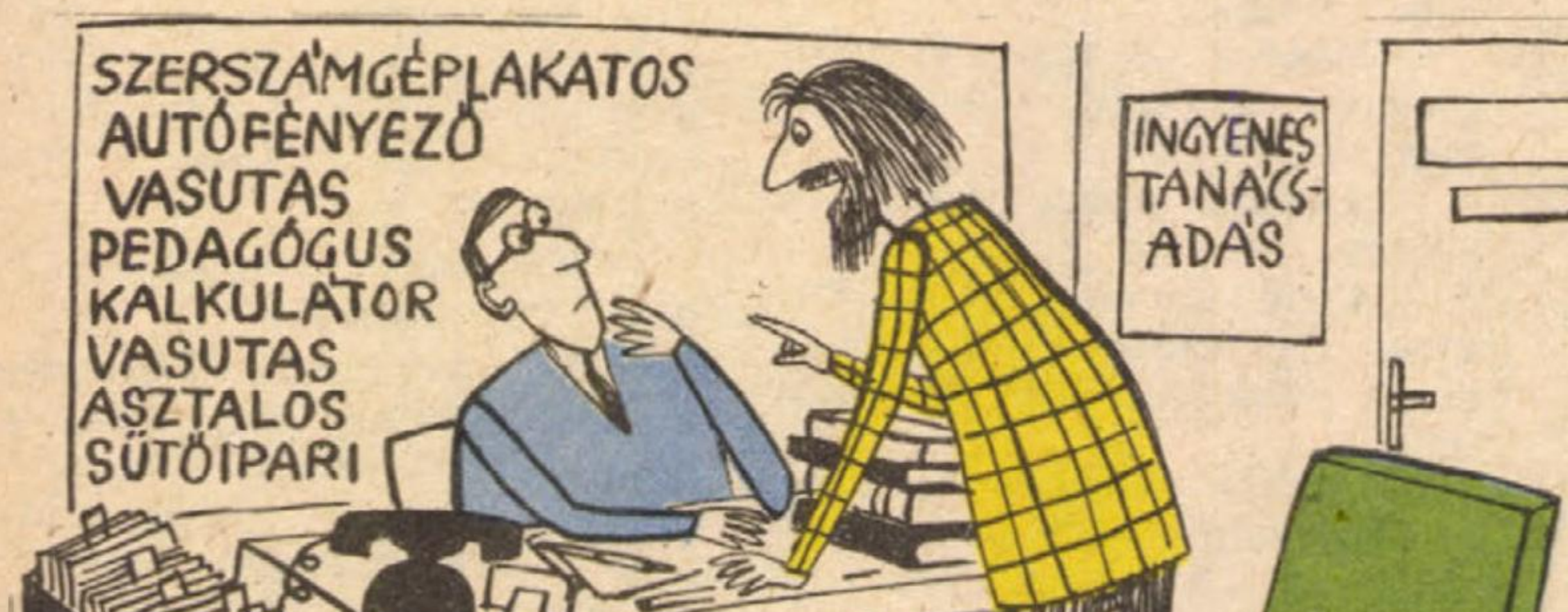

– Pályaválasztási tanácsadó szeretnék lenni...

MUNKAHELYI LÉGKÖR

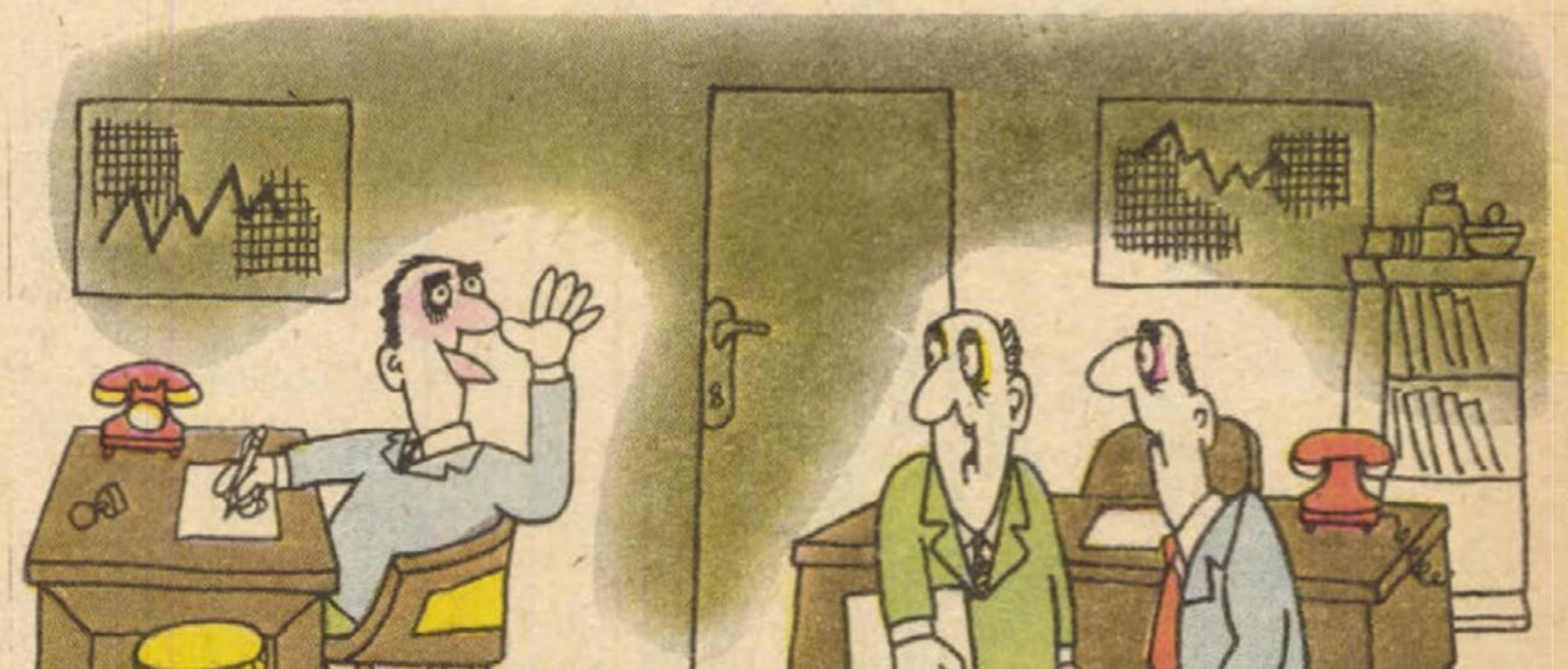

– Mondd, téged nem idegesít ez a Kovács?!

MÉRETEZÉSI HIBA

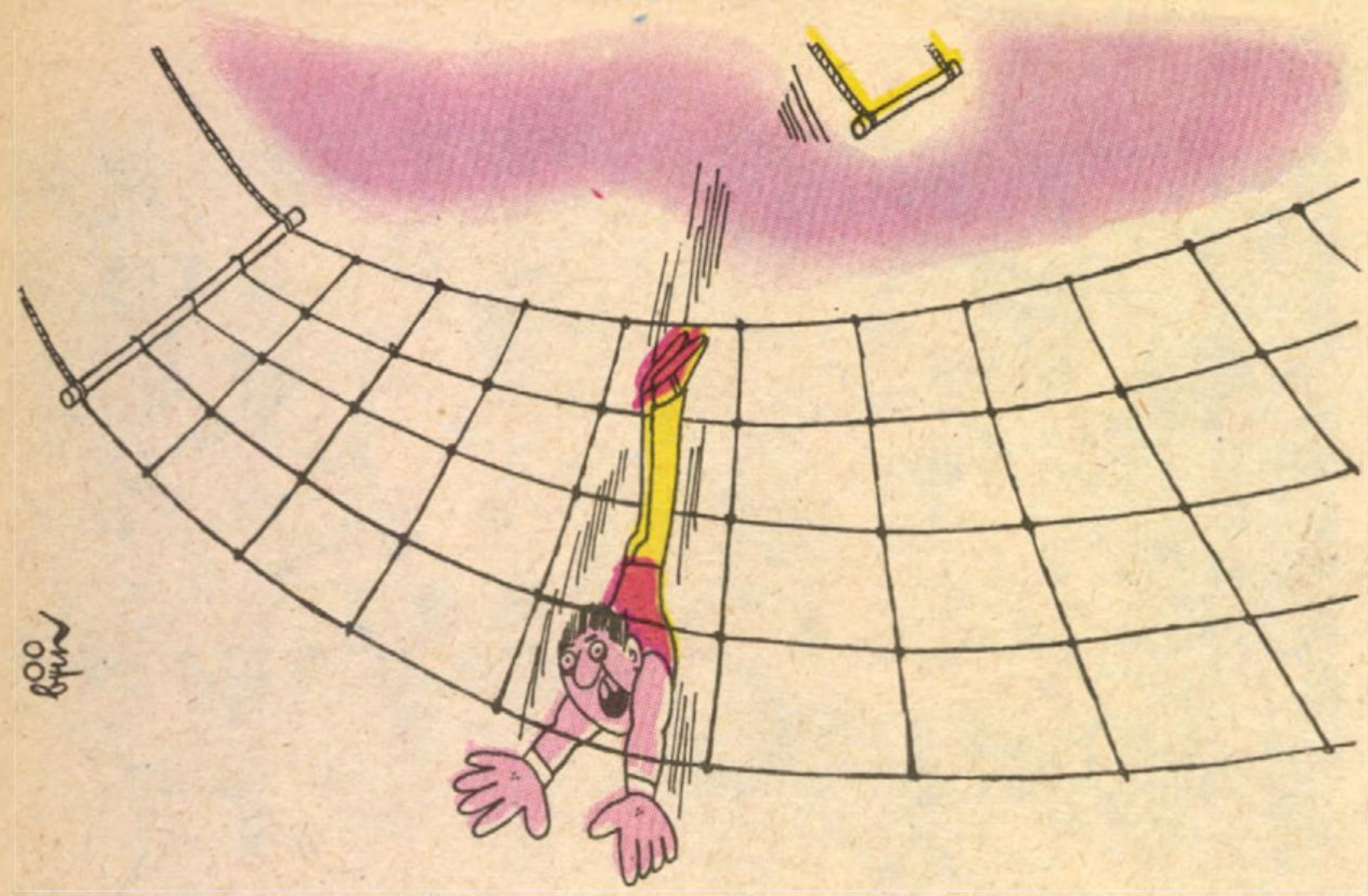

ITALBOLTBAN

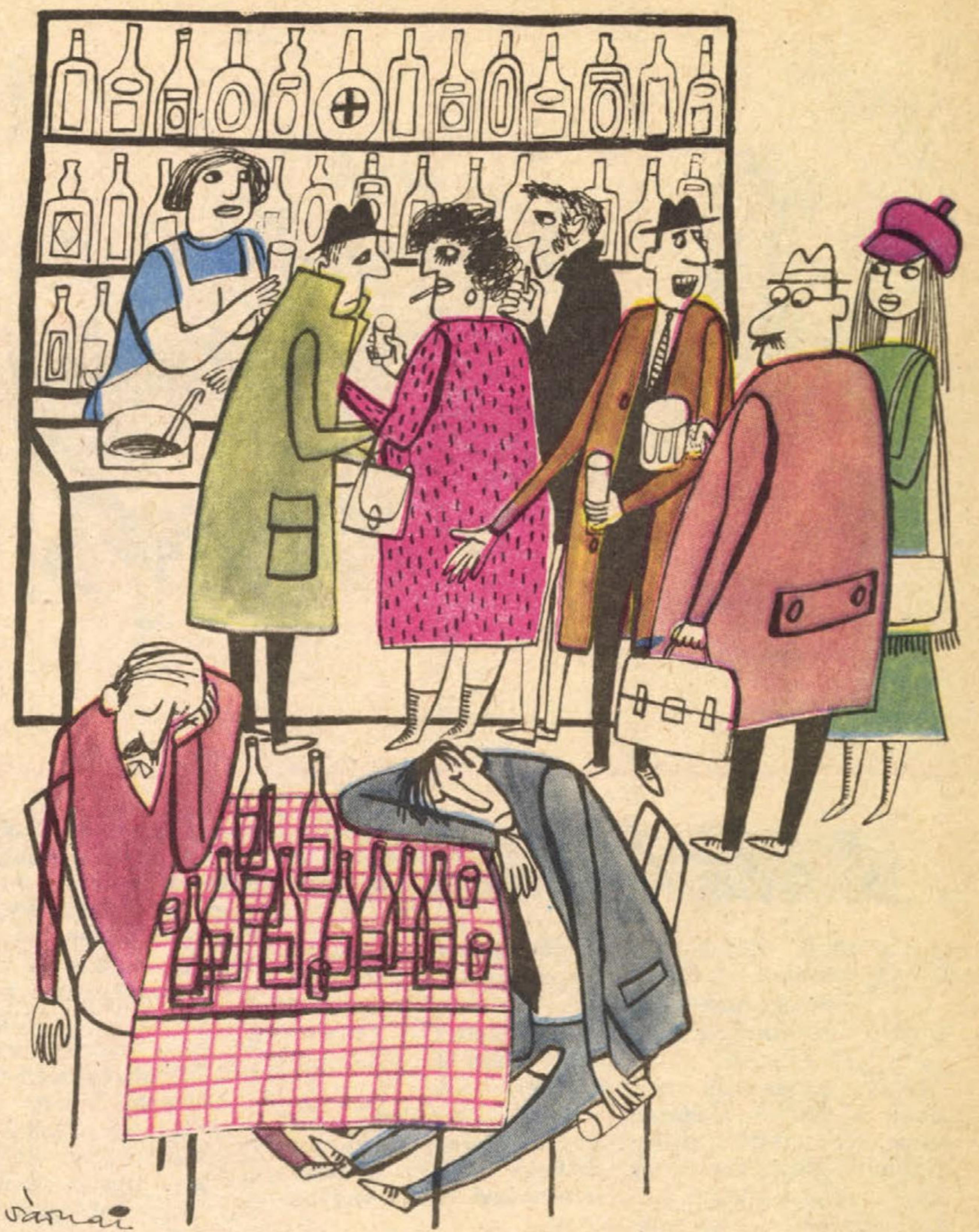

– Az egyik azért itta le magát, mert több nyereségrészesedést kapott, mint amennyit várt, a másik azért, mert kevesebbet! . . .

SZIGORÚ SZÜLŐ

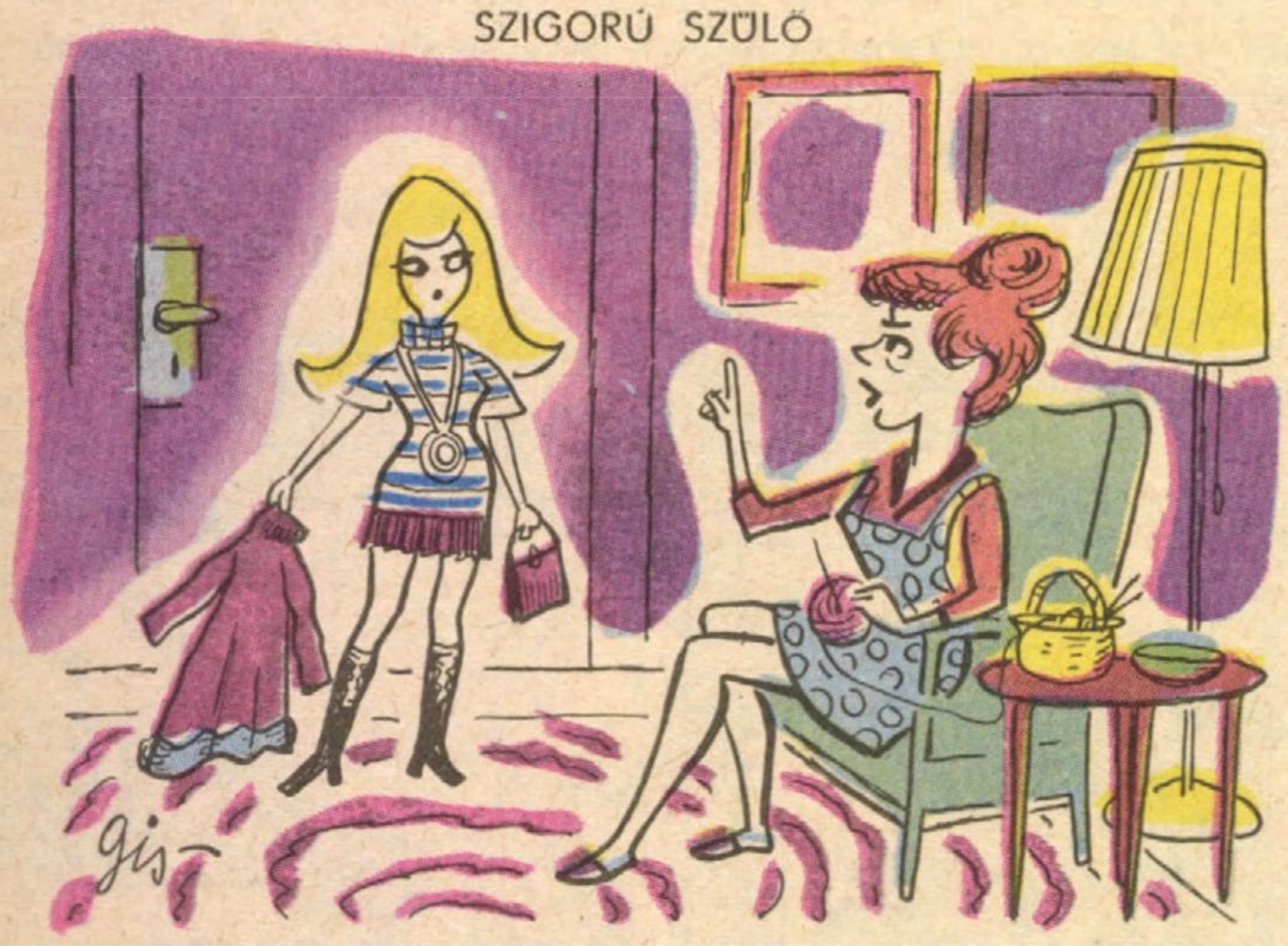

– Elengedlek az ötórai teára, de legkésőbb a jövő hét közepén itthon legyél . . .

A GYÓGYÍTÁS ÚTJA

Tegnap este, hazatérve otthonomba, egy kartonlapot találtam a levélszekrényben. A kartonon gondosan megrajzolva, mintha csak egy nyomtatvány lenne, az alábbi szöveg állt:

GYOMOR- ÉS
SZÍVPANASZAIVAL
KERESSEN FEL!
DR. HUD ÁKOS UNIV
KIRURGO-
HOMEOPATHA-
PSZICHOTERAPEUTA
DUGÓ U. 5.,
2-DIK UDVAR
SPECIÁLIS
GYÓGYKEZELÉS!!!

Alig vártam a reggelt, hogy felkeressem a megjelölt címet és a nyomtatvány szerzőjét megpróbáljam még idejében visszatartani a bűn útjáról.

— Hudák! — léptem be hozzá, egy csöppet sem vidáman. — A szélhámosokat megvetem és egy könnyet sem ejtek értük. De terád, tekintettel egynémely érdemedre, szánok egy percet, mielőtt elnyel a börtön. Hud Ákos doktor úr — emeltem fel gúnyosan a hangomat —, mióta rendelkezik orvosdoktori diplomával?

— Te tudod legjobban, hogy a legmagasabb iskolai végzettségem három polgári — felelte Hudák szelíd mosollyal. — És megnyugtatlak, nem folytatok orvosi tevékenységet. Ha egyetlen injekcióstűt találsz nálam, azt szúrd belém!

— Még szép! — jegyeztem meg dühösen. — Az is éppen elég, ha csaló lélekkufár, kuruzsló vagy!

— Majd döntsd el te, hogy mi vagyok — mondta Hudák hűvösen —, ha végignézted a munkámat. Nemsokára kezdődik a rendelési időm. Addig tájékoztatlak az elméletemről.

— Az őrültséget majd a bíróság előtt szimuláld — szóltam élesen —, de meghallgatlak. Beszélj!

— Tudod jól — kezdte Hudák, alias Hud Ákos —, hogy a hivatalos orvostudomány is eljutott addig a megállapításig, hogy bizonyos gyomor- és szívpanaszok idegi eredetűek.

— Így van — feleltem. — Mióta veled foglalkozom, máris úgy érzem, hogy a gyomrom ki akar lyukadni.

— Magától értetődik — bólintott Hudák. — Nem is vártam volna egyebet. Éppen erről van szó. Némely ember fekélyt, vagy szívinfarktust kap a másiktól. Az orvostudomány itt állt meg, ennél a megállapításnál — kiáltotta Hudák hevesen. — Hudák pedig ebből indult ki!

— Folytasd! — siettettem idegesen.

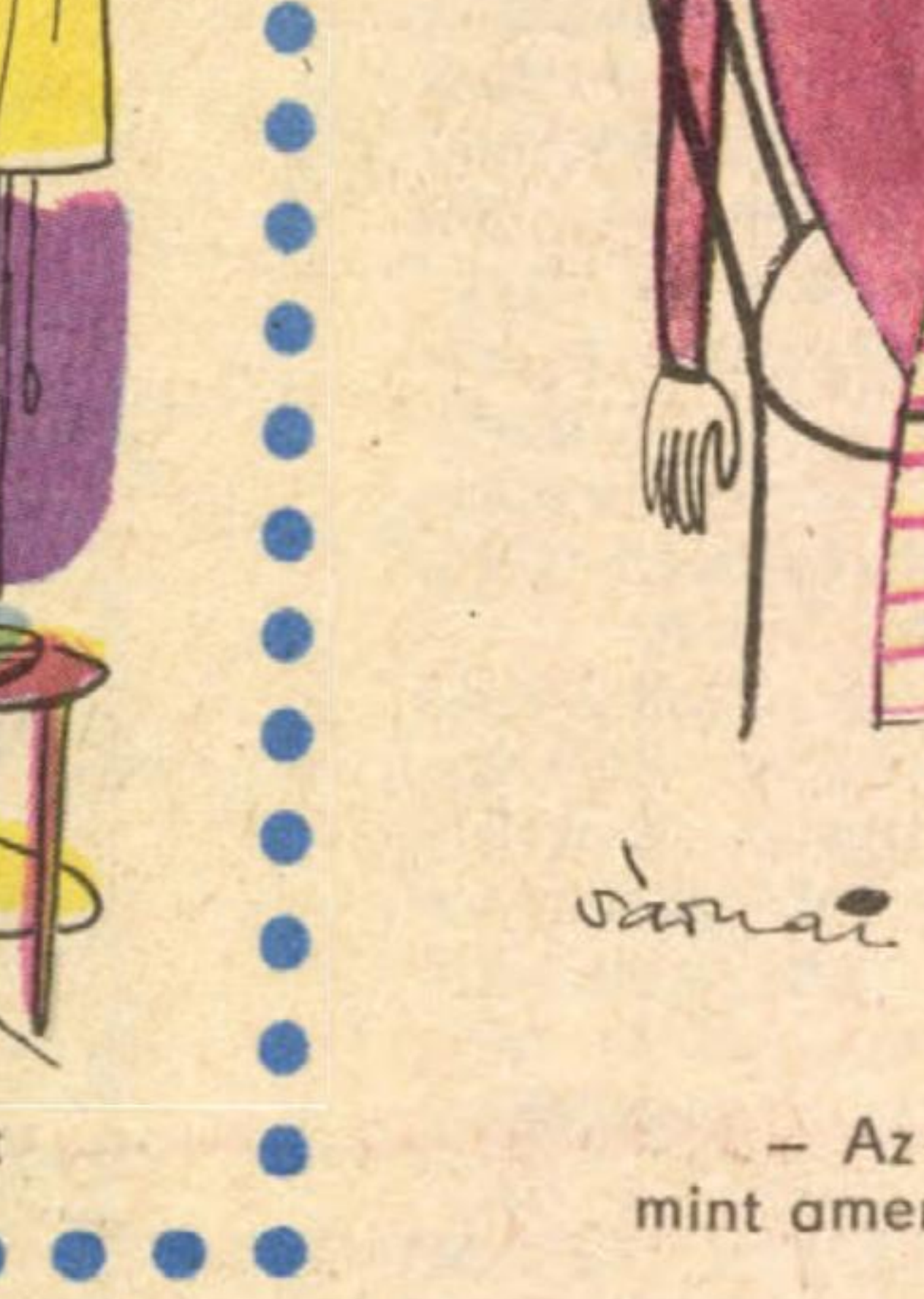

— Hudák az emberiséget ennélfogva két fő csoportra osztotta — ismertette Hudák —, éspedig az egyik csoport, amelyik a fekélyt kapja, a másik csoport, amelyik a fekélyt okozza! Megcáfolható elmélet?

— Hibátlan — adtam igazat Hudáknak, és kezdtem fülelni.

— Minden nagy elmélet egyszerű megfigyelésekből jön létre — jelentette ki Hud-Hudák. — Összevetettem az említett két csoport létszámát és kiderült, hogy lényegesen kisebb azoknak a számuk, akik a neurózist okozzák, mint azoké, akik neurózist kapnak az előbbiektől. Így például egyetlen infarktus-okozó nyolcvan infarktust képes okozni, gyakran még többet is.

A szívem hevesebben kezdett dobogni; fel kellett állnom a székből. Hudák is felállt:

— Így jöttem rá arra a gondolatra — szólt ünnepélyesen —, hogyha a kórokozónak tudnék gyomorfekélyt okozni, ezzel másik nyolc-kilencet óvhatnék meg attól, hogy az illetők gyomorfekélyt kapjanak a kórokozótól. Ez az én Hud Ákos féle természetes gyógymódom a neurózisok csökkentésére!

Lehajoltam a kezéhez, hogy megcsókoljam, de elkapta, mert az ajtón éppen csengettek.

— Egyik betegem! — mondta Hudák, miközben ajtót nyitott. — Nézzed végig a rendelésemet.

Beengedte a beteget. Sovány, középkorú férfi volt. Szeretettel nézett Hud Ákosra.

— Hogy vagyunk, hogy vagyunk? — kérdezte Hudák barátságosan, miközben leültette a férfit.

— Sokkal jobban, doktor úr — felelte az hálás mosollyal. — Már nem szedem a szódabikarbónát.

— Nagyon jó, nagyon jó — könyvelte el Hudák a sikert. — Akkor most egy kis kezelés lesz!

A telefont felemelte, hívott egy számot, miközben felém fordult:

— A beteg kórokozóját hívom fel, vagyis egyik kollégáját. Kap egy rövid kezelést.

Majd így szólt a telefonba:

— Grizöntő Imrével beszélek? Csak tudomására akarom hozni, hogy az állásában egyelőre megmarad. Egyelőre — kiáltotta Hudák nyomatékosan a telefonba. — De szemmel tartjuk, erre mérget vehet!

Lecsapta a telefont és a betegéhez fordult:

— Jólesett?

— Nagyon! — mondta a sovány, meggyötört férfi. — Mikor jöhetek?

— A jövő hét elején — búcsúzott tőle Hudák. — Majd beszámol róla, hogy érzi magát Grizöntő.

A beteg hálálkodva kiment, Hudák pedig fáradt mosollyal fordult felém:

— Kérlek, van néhány telefonszámom, megtennéd, hogy felhívnád néhány kórokozómat? Az én hangomat esetleg felismerik!

Somogyi Pál

PSZICHOLOGIAI VIZSGALAT AZ ÁLTALÁNOS ISKOLAI BEIRATKOZÁS ELŐTT

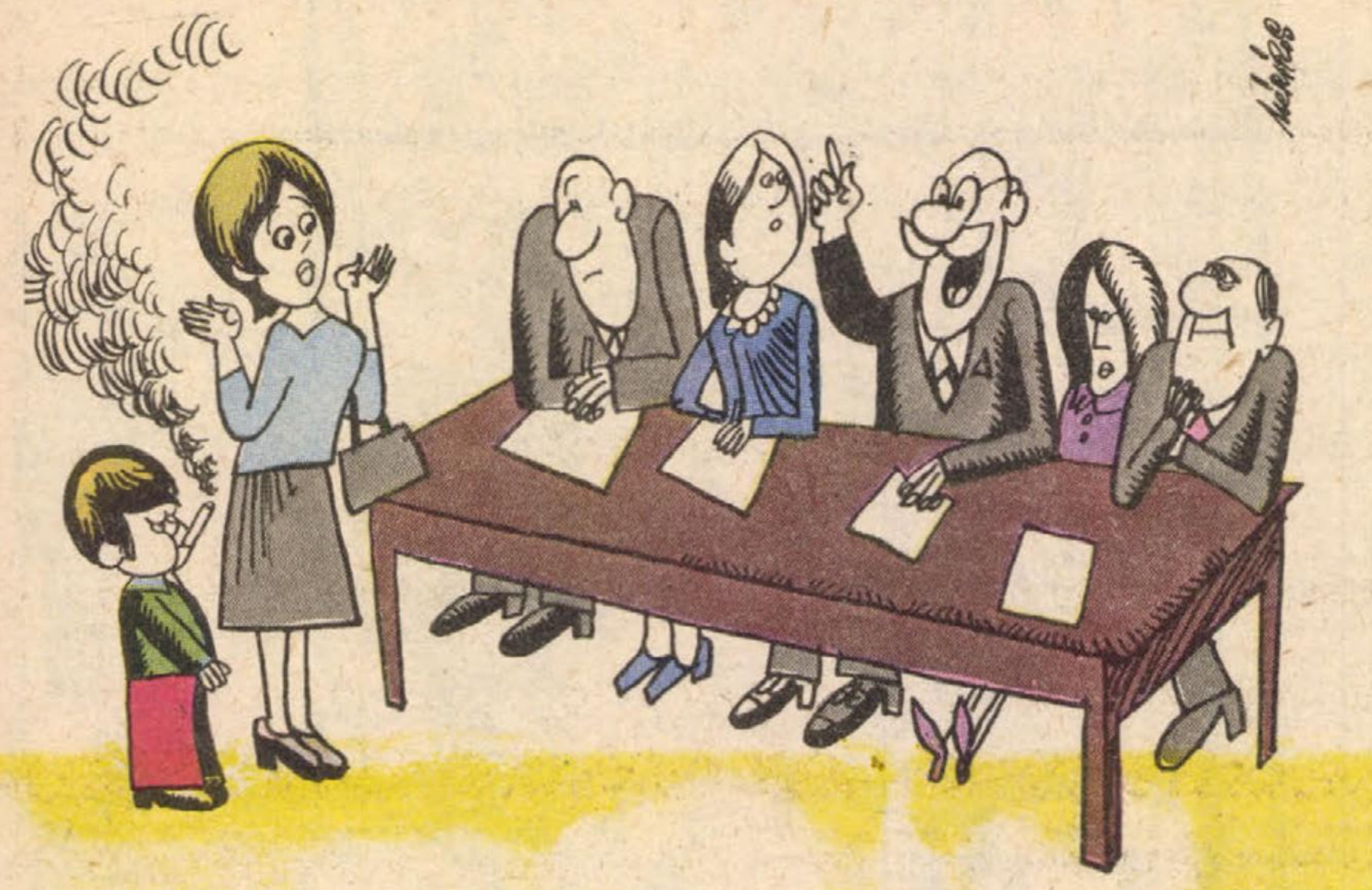

– Iskolaérett!

A NAGY MATEMATIKUS

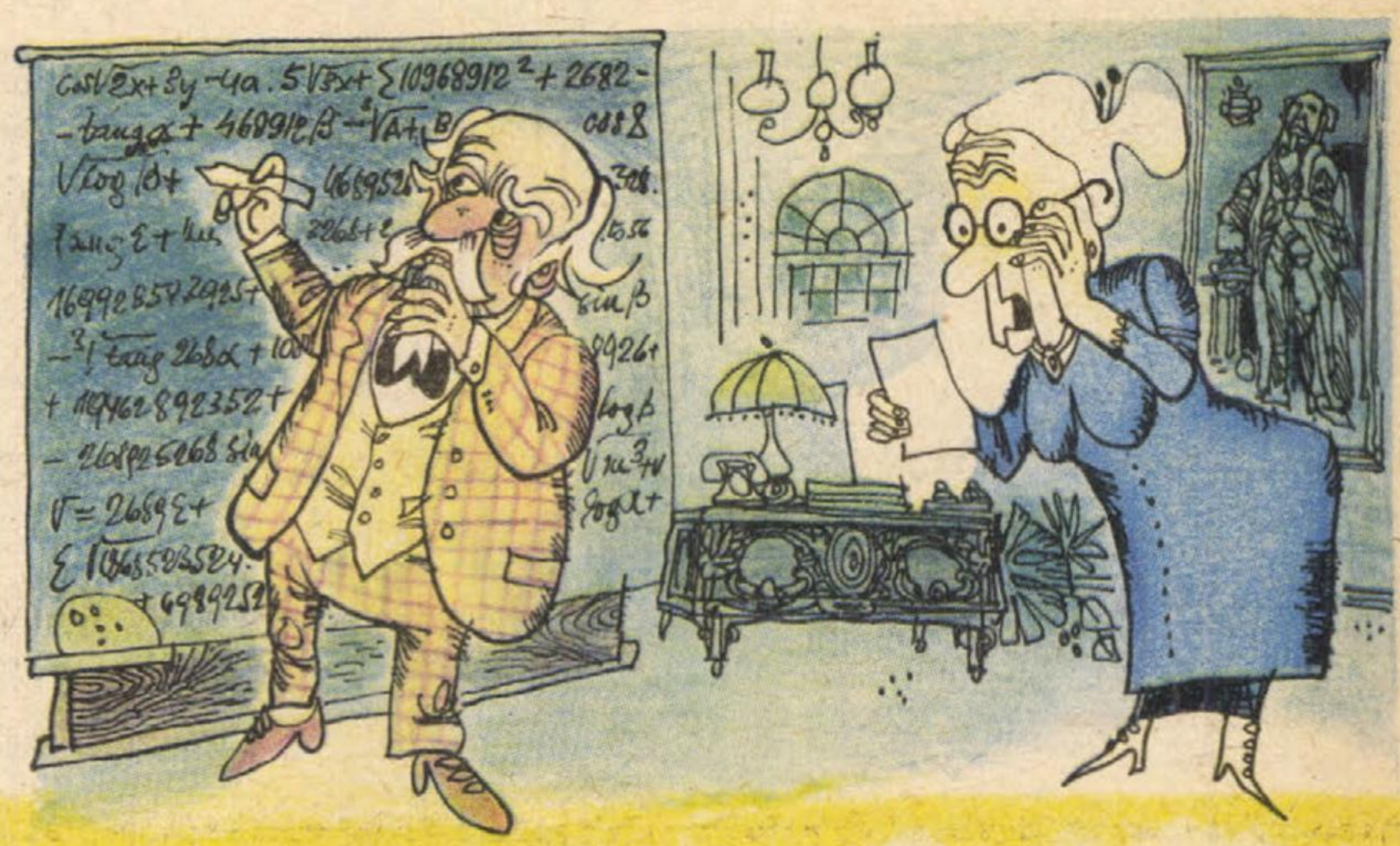

– Ejnye, Lajos! Az üvegvisszaváltásnál már megint rosszul számoltál!...

mai történet

Annak idején egy padban ültem Lammermóri Bélával. Örömmel fogadtam hát a szíves meghívást: látogassam meg őket a Külső Gázszag utca 4/b. alatti otthonukban. Kezemben egy csokor friss virággal, bekopogtam hozzájuk. Edit, a feleség nyitott ajtót. A csinos asszonyka szeme alatt sötét árkokat láttam, Béla pedig hidegvizes borogatást tett a homlokára.

— Foglalj helyet, öregem! — mutatott a kényelmes püspöklila fotelre. — Ne haragudj, ma egy kicsit zaklatott vagyok, de azért elbeszélgethetünk a régi időkről...

Edit máris elém tette a forrón gőzölgő feketét. Kezében reszketett a csésze, amikor átnyújtotta.

— Régi barátok vagyunk, így tehát nyugodtan elmondhatjátok: rosszkor jöttem. Apró koccanások előfordulnak a legjobb családban is. Esetleg a gyerekkel van baj? Netán valami munkahelyi kellemetlenség? Semmi sértődés, most szépen elbúcsúzom, majd máskor felugrom hozzátok — mondtam barátságosan és vettem a kalapomat. Lammermóri Béla az előszobában ért utol:

— Ne vacakolj! Itt maradsz! Iszunk egy jó kisüstit, aztán elmesélem neked, miért vagyok ideges...

Karon ragadott és erőszakosan visszavonszolt a szobába. Koccintottunk, aztán Béla felállt, a tévékészülékhez lépett, és benyomta a piros gombot. Kisvártatva világos lett a képernyő, aztán megjelent Tamási Eszti. Bájos mosollyal jelentette, milyen időjárás várható holnapra.

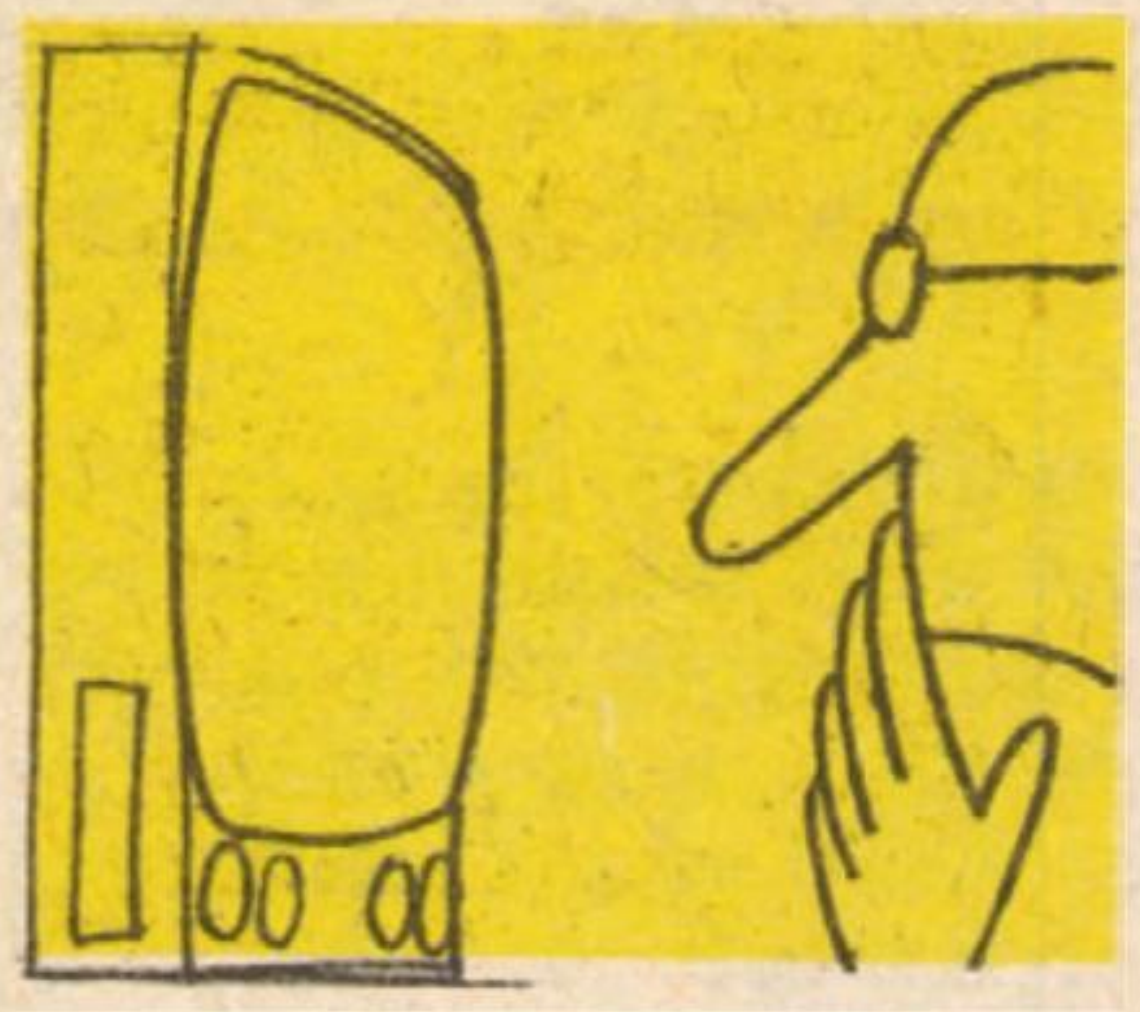

— Nos, mit veszel észre? — kérdezte feldúltan Béla.

— Semmi különöset — feleltem csodálkozva.

— Figyeld meg alaposan, a hang tökéletes, a képernyőn nem futnak végig absztrakt, ide-oda cikázó vonalak. A kép kristálytiszta, éles, vagyis elmondhatjuk: a készülék remekül üzemel. Micsoda pech! — sóhajtott elkeseredetten Béla.

— Pech? Miért?

— Ha a garanciális idő alatt ötször kell kijavítani ugyanazt a hibát, a rendelkezések értelmében kötelesek kicserélni a masinát egy vadonatúj készülékre. Ezt már négyszer javították, ötödször, sajnos, nem akar elromlani, a garancia pedig holnap lejár. Ma lenne az utolsó alkalom. Holnap már a saját zsebemből fizethetem a javítás költségeit... — legyintett rosszkedvűen Béla.

Ebben a pillanatban eltűnt a kép, tejfehér lett az ernyő.

— Lehetséges, hogy?... — kérdezte reménykedve Béla.

Máris megjelent azonban a lehangoló felirat: A HIBA NEM AZ ÖN KÉSZÜLÉKÉBEN VAN!

— Csak ugratják az embert — sóhajtotta mélabúsan Lammermóri Béla és egész este szidta a tökéletesen működő masinát.

Galambos Szilveszter

TAVASZI NAGYTAKARITÁS

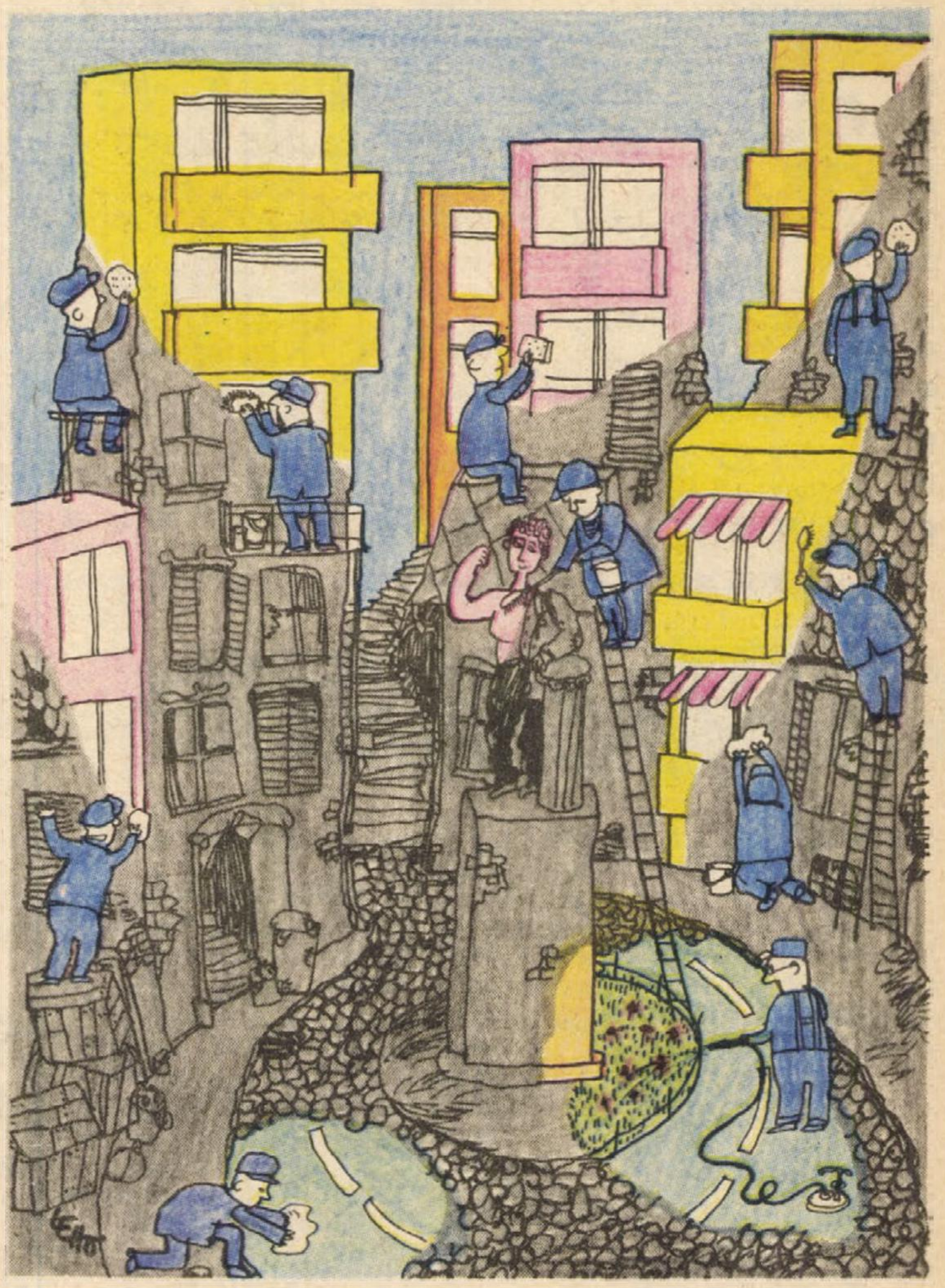

PÁRBAJ

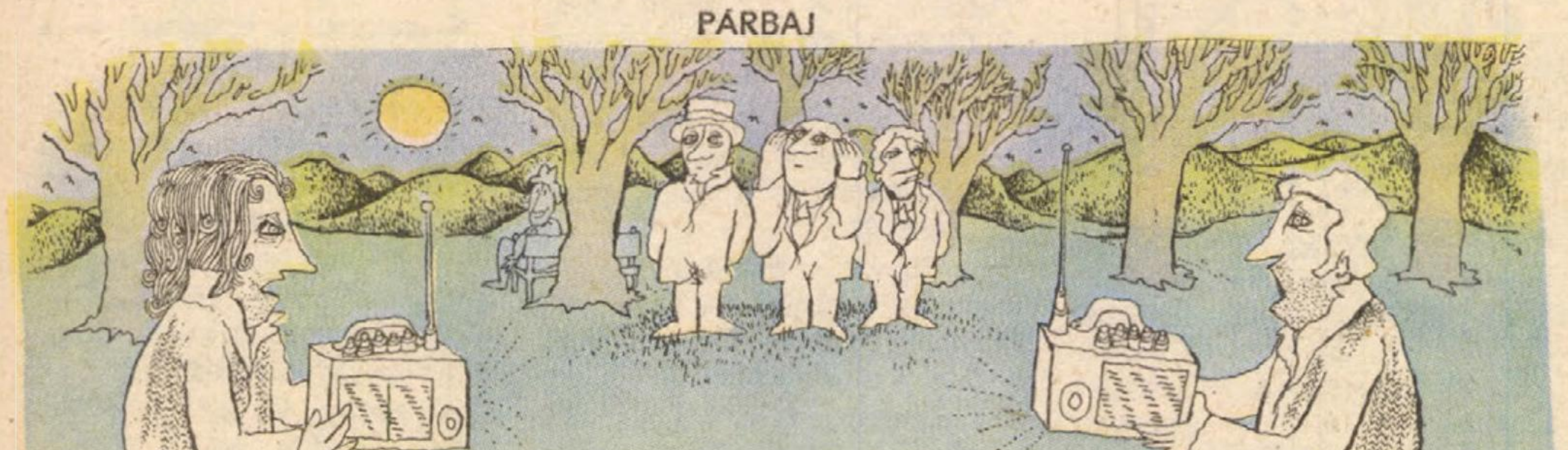

– Az én táskarádióm hangosabb!

MELEGSZÍVÜ VADÁSZ

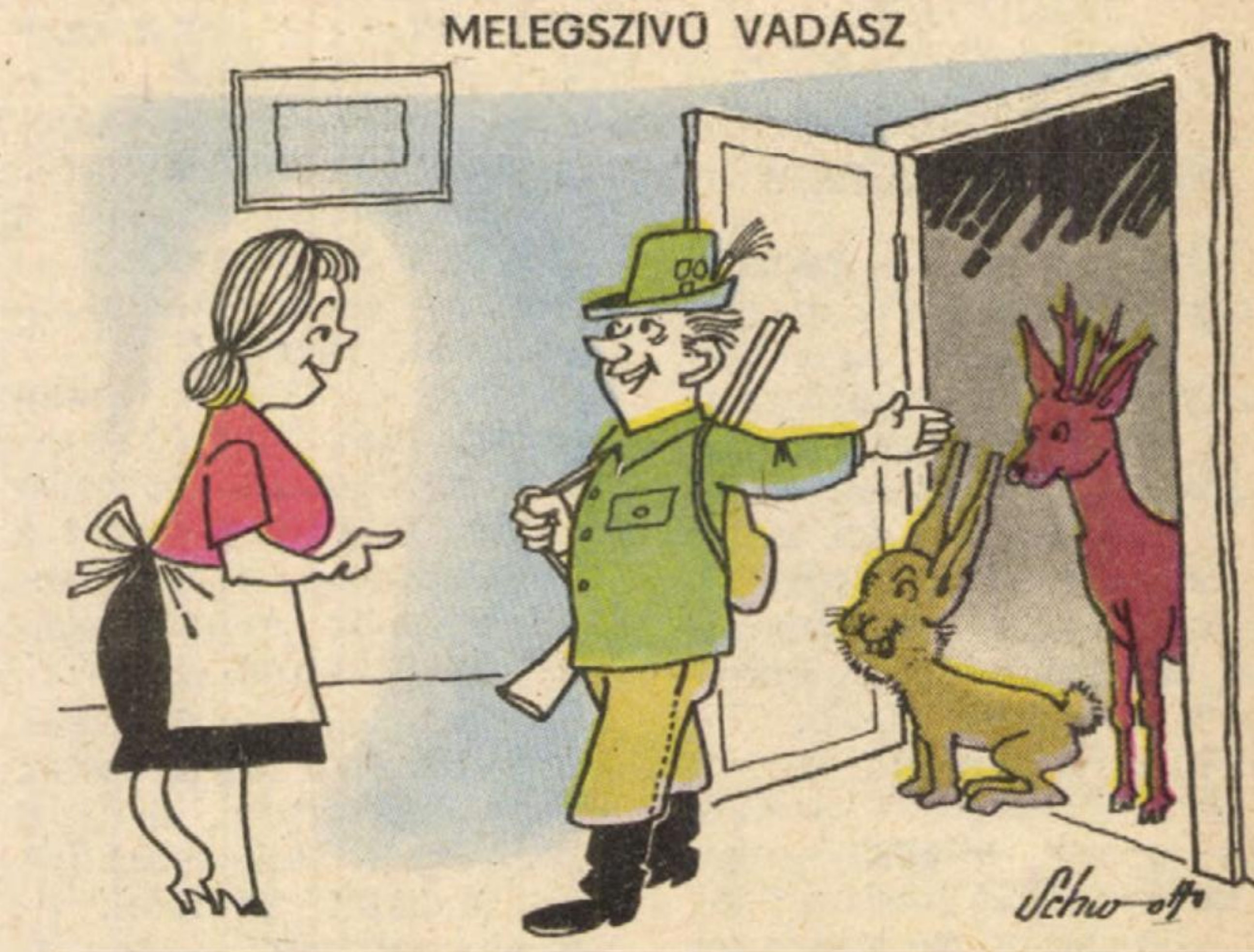

– Annyira összebarátkoztunk, hogy elkísértek hazáig...

PESTI DOLGOK

A HÁLÁS NÉNI

A villamosra fölszáll a néni. Hosszú hajú ifjú azon nyomban átadja neki a helyét.

— Jaj, köszönöm, nagyon szépen köszönöm, édes fiam, az isten áldja meg a jóságáért! — mondja a néni, miközben elhelyezkedik az ülésen.

A hosszú hajú ifjú félszegen mosolyog.

— Tetszenek látni? — fordul ekkor a néni a körülötte levő utasokhoz —, nem a külső teszi az embert. Lám ennek a fiúnak milyen hosszú haja van, és a lelke mégis jóságos.

A hosszú hajú ifjú odébb saszszézik, s igyekszik elvegyülni a tömegben.

— Ritka manapság az ilyen fiatal — szavalja a néni —, nézzék hát meg jól! Ott van, ott ni, az a hosszú hajú. Eszem a lelkét, hogy elpirult — és ültéből fölemelkedve kiáltja felé: — Nem szégyen a jóság, fiacskám!

A hosszú hajú ifjú kimenekül a peronra.

— Az előítélet az oka mindennek — szónokol most már felállva a néni. — Magam is, amikor meglátok egy ilyen hosszú hajú fiatalt, azt mondom: huligán!, és tetszenek látni ott azt a fiút...? Ugye milyen nagy szívélyességgel adta át a helyét nekem, szegény öregasszonynak!

A hosszú hajú ifjú fölrántja az ajtót, és ha nem kapják el az utolsó pillanatban, leugrik a robogó villamosról.

KI TALÁLTA FÖL A SPANYOLVIASZT?

A Belvárosi Étterem kirakatában hatalmas plakát hirdeti:

„Újdonság
Karcsúsító menü"

Arra megy az üzemi konyha szakácsa. A homlokára csap: „Nem rossz ötlet, majd én is ezt fogom mondani a dolgozóknak".

S. L.

A HÉT HAZAI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

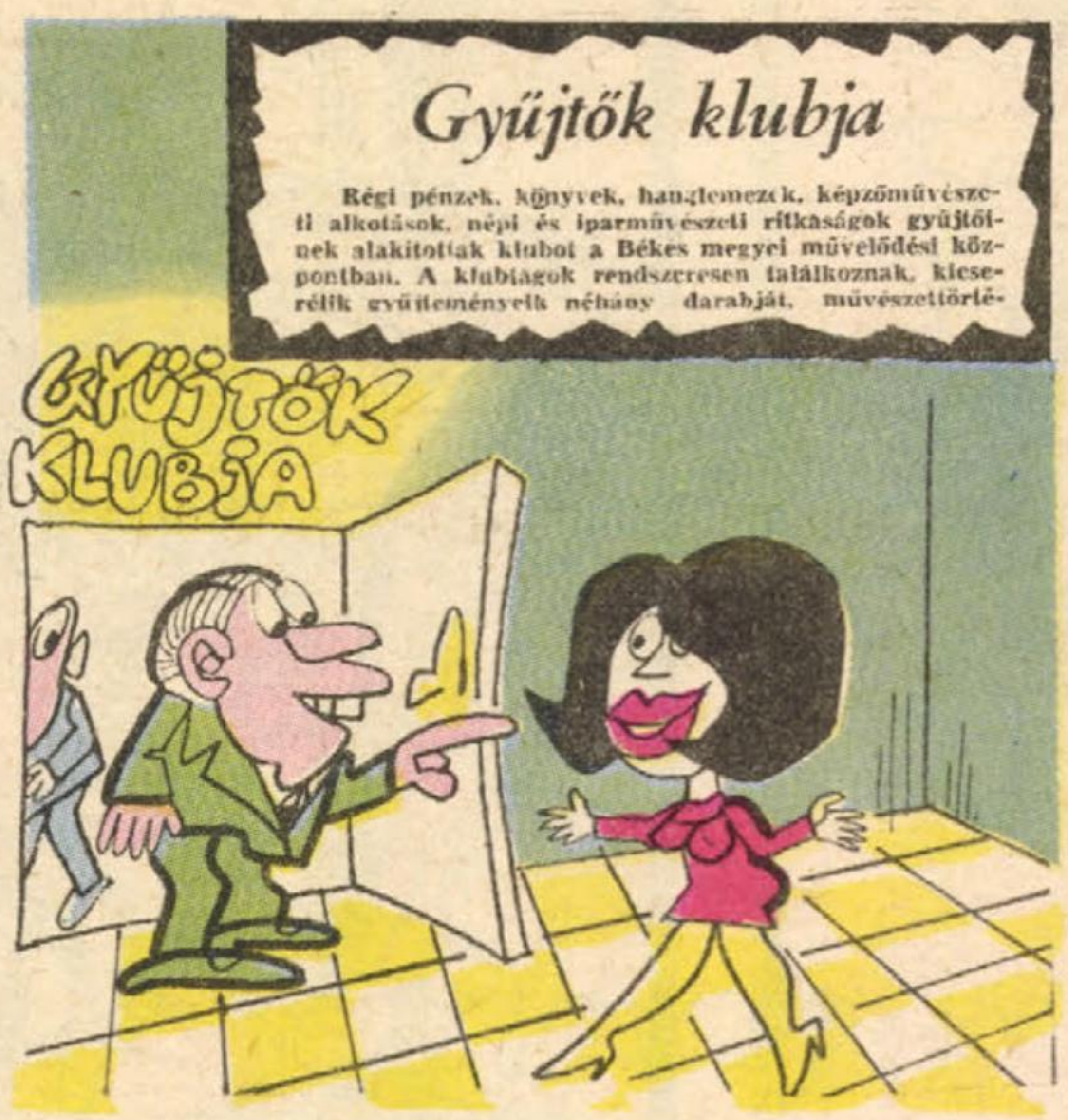

Gyűjtők klubja

Régi pénzek, könyvek, hanglemezek, képzőművészeti alkotások, népi és iparművészeti ritkaságok gyűjtőinek alakították klubot a Békés megyei művelődési központban. A klubtagok rendszeresen találkoznak, kicserélik gyűjteményeik néhány darabját, művészettörté-

– A kisasszony klubtag?
– Nem. De egyszer már valóban szeretnék látni egy bélyeggyűjteményt...

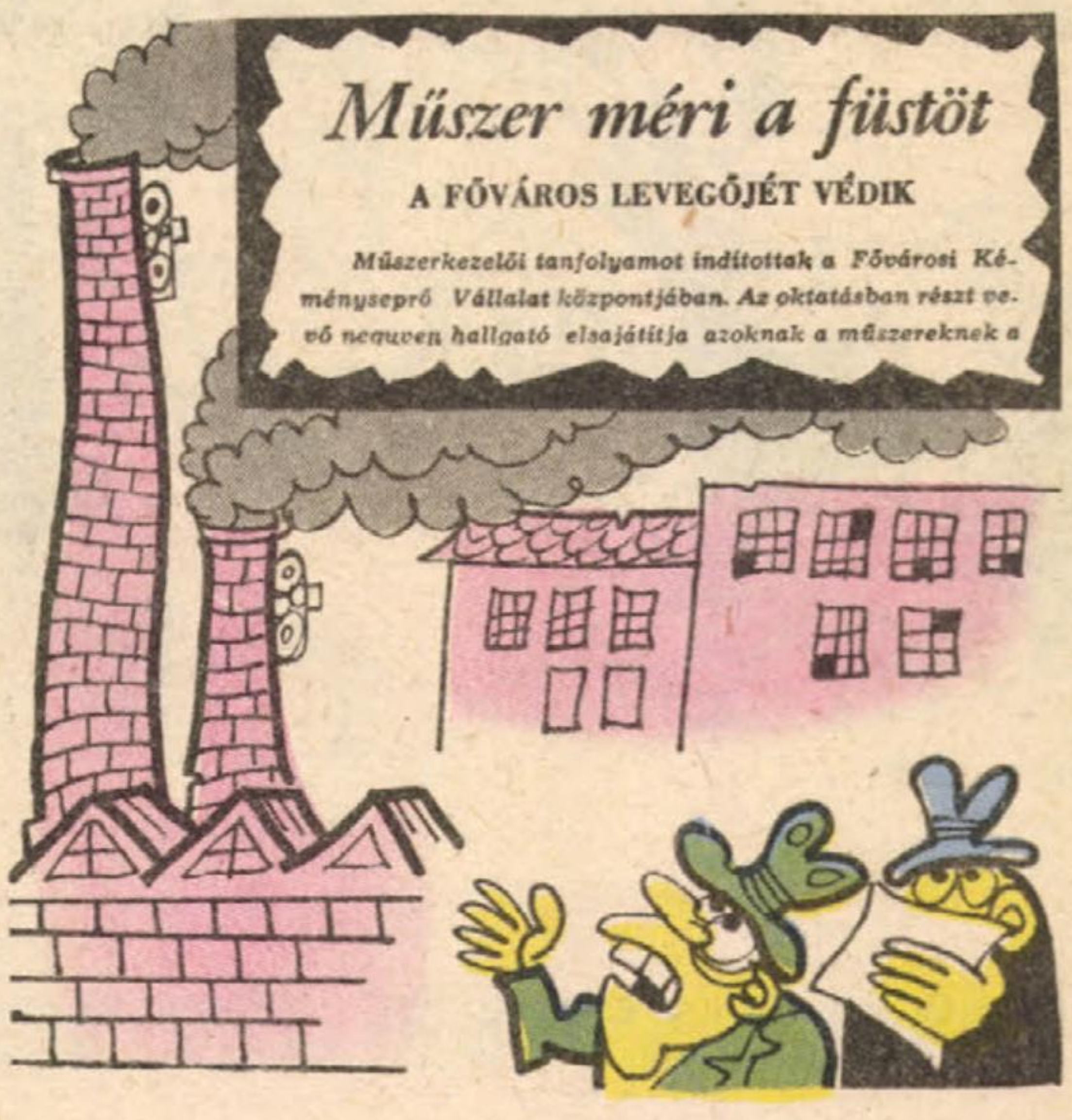

Műszer méri a füstöt

A FŐVÁROS LEVEGŐJÉT VÉDIK

Műszerkezelői tanfolyamot indítottak a Fővárosi Kéményseprő Vállalat központjában. Az oktatásban részt vevő negyven hallgató elsajátítja azoknak a műszereknek a

– Így már egészen más. A műszer méri, mi pedig szívjuk...

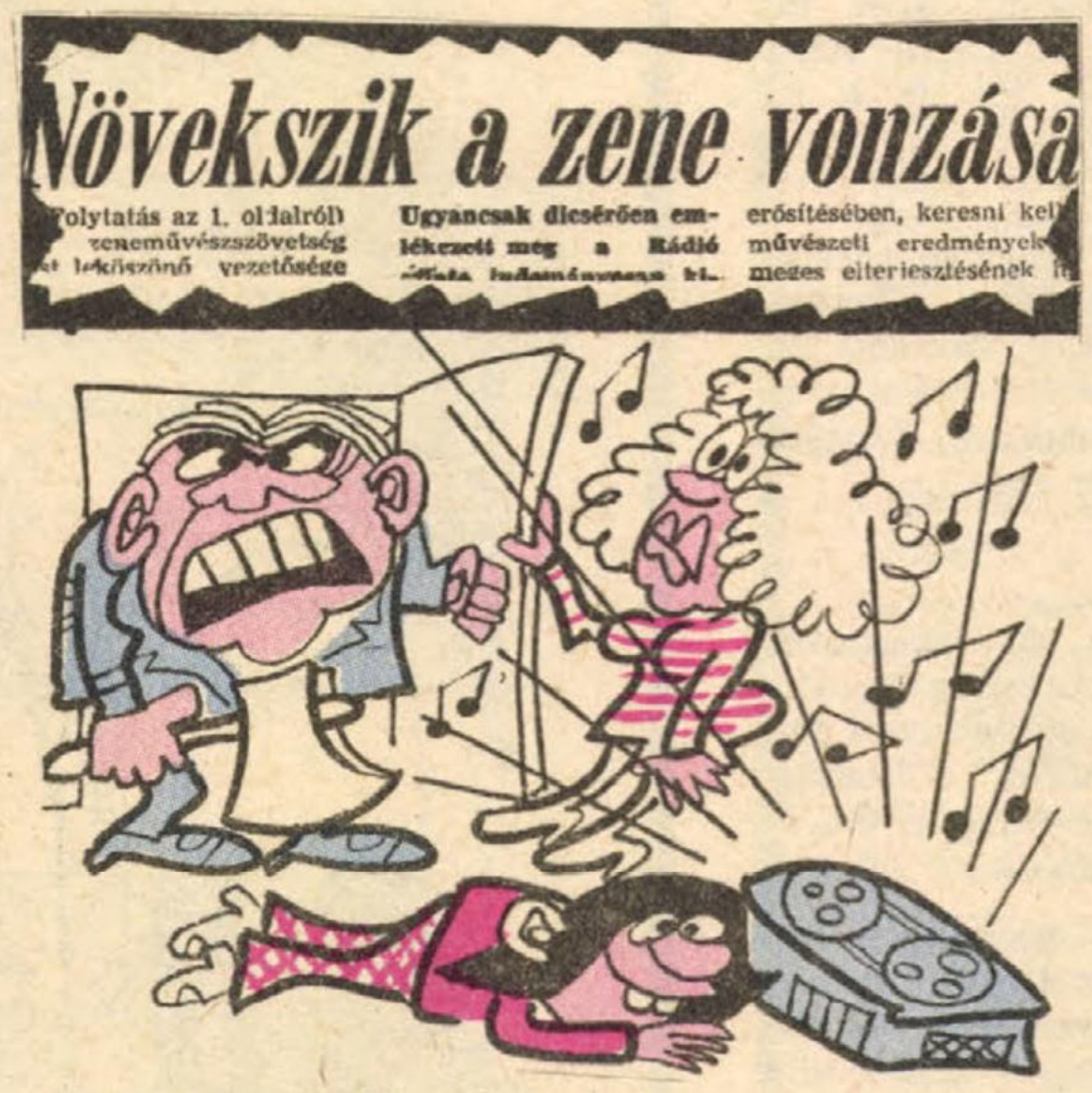

Növekszik a zene vonzása

Folytatás az 1. oldalról) zeneművészszövetség ...leköszönő vezetősége

Ugyancsak dicsérően emlékezett meg a Rádió ...

erősítésében, keresni kell művészeti eredmények ...meges elteriesztésének ...

– Mi a baj, szomszéd?
– A zene idevonzott...

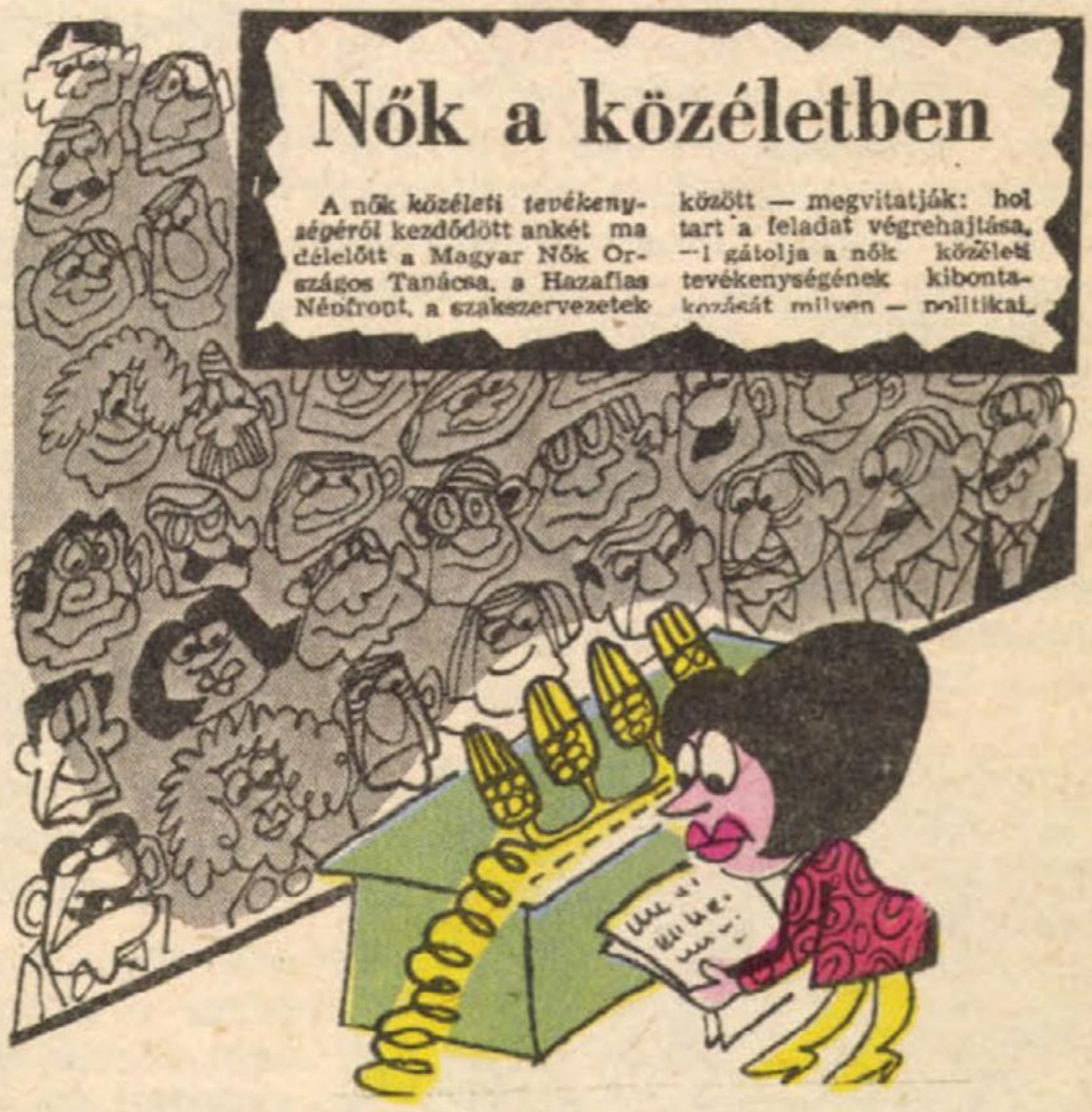

Nők a közéletben

A nők *közéleti tevékenységéről* kezdődött ankét ma délelőtt a Magyar Nők Országos Tanácsa, a Hazafias Népfront, a szakszervezetek között — megvitatják: hol tart a feladat végrehajtása, ...i gátolja a nők közéleti tevékenységének kibontakozását milyen — politikai

– Jesszusom, elfelejtettem kihúzni a vasalózsinórt...

◆

SZEGÉNY KISFIÚ PANASZAI

Jaj, tetszik tudni, az egész zűr abból van, hogy nálunk odahaza mindenkinek nehéz gyerekkora volt. A nagypapám például azt mondja, hogy aki nem tanul szalontáncokat, abból soha az életben nem lesz ember. Ő meg csak tudja, neki nehéz gyerekkora volt, ürgét öntött a mezőn, párját két krajcárért, de most azt akarja, hogy belőlem ember legyen. És ez az egész irtó furcsa, mert hogyha a nagypapám nem önt ürgét gyerekkorában, akkor nekem most nem kell szalontáncokat tanulni, de nem is lesz belőlem ember soha. Legfeljebb ürge.

Megaztán a különfafurulya is azért van hétfőn, szerdán és pénteken öttől hétig, hogy ember legyen belőlem. Mert a papámnak is nehéz gyerekkora volt és azt mondta nekem:

— Nézd, Pistike, én látástól vakulásig hordtam a rocskát a milimárik után. Hát legalább te tanulj különfafurulyát, hogy ember legyen belőled.

Szóval, ha a papám nem hord rocskát, akkor nekem most nem kell különfafurulyát tanulni. De nem is lesz belőlem ember, legfeljebb milimári, ami kész lebőgés.

Megjegyzem, össze is vesztek a mamával a különfafurulyán. A mama kiabált, hogy a különfafurulya kész marhaság és inkább járjak biológiai szakkörre, kedd, csütörtök, szombaton négytől nyolcig. Mert a mamának is nehéz gyerekkora volt és különben frász lesz belőlem, nem ember. És irtó zűr volt, és a papa folyton ordított: „Nicht vor dem Kind, nicht vor dem Kind", mire én megjegyeztem, hogy: „Bitte französisch zu sprechen, denn ich verstehe sehr gut deutsch".

Mert ugyanis németre is járok, hétfőn, kedden és csütörtökön háromtól hatig

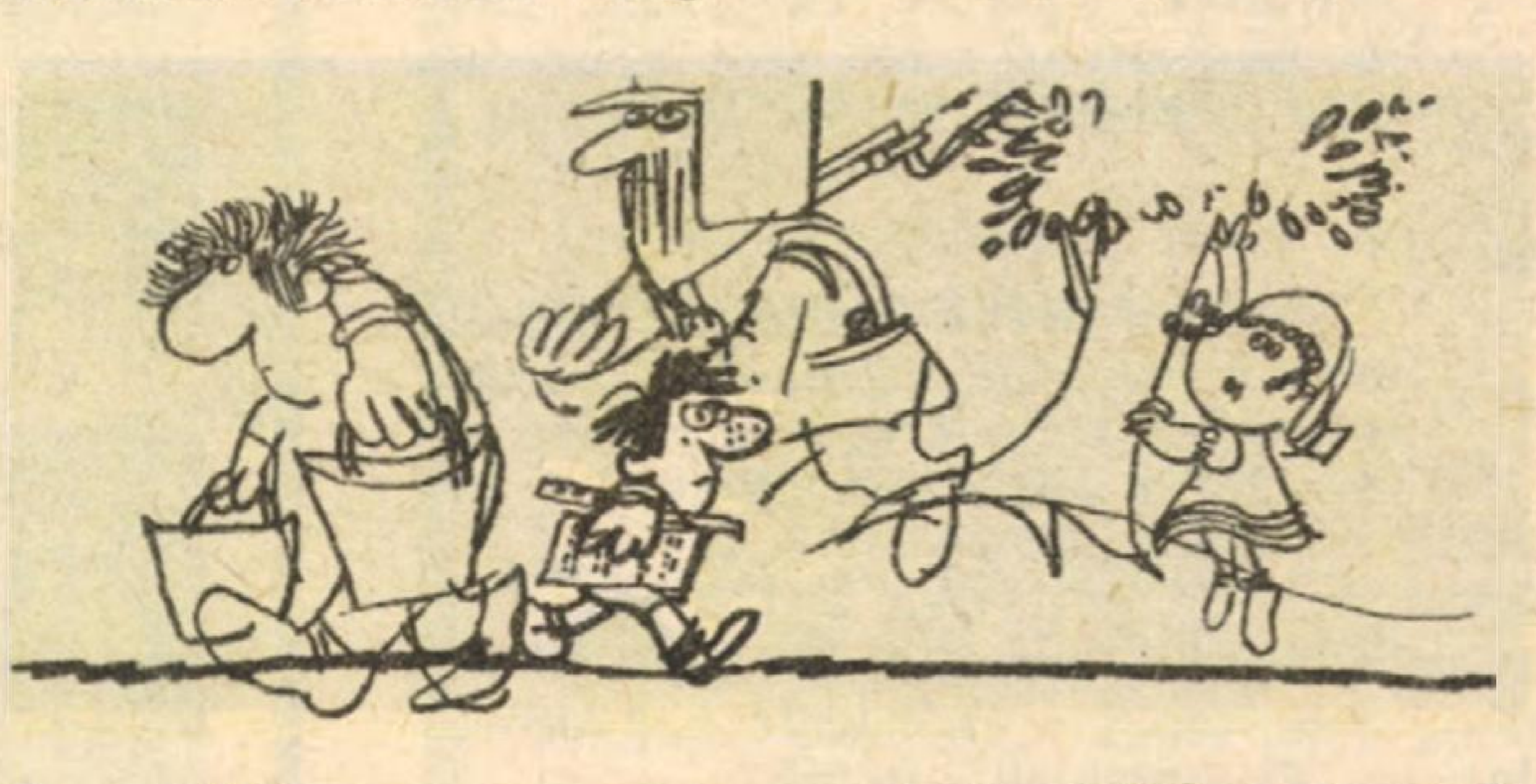

Tudniillik a nagymamámnak is nehéz gyerekkora volt, selyemhernyókat etetett a kántortanítónál, ami halál unalom, de mondja is nekem mindig:

— Te csak tanulj német kereskedelmi levelezést, Pistike, hogy ember legyen belőled.

Na tetszik látni, hát nem fura? Ha a nagymamám nem etet hernyót a kántortanítónál, akkor én most nem tanulok német kereskedelmi levelezést és még véletlenül sem lesz belőlem ember, legfeljebb selyemhernyó.

Ami tiszta röhej: már az emberszabású majomnak is nehéz gyerekkora volt ott, Düsseldorf mellett mindjárt balra, a Neander-völgyben, és már ő sem adta volna egy vak lóért, ha ember lesz a fiából. De mégsem lett a fiából ember, csak pythecantropus erectus. És miért? Mert nem tanult német kereskedelmi levelezést, meg fafurulyát. Sőt, egy árva szalontánc nem sok, de még annyit sem. Hát ezt én onnét tudom, mert azért a biológiai szakkörre is beiratkoztam, legyen valami a mamának is. Legalább bizonyosan ember lesz belőlem.

Beiratkozom továbbá még különszolfézsra, mert Vilmos bácsinak is nehéz gyerekkora volt, és tíz évet töltött az idegenlégió poklában. Aztán erősáramot is tanulok majd, mert Janka néninek is nehéz gyerekkora volt, és mosónőként kereste a betevőt. Meg még különholográfiára is beiratkozom, mert Hugó bácsit leütötte a hajókötél. Hát mit csináljak, ha nálunk mindenkinek nehéz gyerekkora volt, csak éppen az enyém ilyen könnyű? Hát mit csináljak, ha egyszer mindenki azt akarja, hogy ember legyen belőlem? Juszt se leszek!

Peterdi Pál

ÖRÖK RANGADÓ

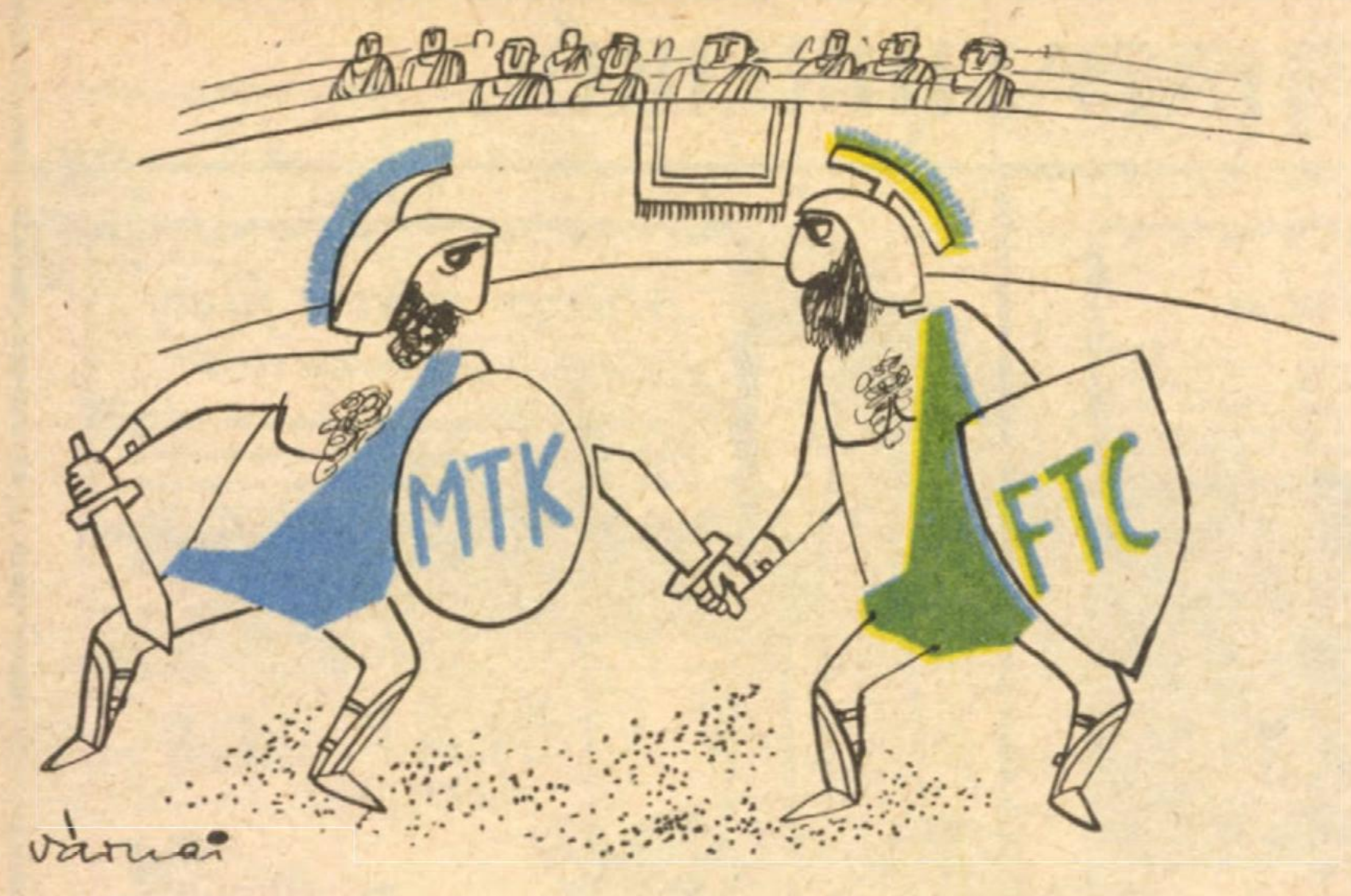

A CIKA

A Cika, tarka kismacskának jött a világra. Egészen hétköznapi cica volt, egyedül Eczetes Bözsikének jelentette a Tejútrendszer középpontját. Eczetes Bözsike viszont az Eczetes família számára volt a kozmosz centruma, lévén egyszem gyermeke a kiterjedt családnak. Azon a napon, amelyen Bözsike hazahozta a Cikát, az egész Eczetes-társadalom alapjaiban ingott meg.

Bözsike a suliból jött, ölében a macskával, és kijelentette, hogy az állat — akit három mateklecke ellenében cserélt — ezentúl a lakásban marad. Eczetes-anyuka a szívéhez kapott.

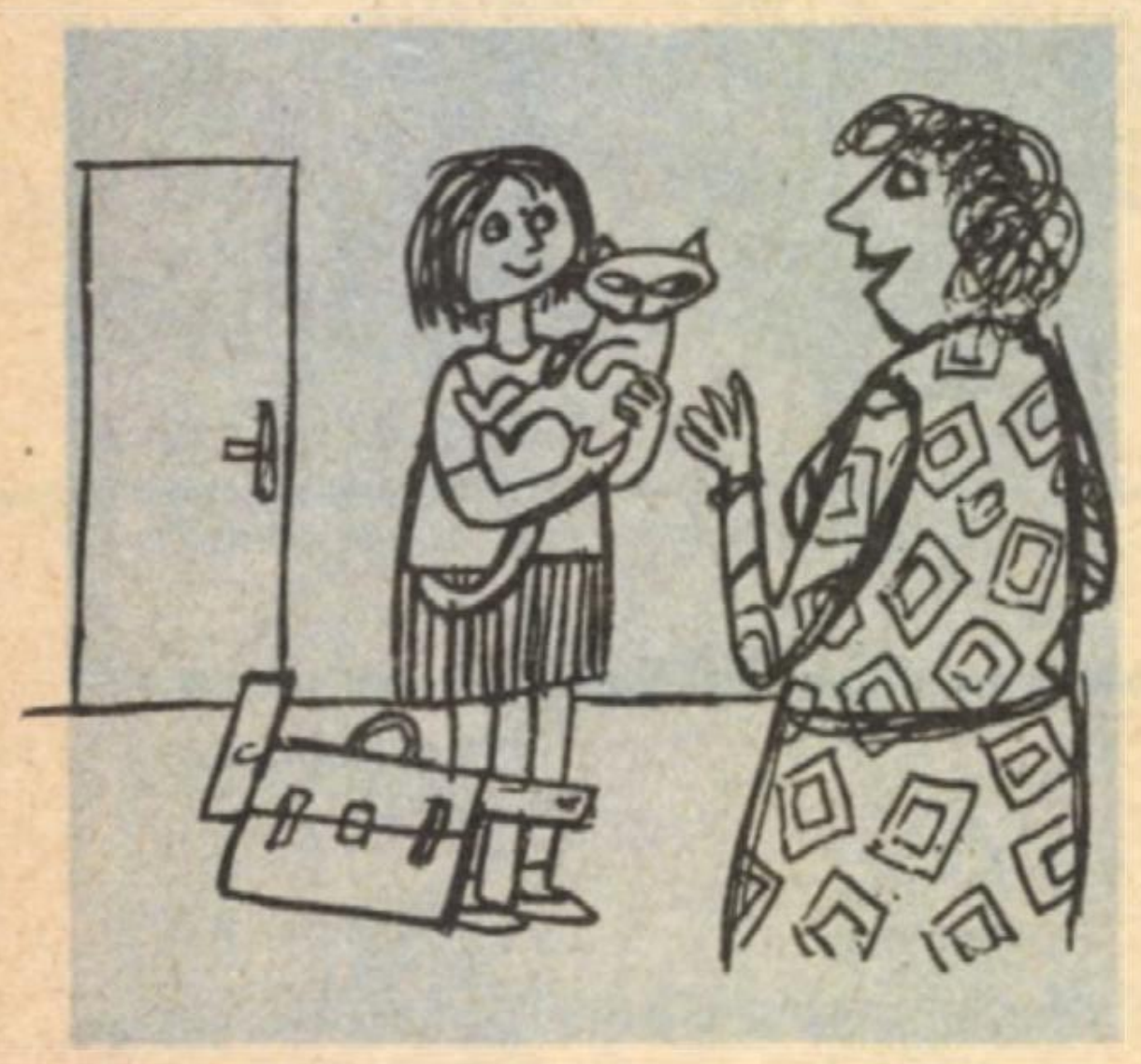

— Tudod, hogy imádom a macskákat — mondta. — De nem tarthatjuk meg. Képzeld el, mit szólna a nagymama.

Bözsi — mai nemzedék — nem hagyta annyiban a dolgot. Szatyrában a cicussal, átrándult a szomszéd utcában lakó nagymamához.

*

— Jaj, de aranyos ciculi-miculi! — sikított a nagymama. — Egyem a kis fehér pofáját. Gyere ide, életem, ciicc...

— Szóval megtarthatom? — kérdezte a leánygyermek.

— Lehetetlen — sóhajtott nagyi. — Uborka néni soha nem lépné át a házatok küszöbét, ha megtudná, hogy egy ilyen szőrehullató, rendetlenségcsináló állat van a lakásban. Márpedig egy cicuska-micuskán nem fogunk Uborka nénéddel összeveszni!

*

Uborka néni — azelőtt báró Betemetincki Decebálné — könnypárás szemmel karolta a keblére Bözsikét és a macskát.

— Világéletemben arra vágytam, hogy egy kiscicó legyen a családban — mondta. — Szegény uram, drága Decebálom sose engedte. Most végre! Többször fogok átruccanni hozzátok, ha ez a kis mókuli ottmarad.

Aztán elborult az arca. — Nem... Bözsikém, mégsem tarthatod meg a cicát. Bébike allergiás a macskákra. Te pedig szereted Bébikét, ugye? Szépéd dobd be a cicát valami pinceablakon. Szegény állatnak is jobb lesz úgy...

*

Bébike pokrócba és kilencven évének emlékeibe burkolózva ült a kandalló mellett. Nagynehezen felismerte dédunokahúgát, s hosszas ordítozás után Bözsi meg is értette vele, miről van szó.

— Egy tyitya — motyogta Bébike. — Kityi kity tyitya... Nekem is volt lánykoromban — elevenedett fel hirtelen. — Imádom a cicákat! Uborka mindig összevisszza beszél, és lejárat engem. Legfeljebb az a kérdés, gyermekem, mit szól mindehhez a nagyapád bátyja. Ő a családban a legöregebb. Ha ő nem egyezik bele... jobb ennek a jámbor jószágnak, ha szépen fejbevered egy kővel.

*

Dr. Inter Urbán, az Eczetes-família doyenje, amikor Bözsi letette elé a macskát, eldobta mankóit és vidám kergetőzésbe kezdett a szőnyegen a cicussal.

— Cikának hívják? Gyönyörű név — mondta. — Kár, hogy nem maradhat nálatok, csillagom. Drága nagyanyád soha nem nyugodna bele. Irtózik a szőrös állatoktól.

*

Bözsike derült kedéllyel cipelte haza a macskát. Egyenesen a nagymamához rohant vele, s apróra elmesélte a nap eseményeit.

— Jóságos ég — sóhajtotta a nagymama. — Hát így állunk...

— Nagyi — kérdezte a gyermek — Ti *egymástól* féltek?

Nem kapott választ. Nagyanyó gondolatai már egy kicsit odébb kalandoztak. Alig hallhatóan suttogta:

— Talán... talán azt a szép katonát is meg lehetett volna tartani annak idején...

Flórián Zsuzsa

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT: Mit csinálnának álruhában?

Hegedűs István:

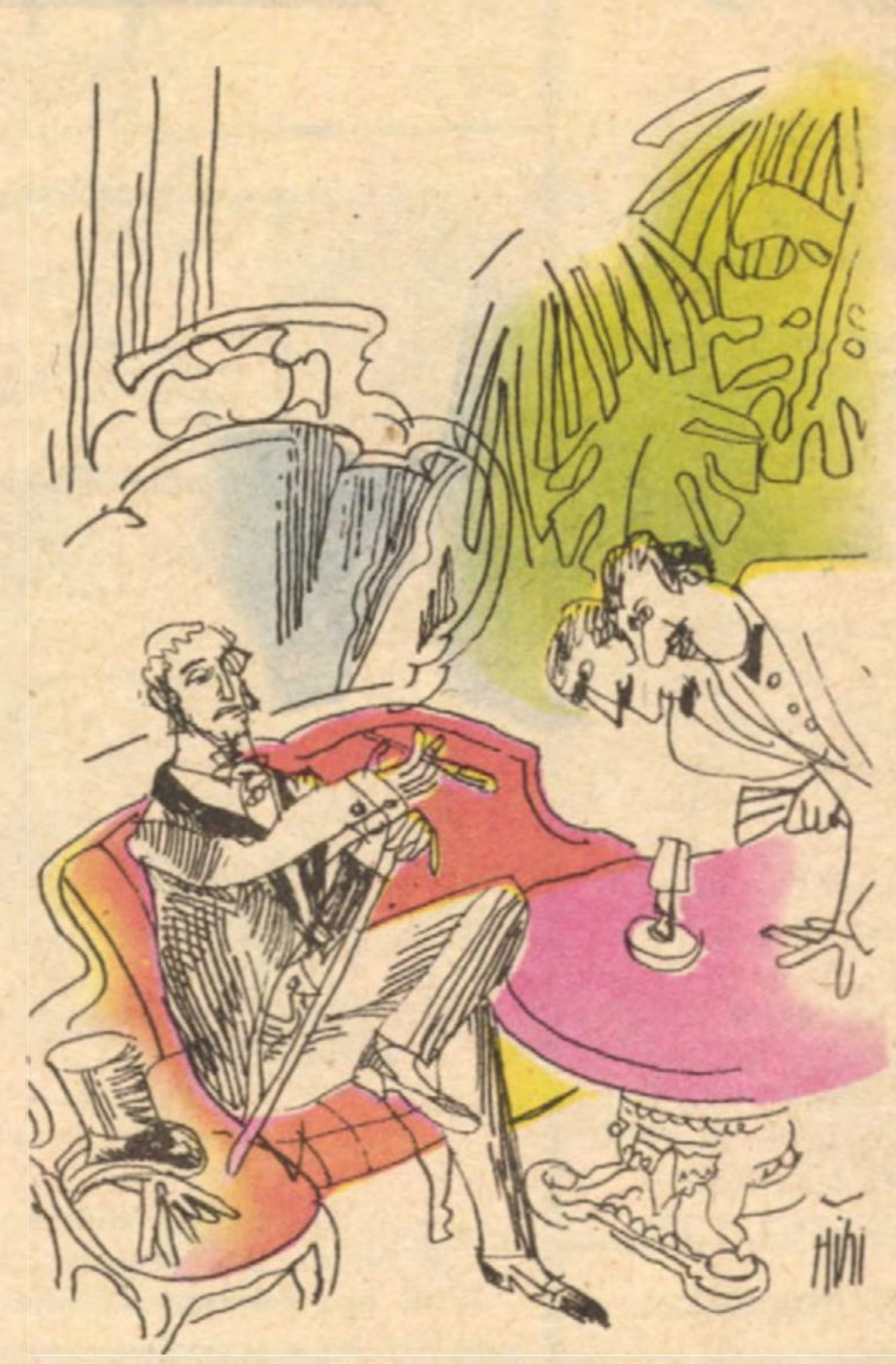

– Egyszerű lordként beülnék a Gundelbe egy teára...

Lehoczky István:

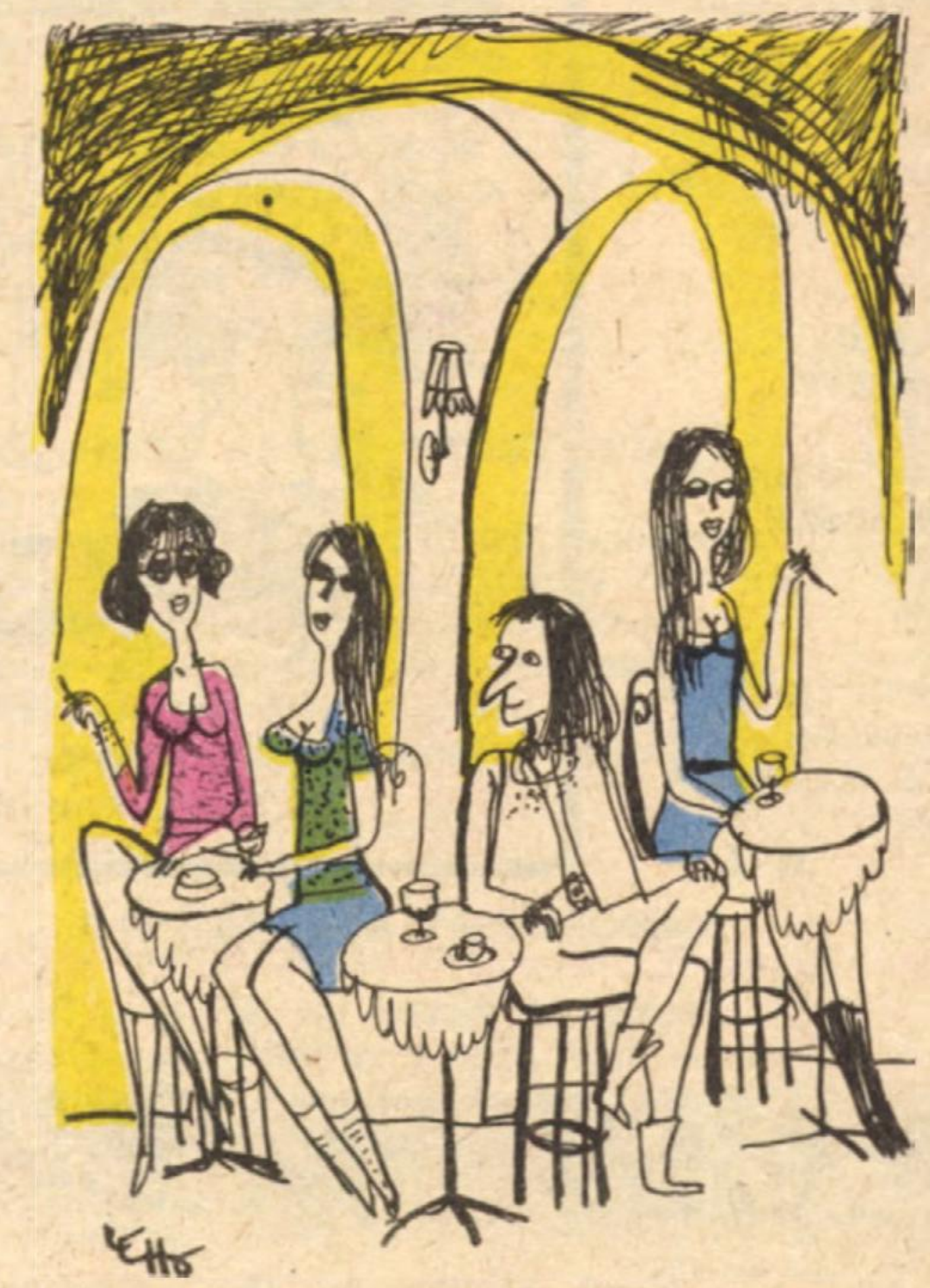

– Mátyás királyként megismerkednék néhány szép Ilonkával.

Mészáros András:

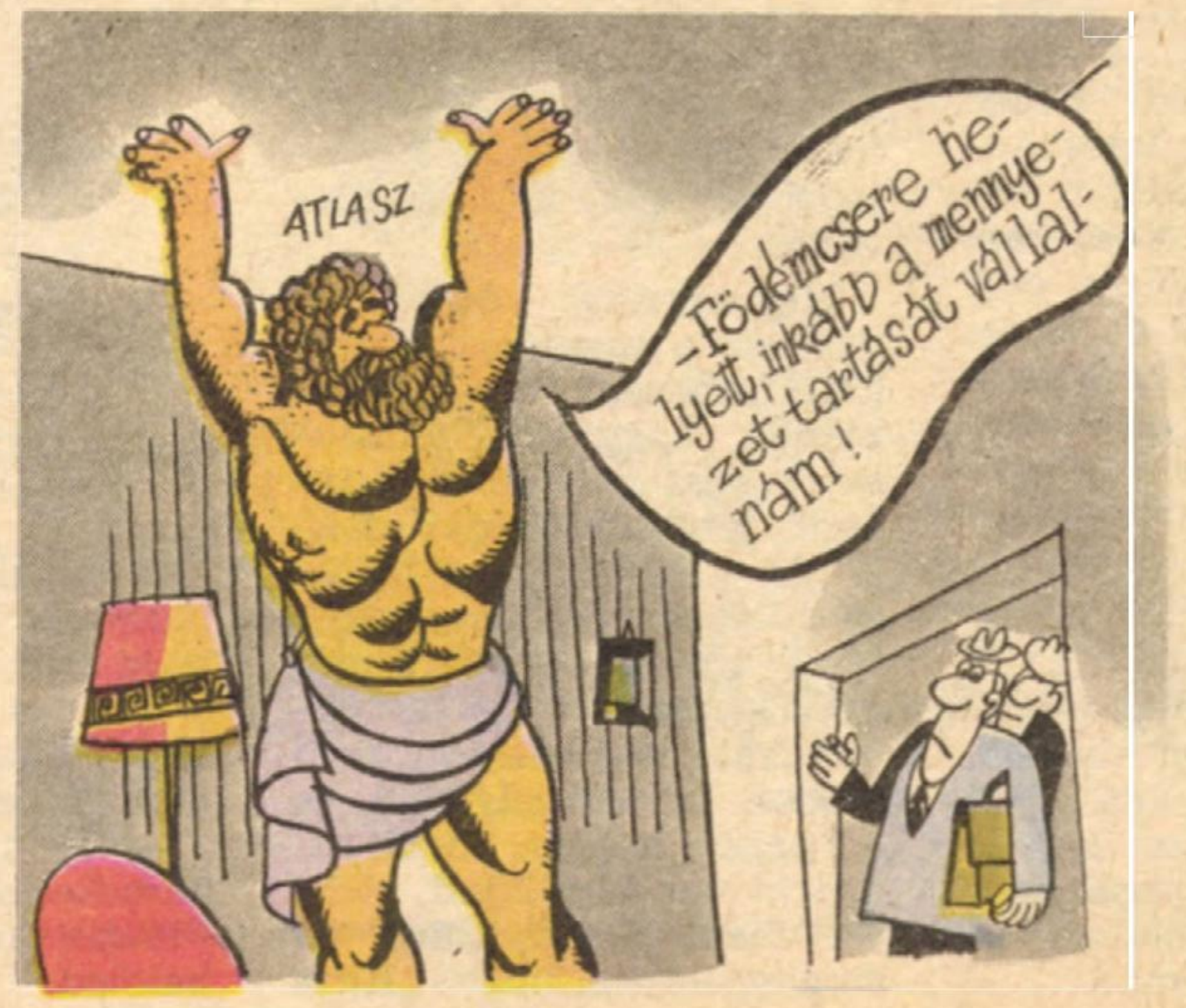
ATLASZ
–Födémcsere helyett, inkább a mennyezet tartását vállalnám!

Fülöp György:

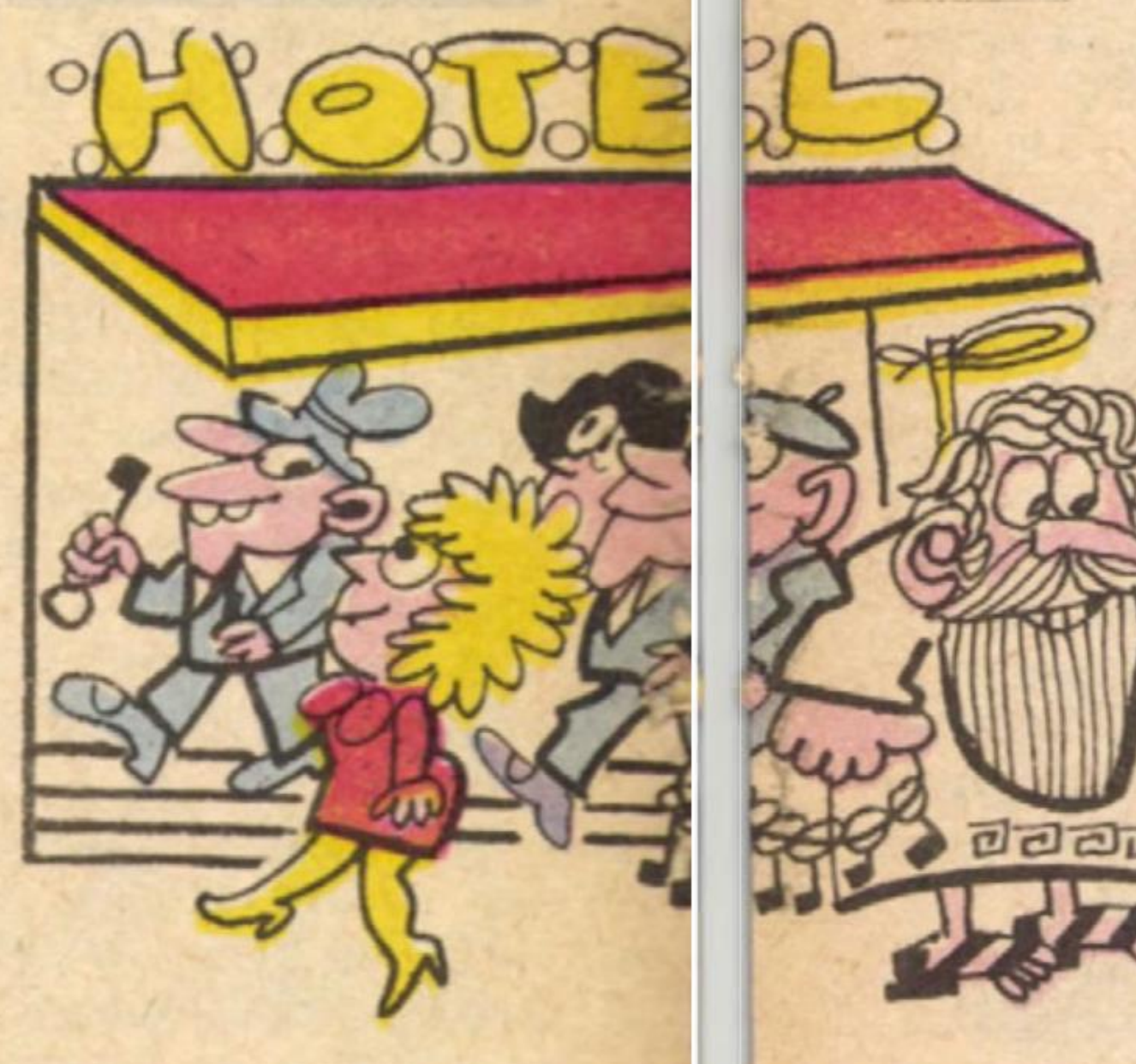

– Csodát!

Tót Gyula:

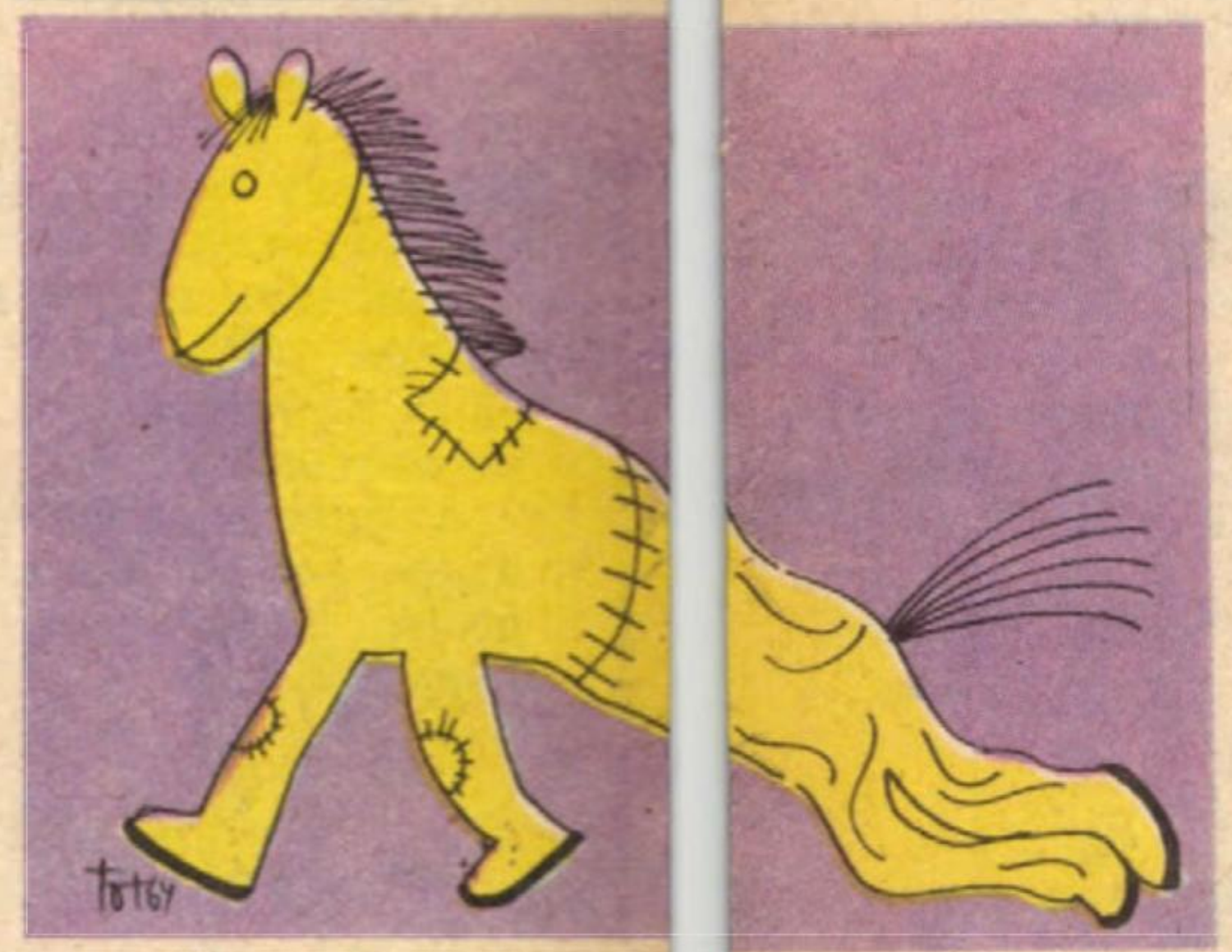

– Társat keresnék a produkciómhoz...

Sajdik Ferenc:

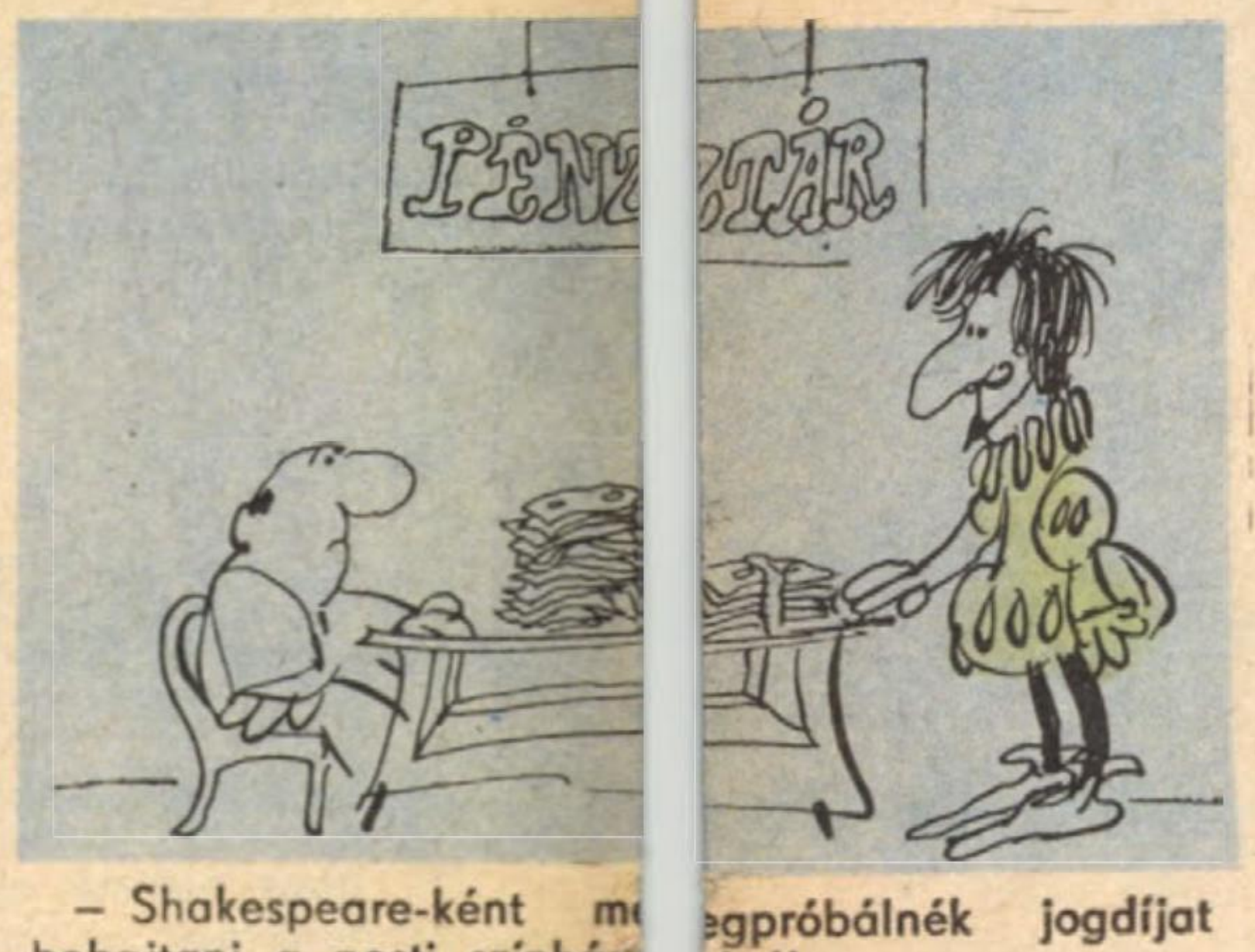

– Shakespeare-ként megpróbálnék jogdíjat behajtani a pesti színházaktól...

Szűr-Szabó József:

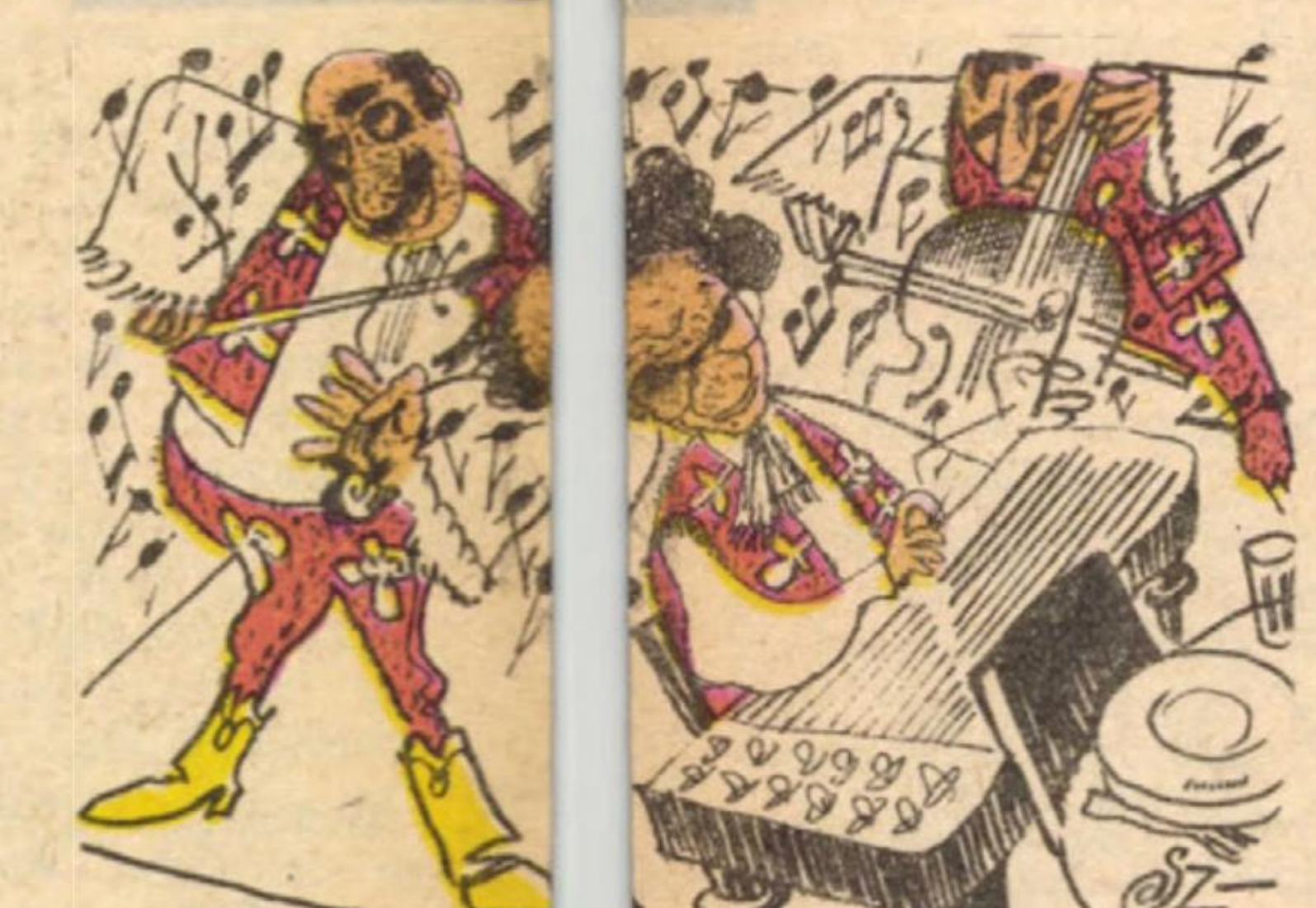

– Zajártalom ide, zajártalom oda, becsempészném magam egy népi zenekarba: így legalább egészen közelről hallhatnám a kedvenc nótámat...

Várnai György:

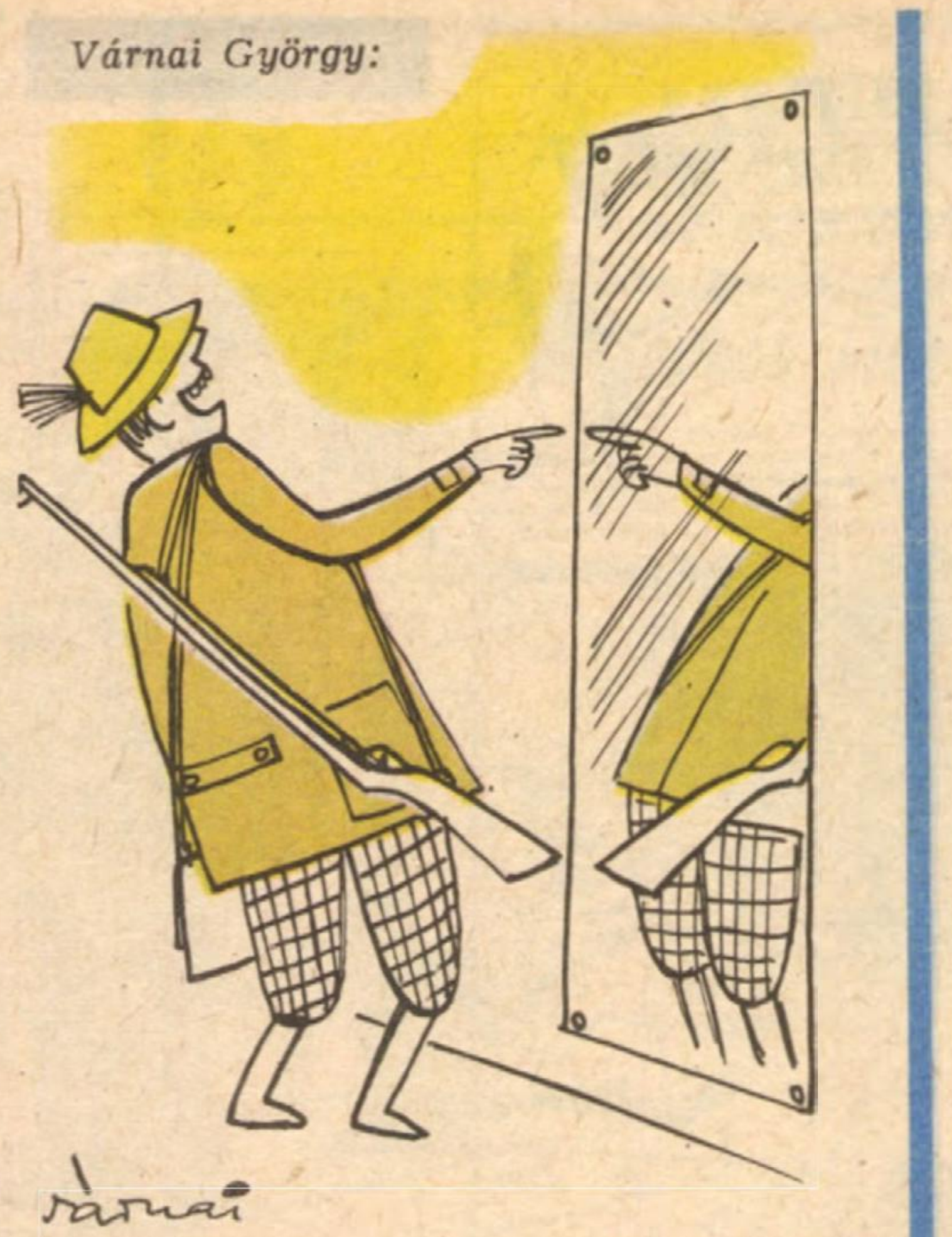

– Egész nap magamon röhögnék...

Brenner György:

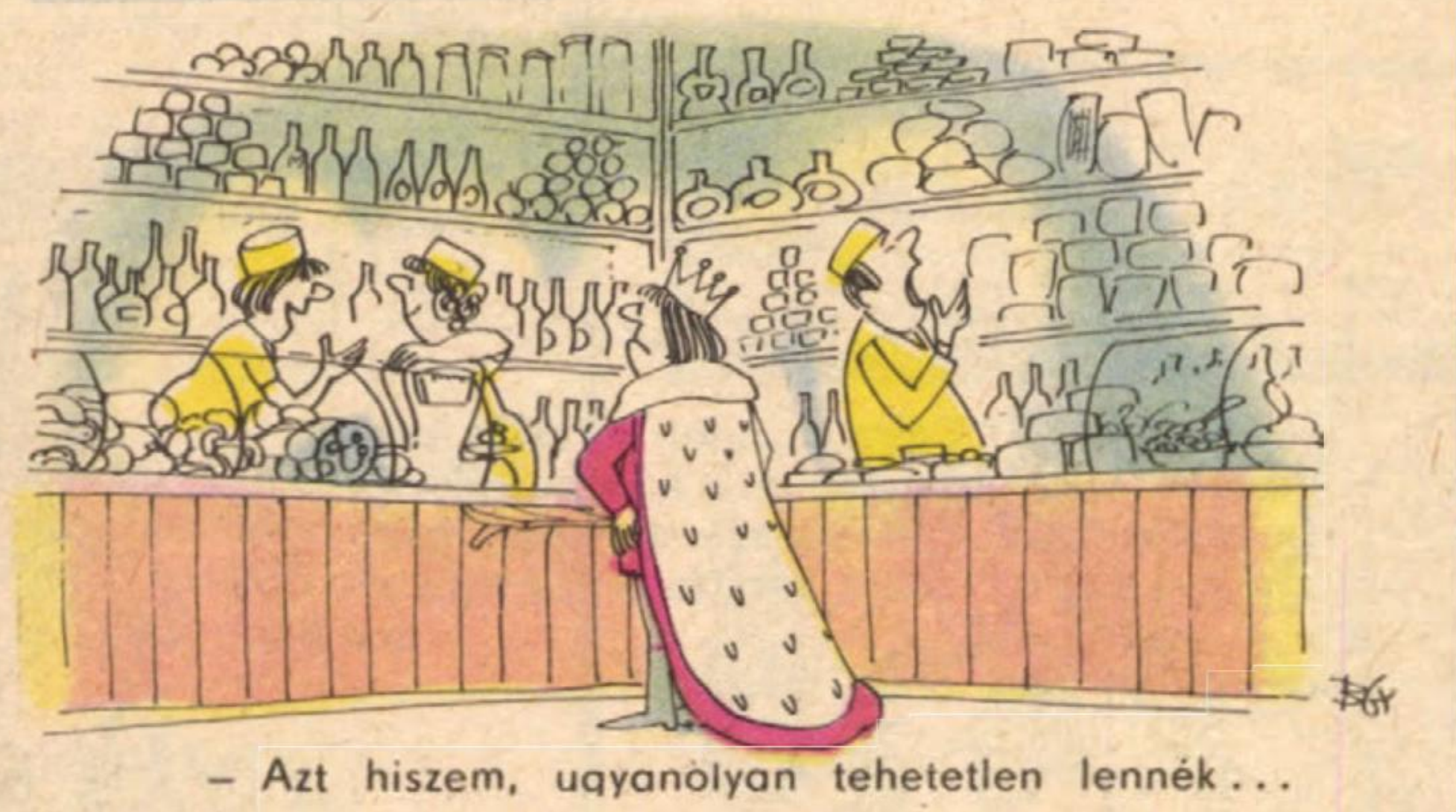

– Azt hiszem, ugyanolyan tehetetlen lennék...

Endrődi István:

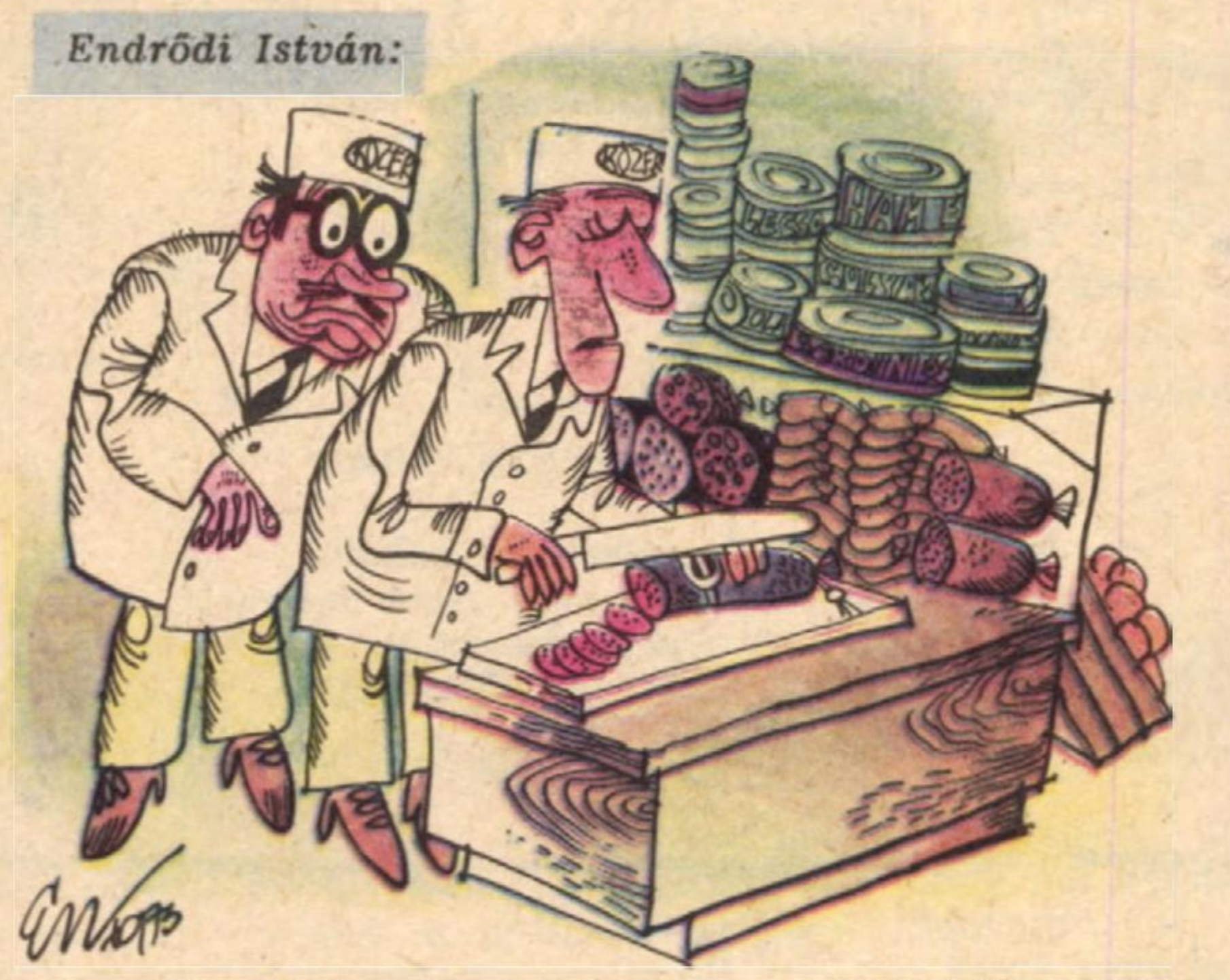

– Kifigyelném, hogyan lesz a szalámivégből mellékjövedelem...

Balázs-Piri Balázs:

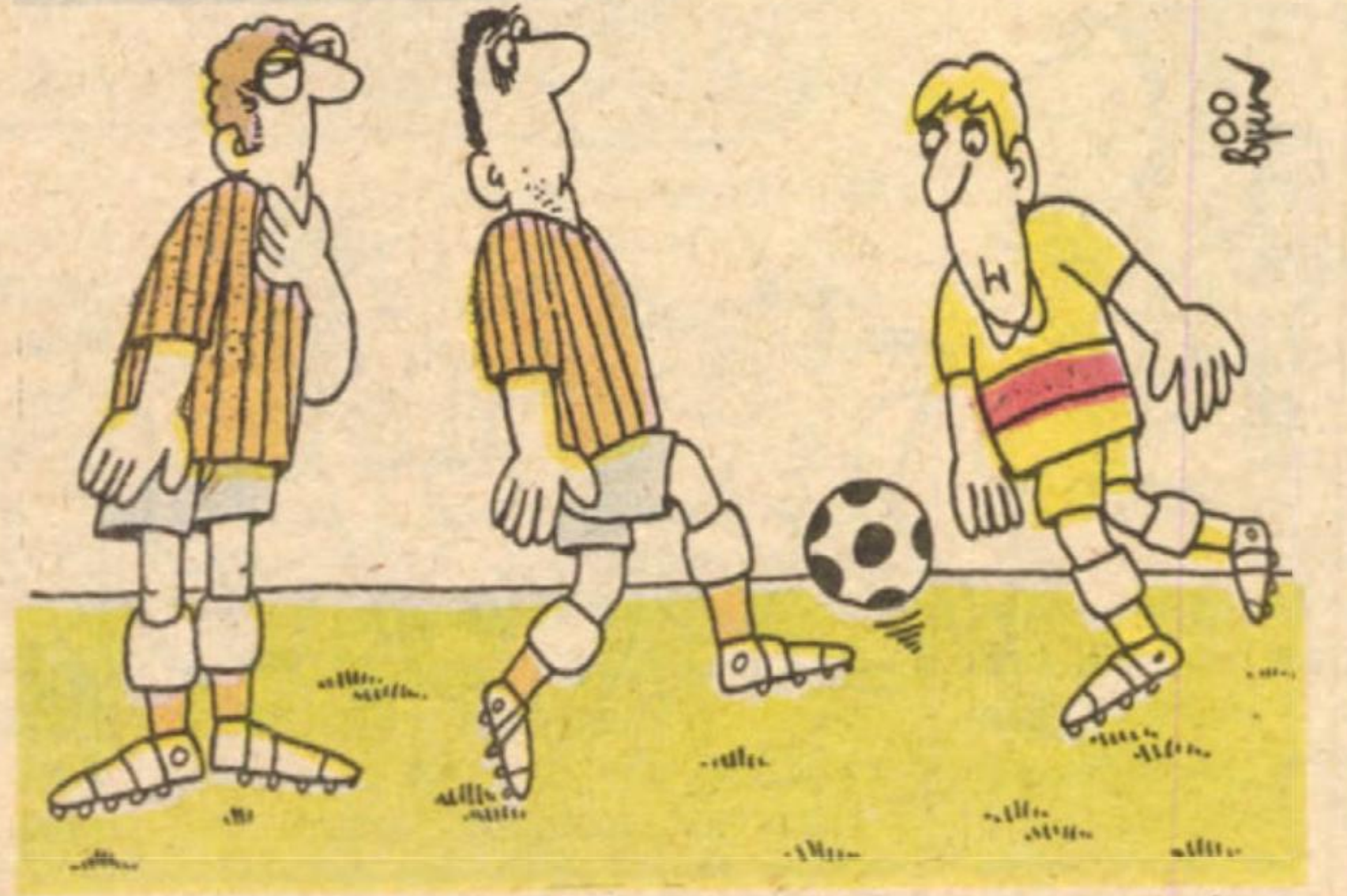

– Megpróbálnék rájönni: miért nem megy a foci a fiúknak?

KÖNYVTÁRBAN

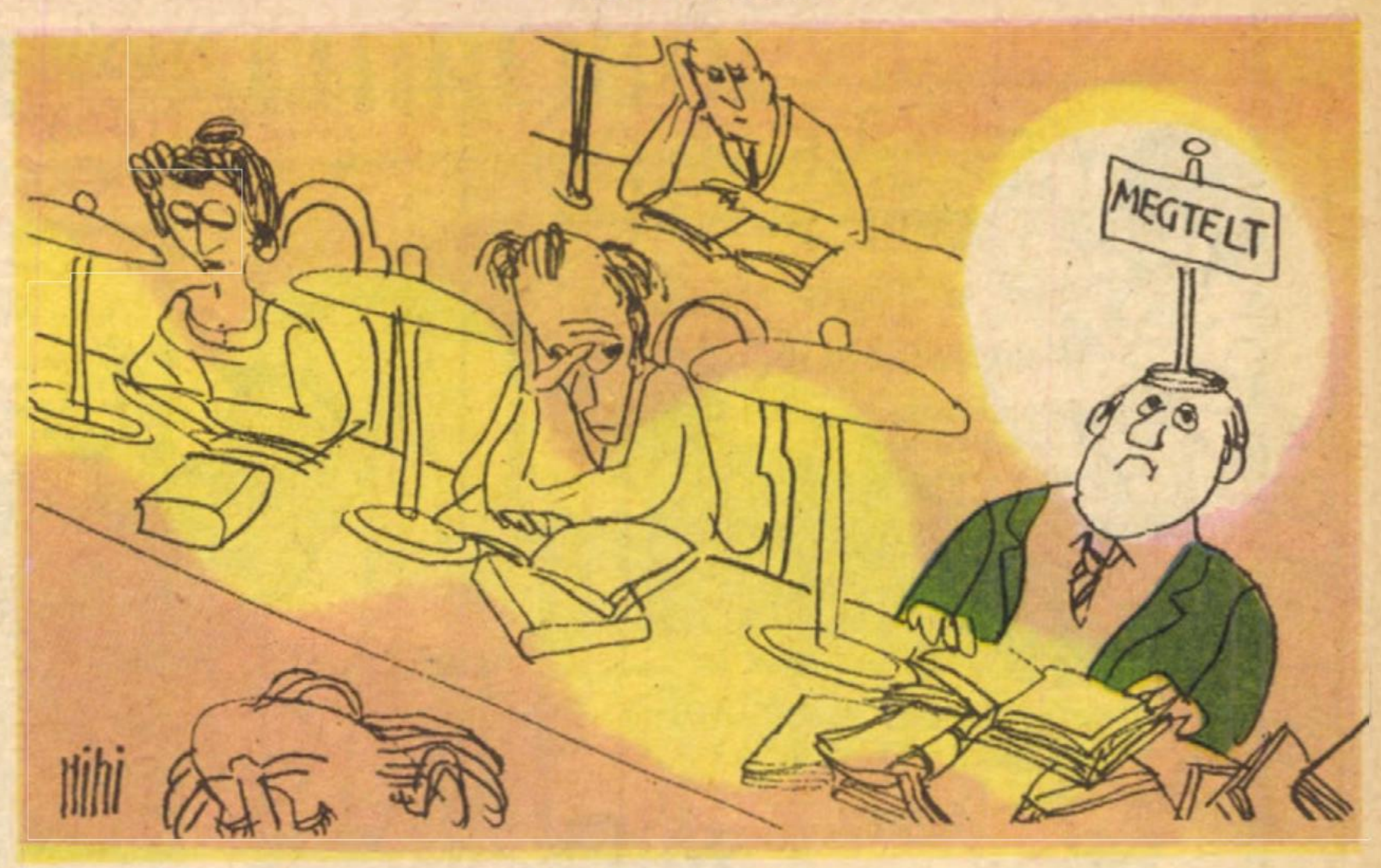

FENTRŐL JÖTT AZ ÖTLET

Lóbányai Olivér, a Szőrmente és Hasmánttelepek lelkes dolgozója, tele jobbnál jobb ötletekkel, ésszerűsítésekkel és nagyszerűsítésekkel. De semmiből sem lesz semmi. És miért nem? Azért, mert a főnöke nem szívleli, ha ötletei vannak. És miért nem? Azért, mert neki, a főnöknek, soha egy fikarcnyi ötlete sincs.

Hát bizony ez felettébb lehangoló állapot. Ne csodálkozzunk, ha Lóbányai hivatal után bánatosan üldögélt a ligeti padon, hogy kiszellőztesse rossz üzemi közérzetét. Arra jött akkor egy ősz öreganyóka súlyos rőzseköteggel a hátán.

— Hagyja csak, öreganyám — udvariaskodott Lóbányai —, viszem én maga helyett...

— Szerencséd, hogy öreganyádnak szólítottál — felelte a nénike. — Örömest teljesíteném három kívánságodat, de nincs rá iparengedélyem. Ingyen tanáccsal viszont szívesen állok rendelkezésedre.

Amaz elpanaszolta, mi nyomja a lelkét. A néni türelmesen hallgatta, majd ekképpen fedte meg:

— Nagy marha vagy te, édes fiam, ha meg nem sértelek. Már régóta rá kellett volna jönnöd, mi a difi. Tégy úgy, mintha az ötlet a főnöktől származna.

Lóbányai másnap imigyen kezdte a napot:

— Főnököm! Engedelmével visszatérek múltkori javaslatára, miszerint a dugattyúüzem költözzék a forgattyúüzem helyére, a nyírettyűüzem pedig cseréljen helyet a csappantyúüzemmel.

A főnök pislogott, mint akinek muslincaraj szállt a szemére:

— Ezt javasoltam?

— Igen. Én pedig botorul az ellenkező állásponton voltam, hogy a nyírettyű cseréljen a forgattyúval és a csappantyú a dugattyúval. Belátom azonban, önnek volt igaza...

— Hm... — dünnyögte a főnök. — Majd fontolóra veszem. Hogy is javasoltam? Hogy a dugattyú a forgattyúval és...

A javaslat természetesen megvalósult. Lóbányai attól fogva egyre-másra ostromolta a főnököt az ötletekkel. „Kitűnő gondolatot tetszett mondani..." „Miért nem valósítjuk meg főnököm azt a régi ötletét?..." „Bogarat tetszett tenni a fülembe..." stb.

— Szeretek magával beszélgetni — vallotta meg a főnök. — Valahogy a maga jelenlétében mindig termékeny gondolataim támadnak...

Lóbányai szerényen elhárította a dicséretet és előrukkolt régi vesszőparipájával...

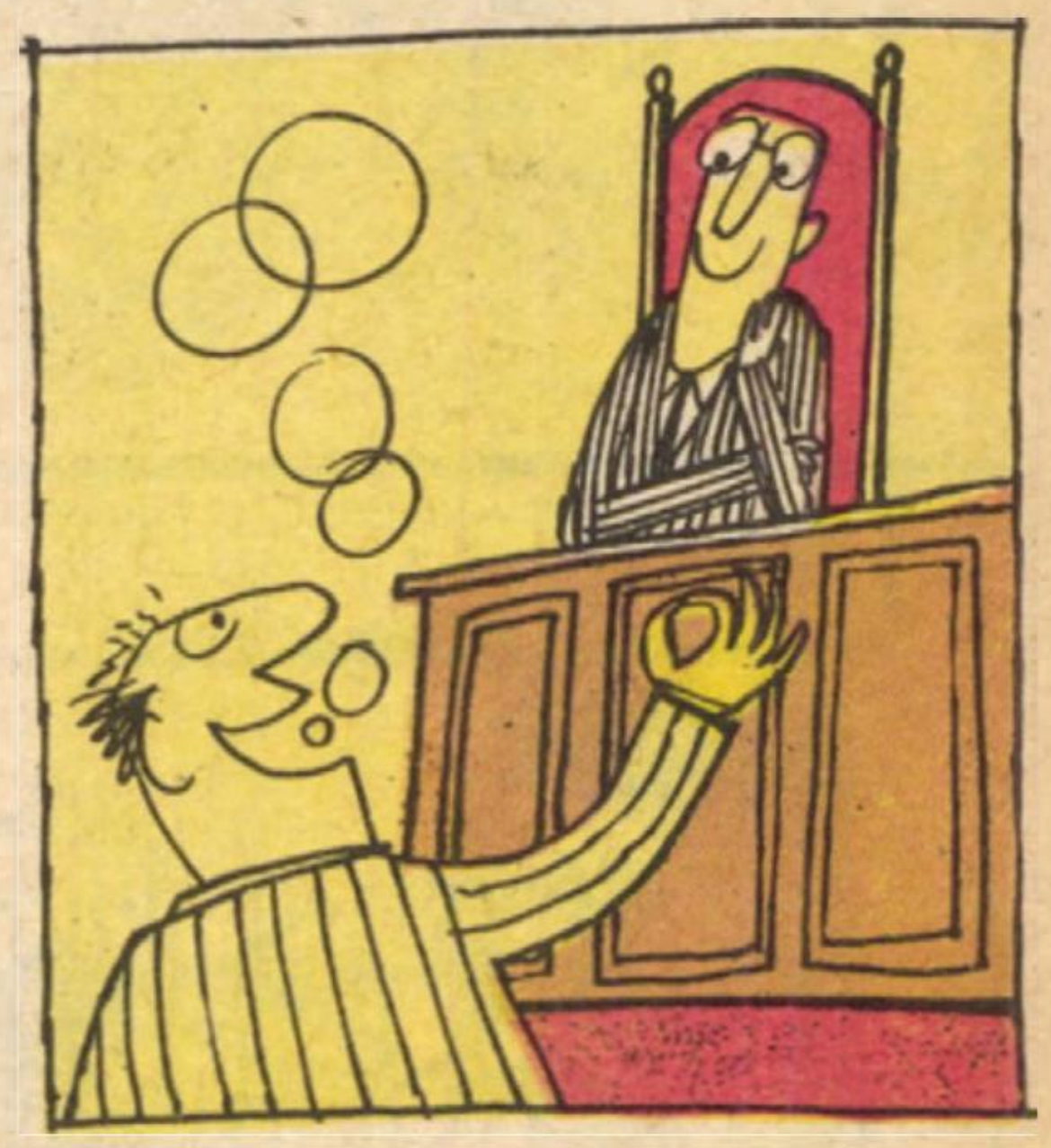

— Én pedig rájöttem, főnököm, hogy megint tökéletesen igaza volt. Valóban ideje egy vadonatúj pörgettyűüzem építésének. (Ezért az ötletéért egyébként nemrégen a „nyomottfejű utópista" megtisztelő címet kapta.)

— Ezt mondtam? No igen, de ehhez a főközpont engedélye kell. Félek, elutasítják.

Lóbányai nem tágított:

— Ha van egy ötlete, főnököm, tegyen úgy, mintha nem az ön ötlete volna, hanem a főközponté...

— Ez aztán a jó ötlet! — csettintett a főnök. De aztán gyanakodva kérdezte: — Honnan származik?

— Természetesen öntől, főnököm!

Novobáczky Sándor

HIRGÖRBÉK

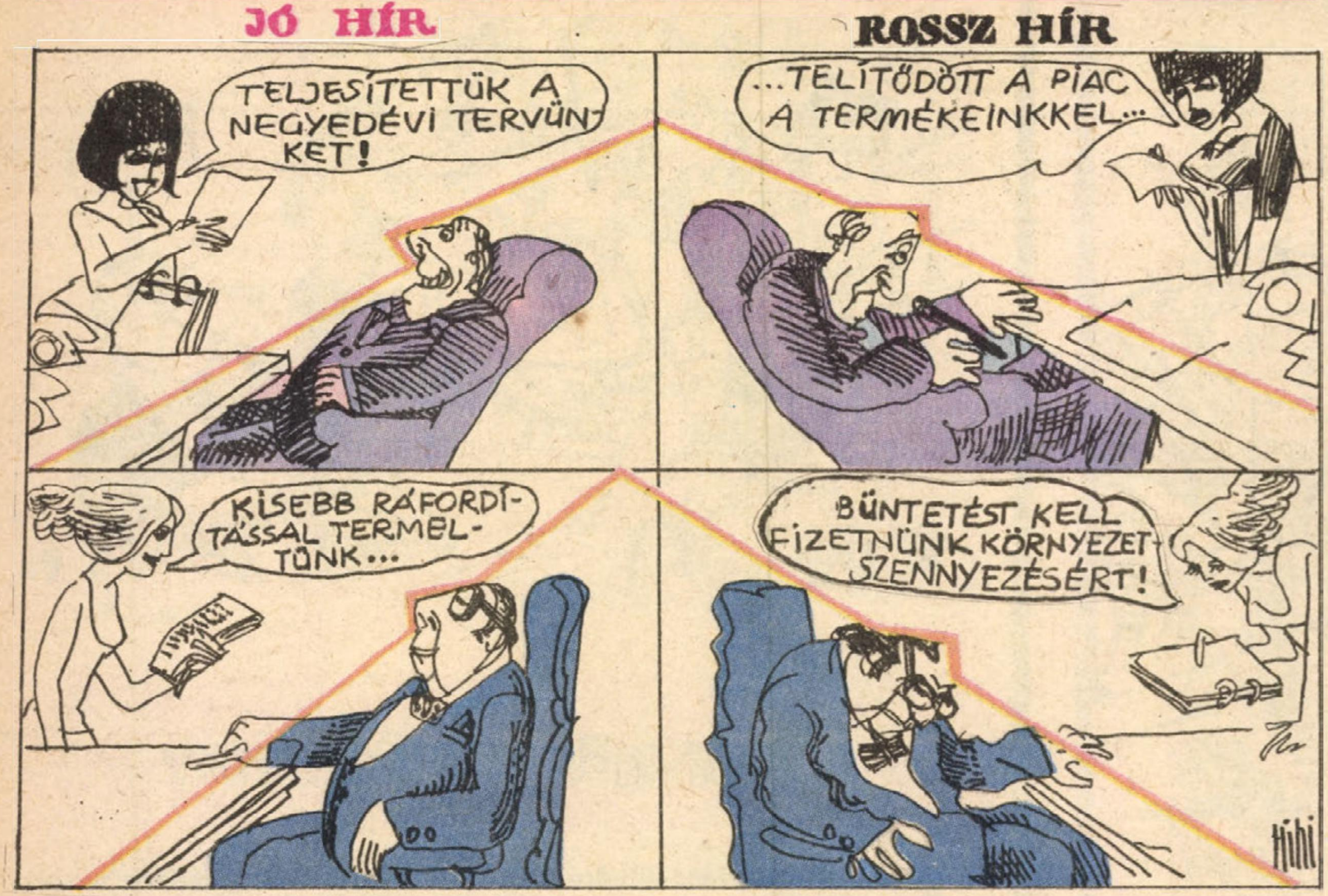
JÓ HÍR
ROSSZ HÍR
TELJESÍTETTÜK A NEGYEDÉVI TERVÜNKET!
...TELÍTŐDÖTT A PIAC A TERMÉKEINKKEL...
KISEBB RÁFORDÍTÁSSAL TERMELTÜNK...
BÜNTETÉST KELL FIZETNÜNK KÖRNYEZETSZENNYEZÉSÉRT!
Híhi

A GAVALLÉR

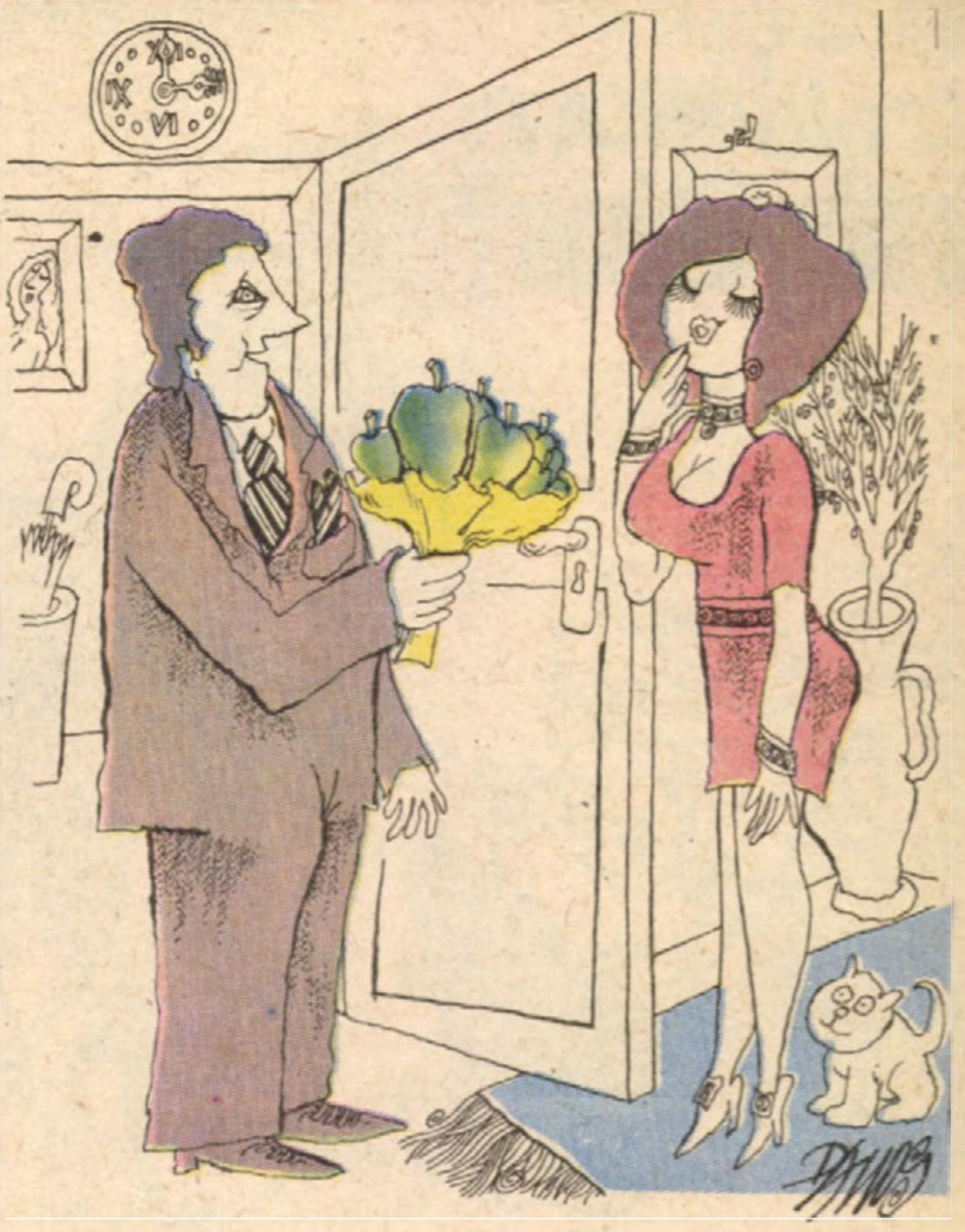

– Fogadd szeretettel ezt a csokor primőrpaprikát.

TÉLI ETETŐ

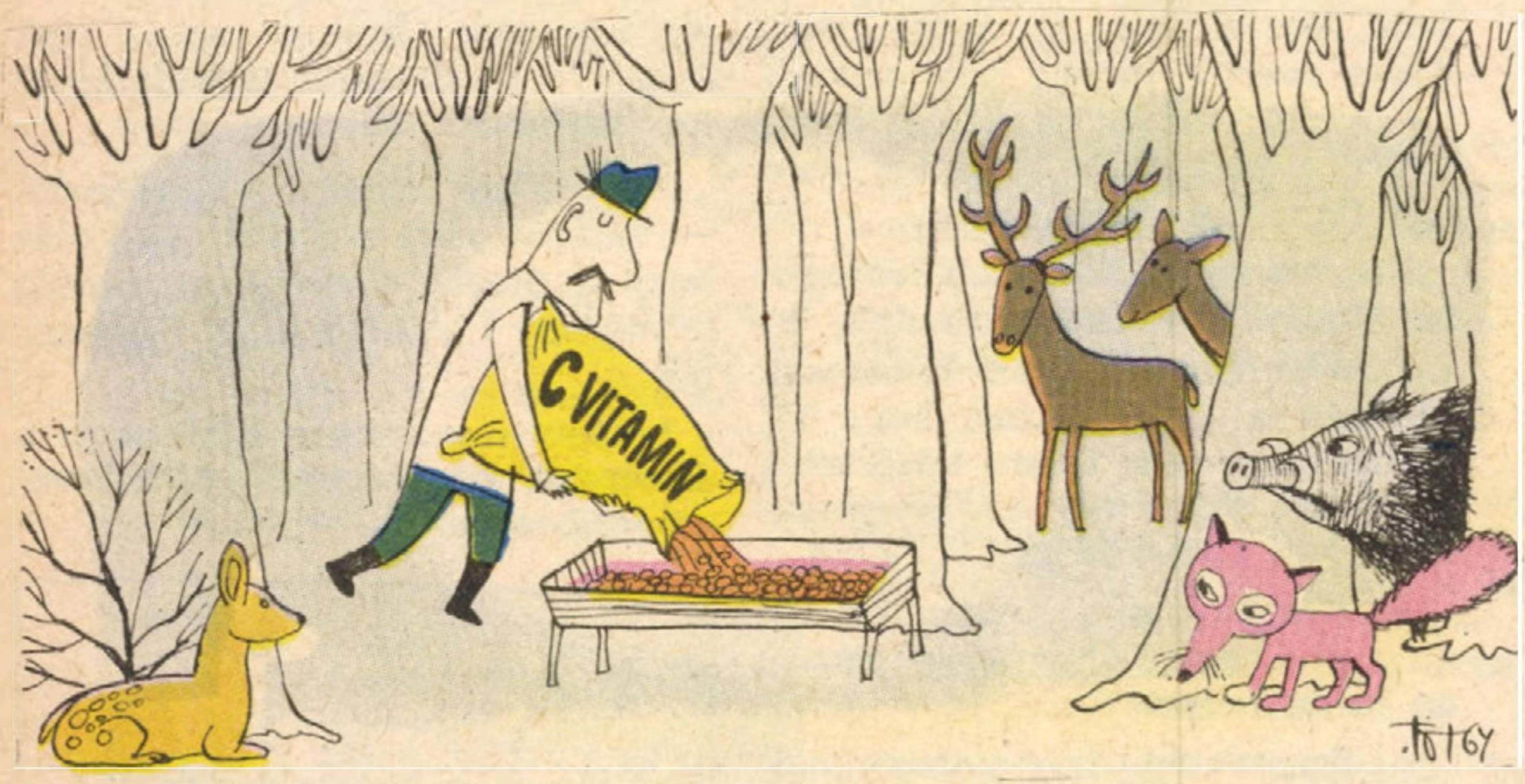

3 kis vers

OBSIT A KÓRHÁZBÓL

— Minden jót! Lám, minden kezelés véges.
Mondhatjuk, hogy ön makkegészséges!
(Lehajtja fejét, ne látsszék a zavar, hát
szinte látja, mint borítja a férges
makk
tömege az őszi erdő avarát.)

*

NINCS ANNYI ARANYUNK...

Aranyérmes óriás bakot lőttek Gemencén!
Mért aranyérmes? Csodálkoztam ezen én.
Sokan vannak, akik nagy bakot lőnek.
Ezeknek aranyérmet mért nem adunk?
Ez kivételezés? Nem. Hanem főleg
azért, mert — nincs annyi aranyunk.

*

BARÁTNŐK A PRESSZOBAN

— Jani szép fiú. És tetszik is nekem.
Hozzámenjek? Még nem kész. Nem merem...
— Hát én csak annyit szólok az egészhez,
hogy menj hozzá. Akkor kész lesz.

György Ferenc

SZERÉNY KÉRÉS

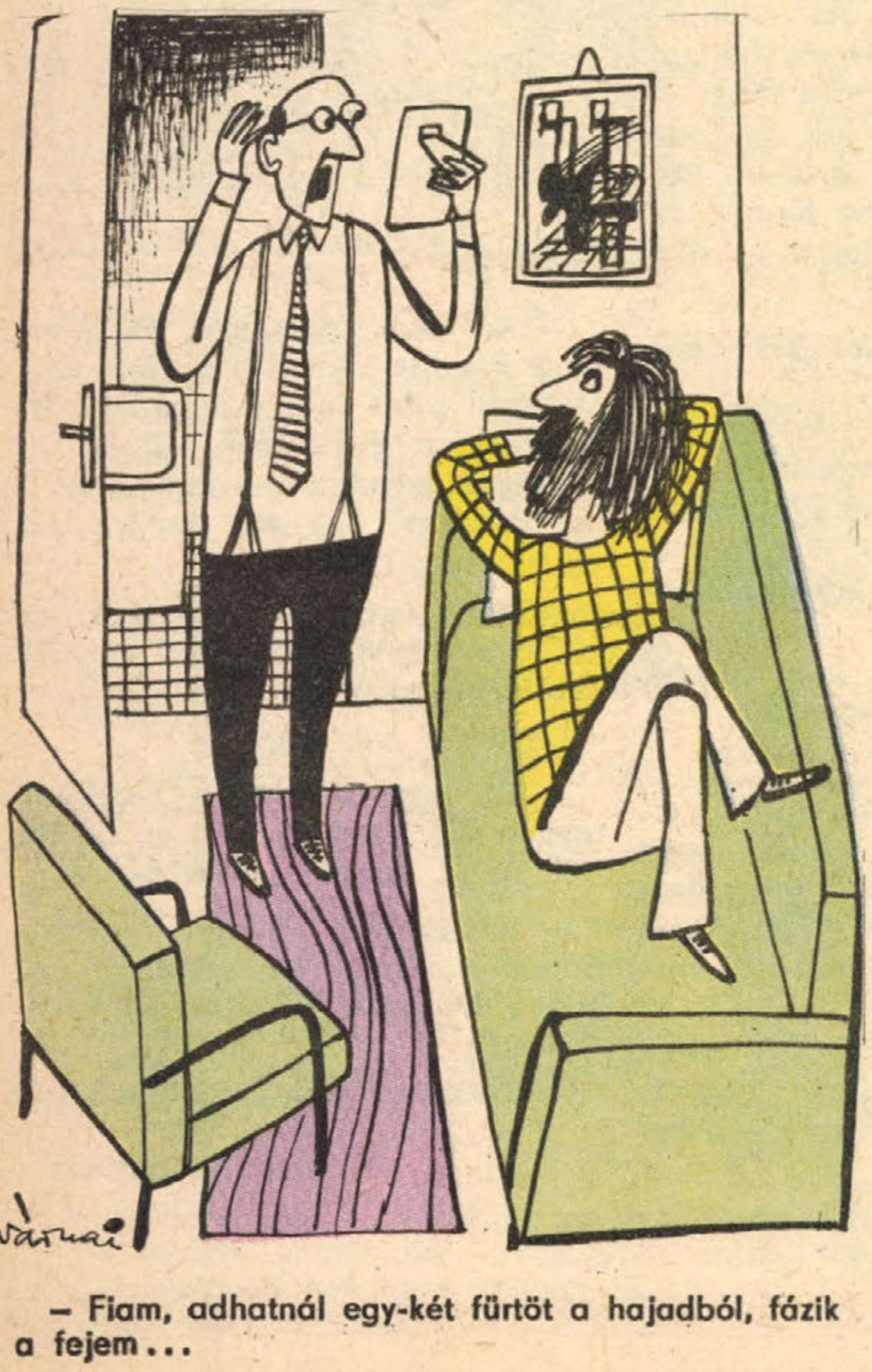

– Fiam, adhatnál egy-két fürtöt a hajadból, fázik a fejem...

SZINHÁZ

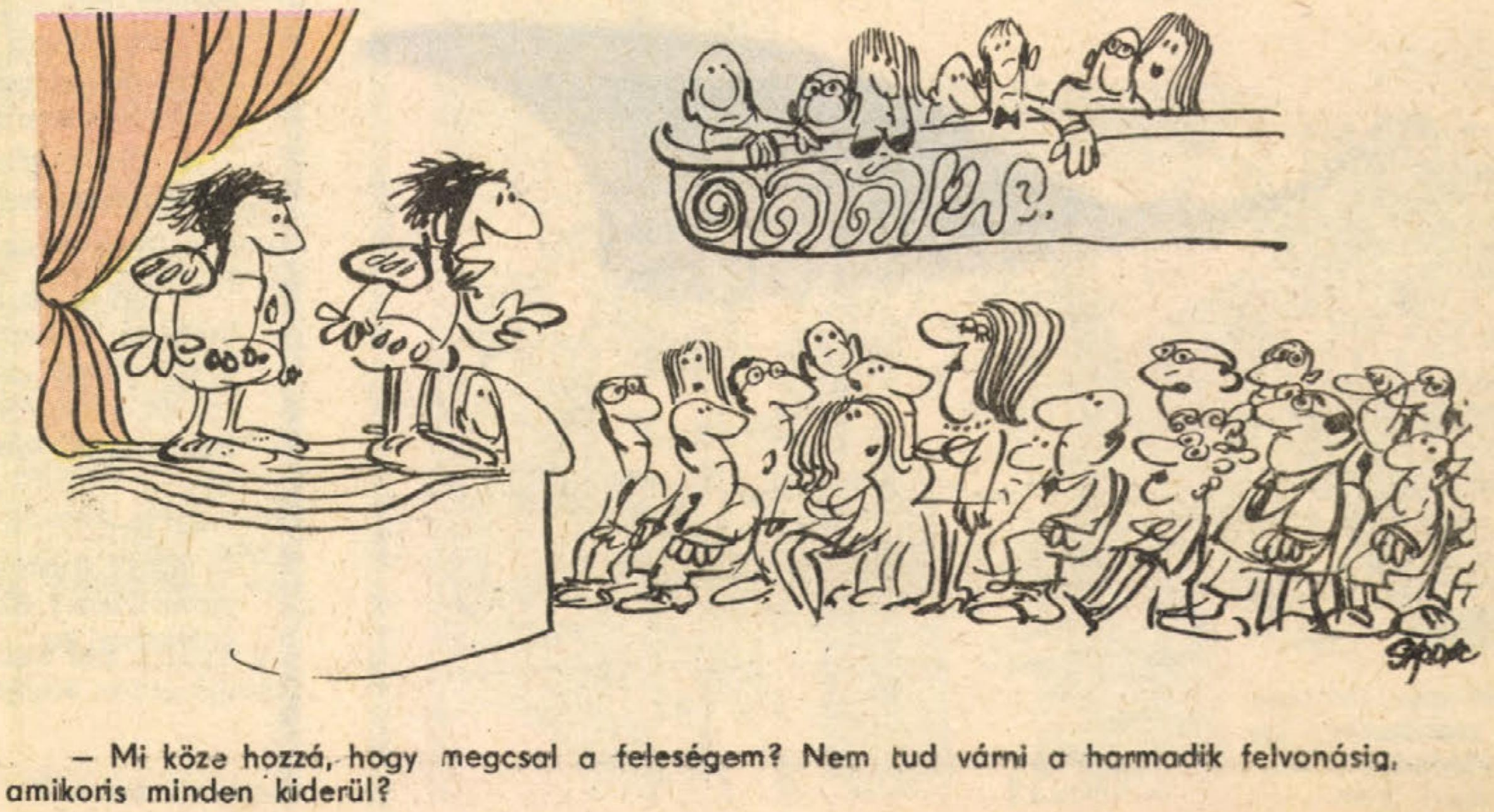

– Mi köze hozzá, hogy megcsal a feleségem? Nem tud várni a harmadik felvonásig, amikoris minden kiderül?

szobor

BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
VÁRNAI,
BRENNER,
DALLOS,
FÜLÖP,
SZŰR-SZABÓ

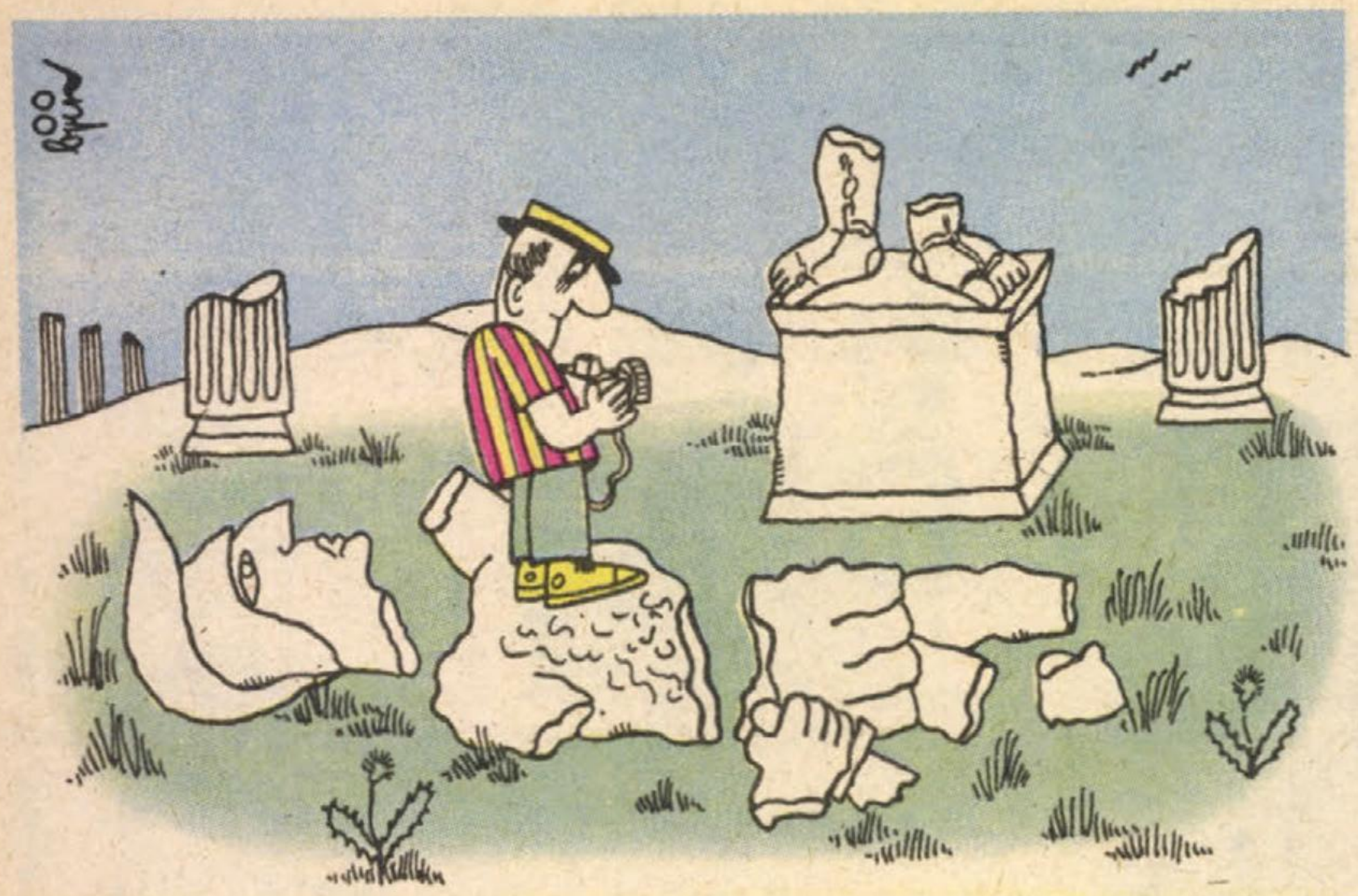

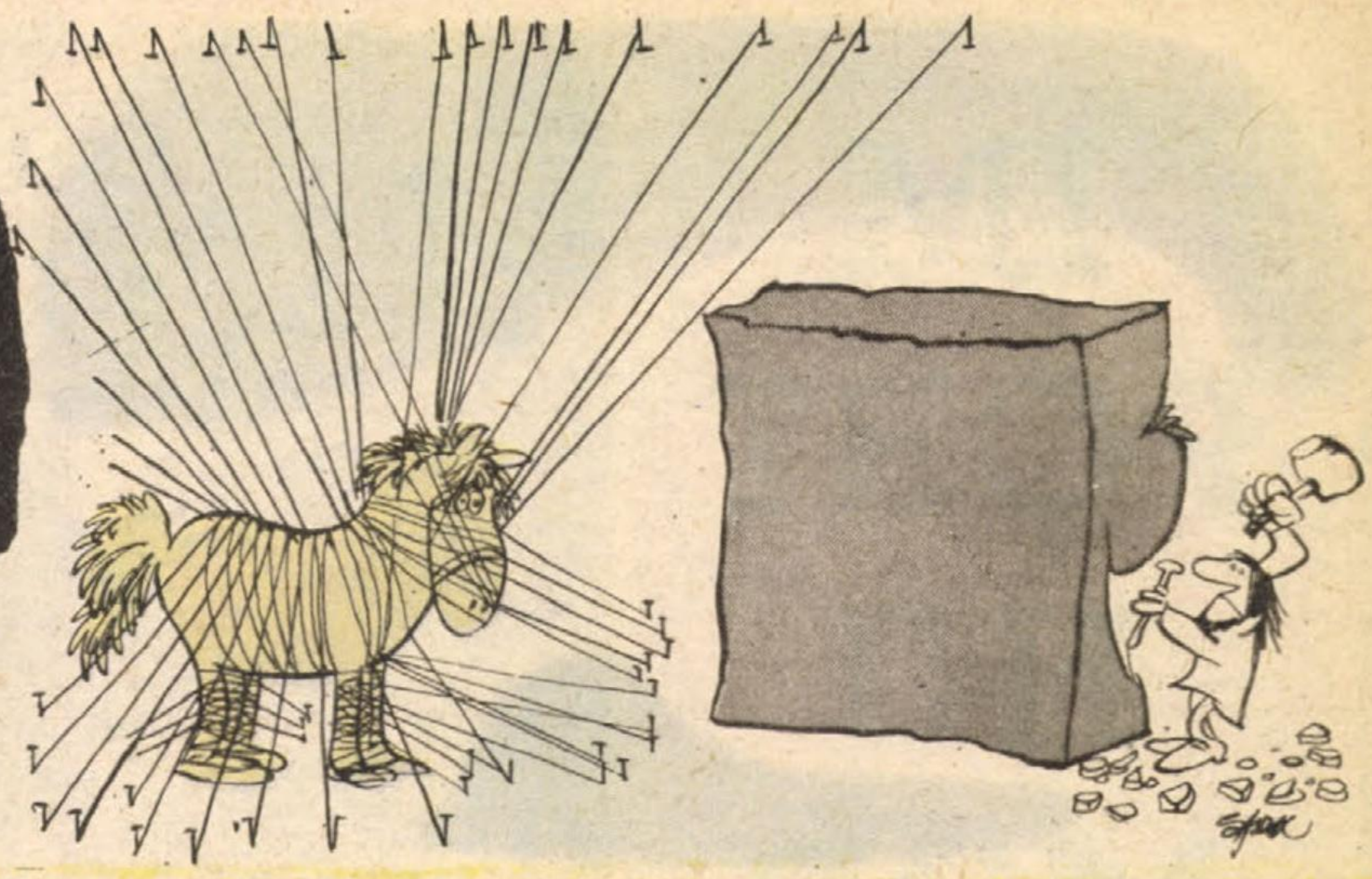

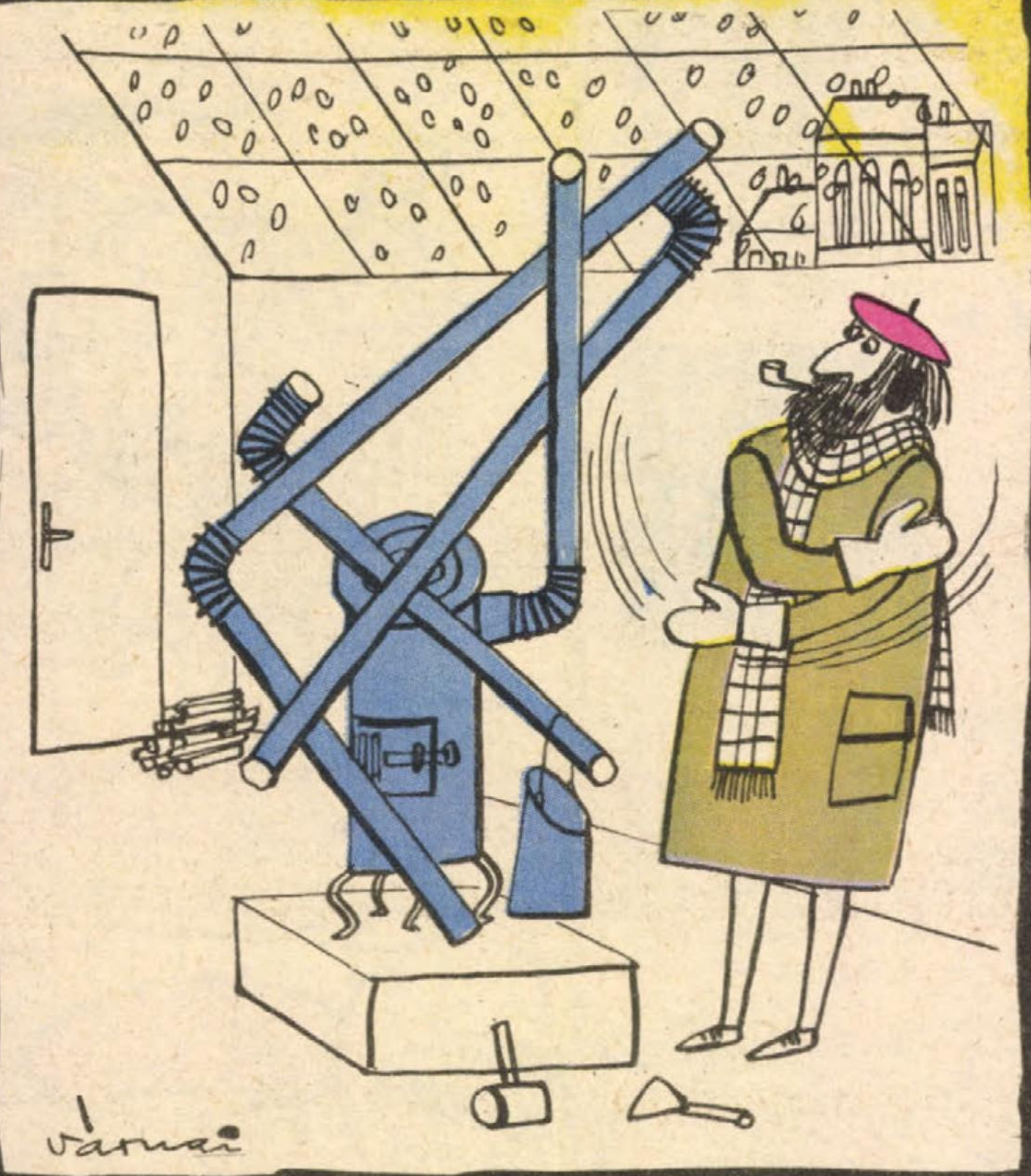

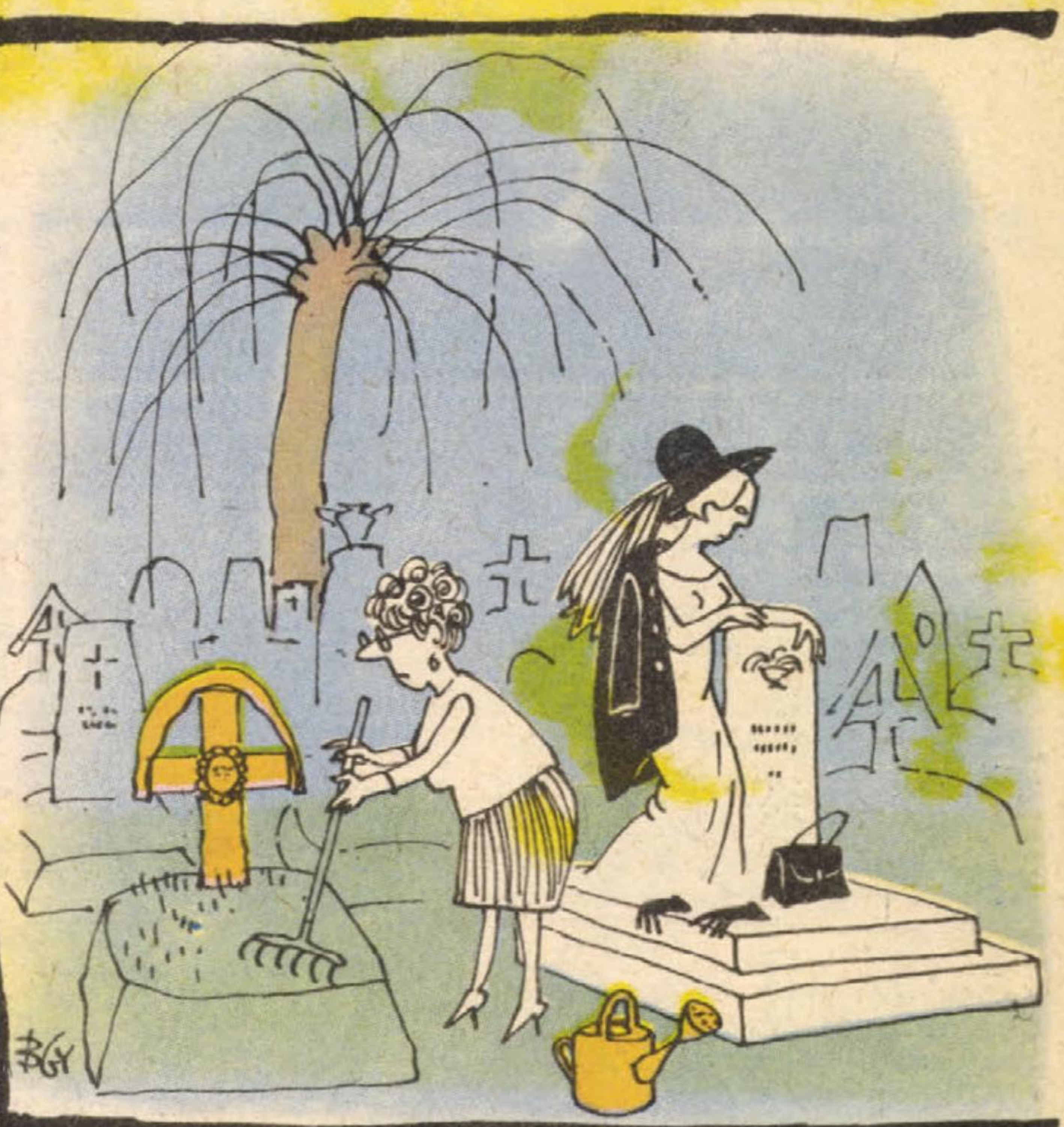

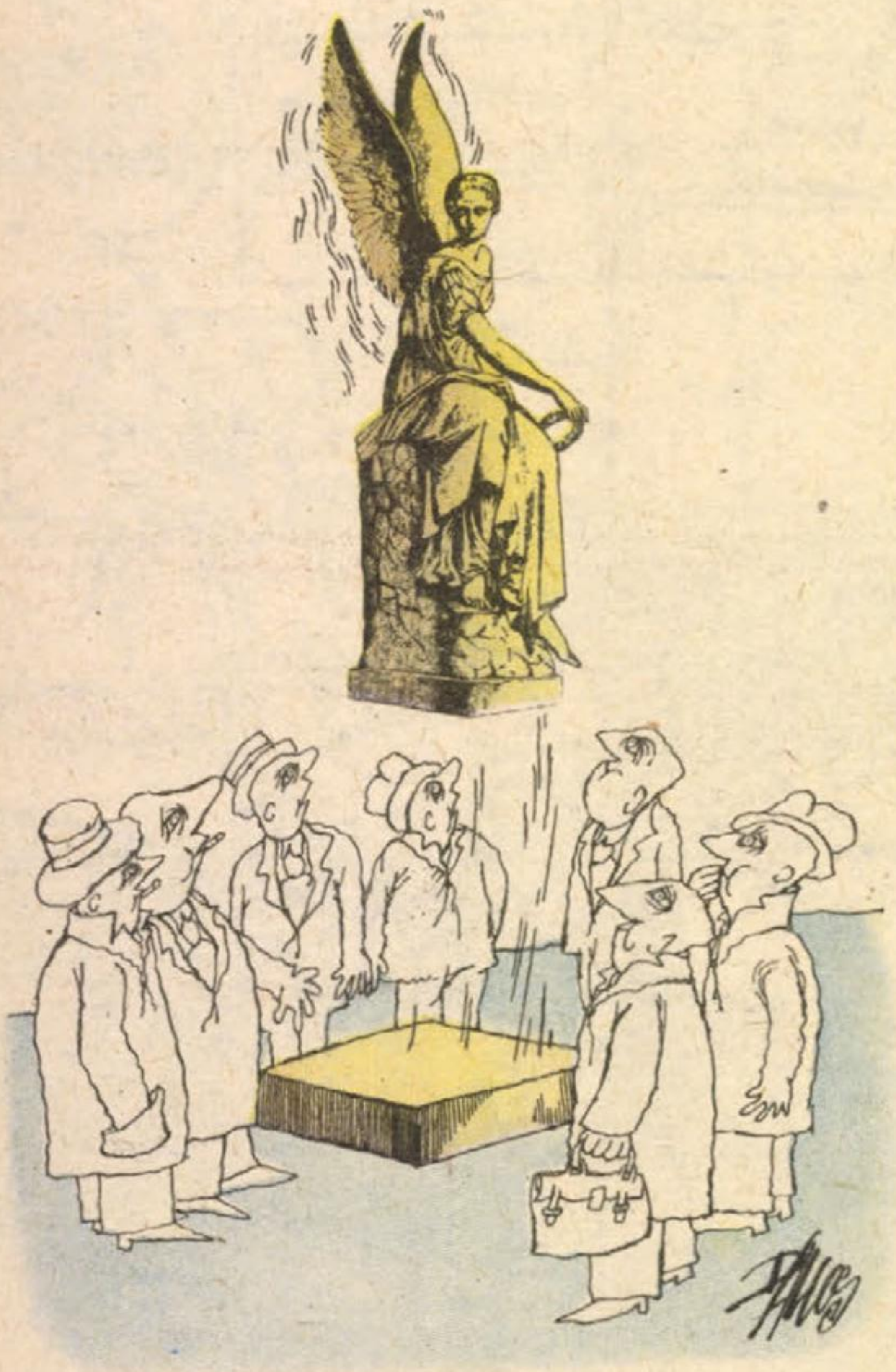

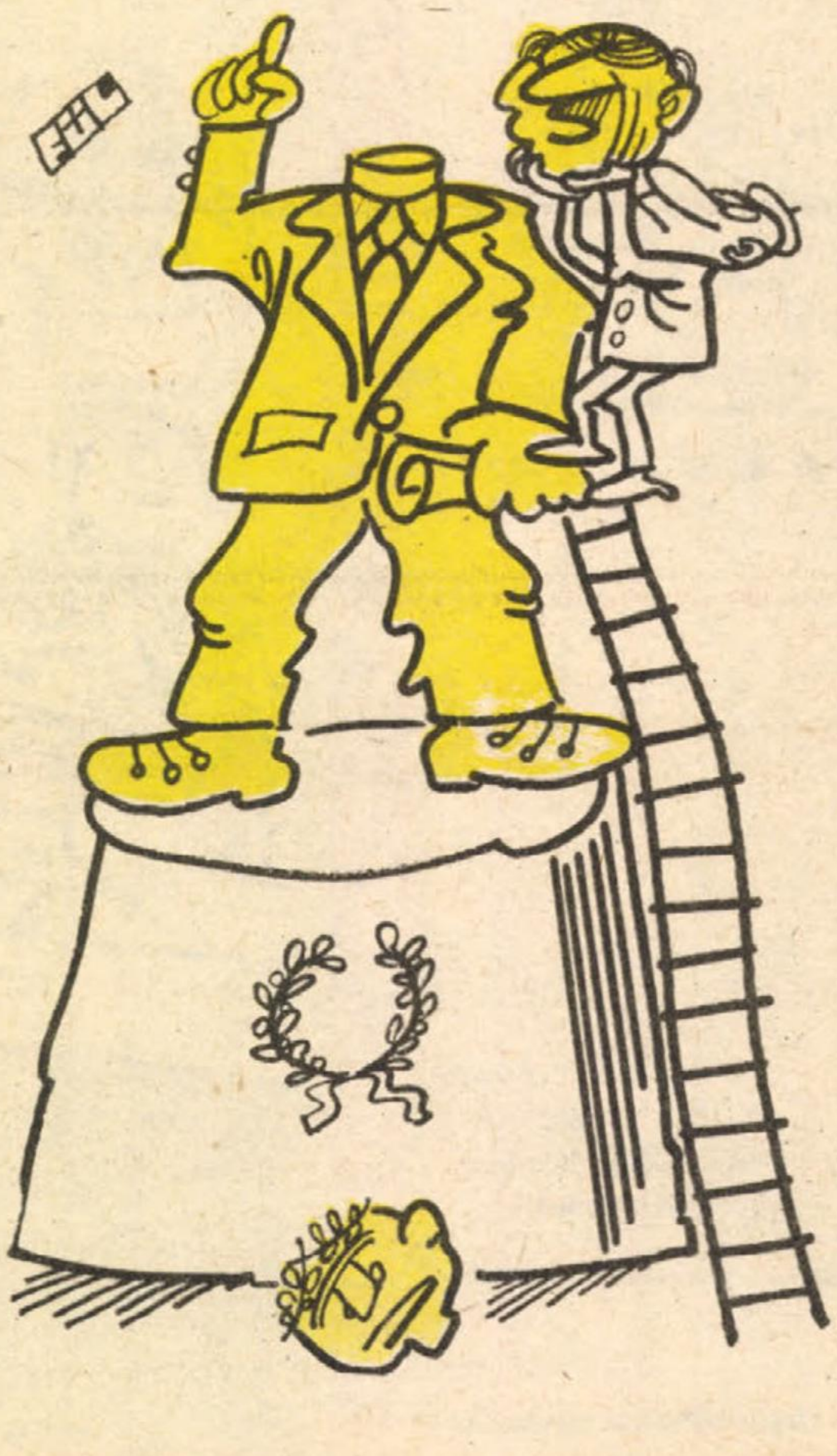

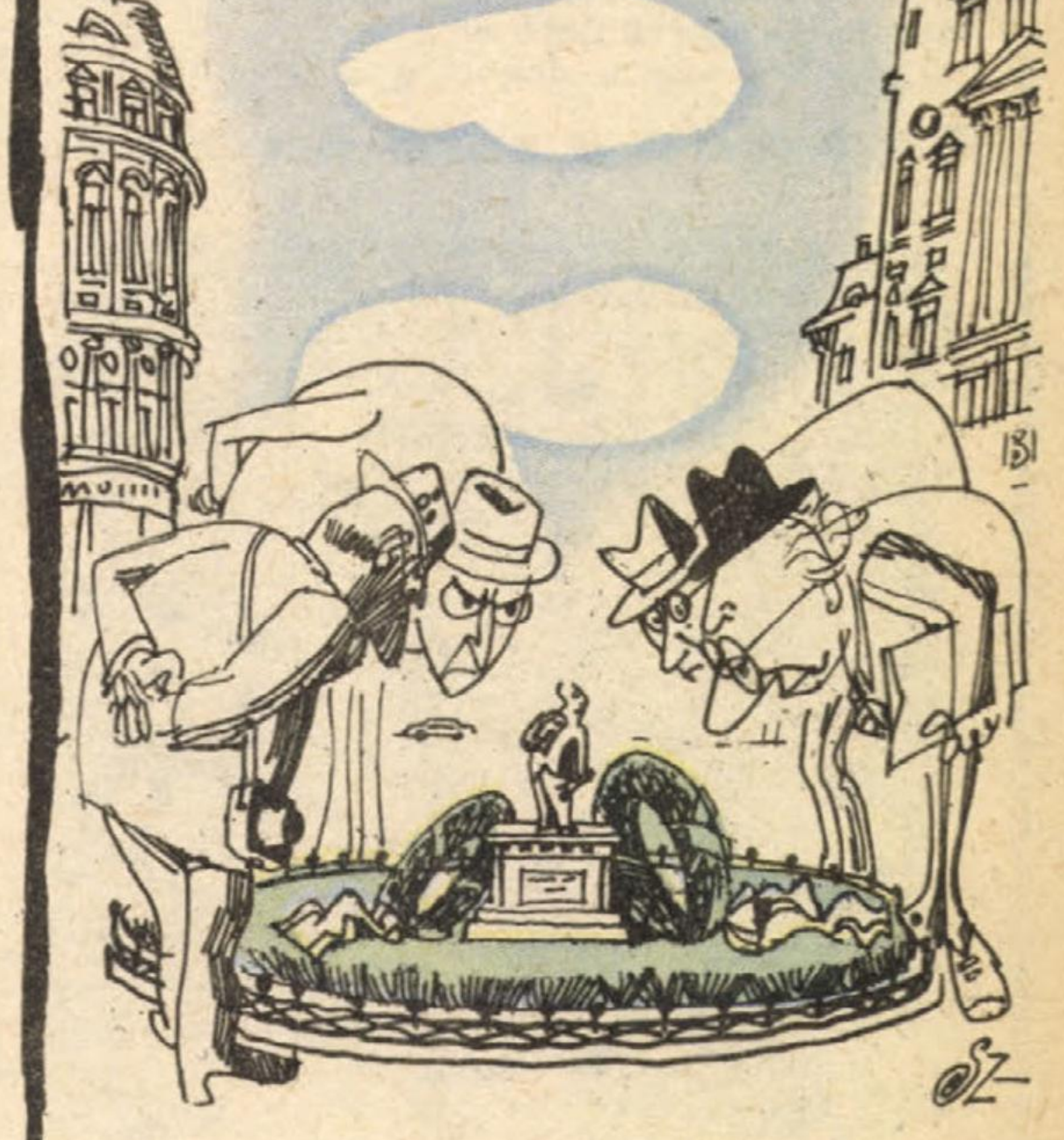

IMPORT HUMOR

ALKALMAZOTT TUDOMÁNY

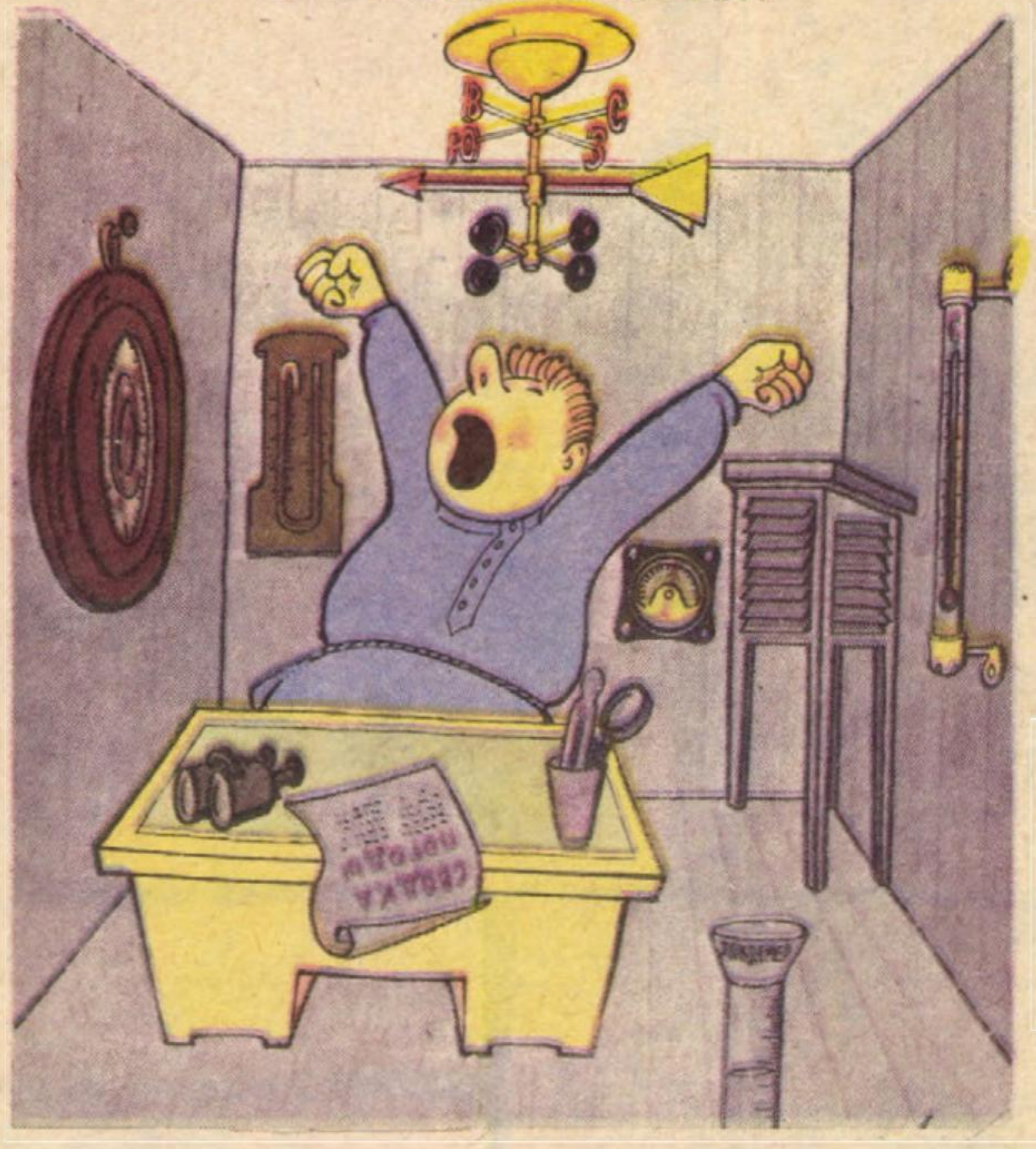

– Pompás! A műszereim ma sem jeleznek munkára alkalmas időjárást!

(„Krokodil", Moszkva)

E. LEPPECK

AZ ÁLDOZAT

Éjfél körül járt az idő, amikor az utcán végigsuhant egy autó és beállt a parkolóhelyre. A kocsiból három férfi ugrott ki. A negyedik is megpróbált kikászálódni, a többiek azonban durván visszatuszkolták.

— Engedjetek! — üvöltött amaz kétségbeesetten hadonászva.

— Gyerünk, kötözzük meg! Ne óbégass, mert még meghallja valaki! — förmedt rá az egyik alak.

Ragtapasszal beragasztották a száját, hátraszíjazták a kezét, aztán gúzsba kötötték a lábait is. Mindez pillanatok alatt zajlott le, senki idegen nem vett észre semmit.

Mire az éjszakai járőr a parkolóhelyre érkezett, a három férfinak már hűlt helye volt. A rendőrőrmester a kocsiban egy mozdulatlan alakot pillantott meg, de nem sikerült alaposabban szemügyre vennie, mivel ráesett egy felhő árnyéka. Az őrmester nyugodtan folytatta útját. Csak amikor már másodszor haladt el a kocsi mellett, akkor fogott gyanút. Különös: a férfi még mindig az előbbi szokatlanul merev helyzetben ült. A rendőr odalépett az autóhoz, és megkocogtatta az üveget.

— Halló! — mondta, de hogy nem kapott választ, elővette a zseblámpáját és bevilágított. Akkor látta, hogy a gépkocsi utasa össze van kötözve. Letépte a ragtapaszt a férfi szájáról. — Rögtön hívom az URH-t!

— Nem, nem, fölösleges — mormogta az ismeretlen.

— Hogyhogy fölösleges?! — kérdezte a meglepett rendőr.

— Azért, mert én nem rablótámadás áldozata vagyok, hanem a KRESZ-é.

— Elment az esze, vagy részeg?

— Nem, egy cseppet se — válaszolta szomorúan a férfi. — Csupán az történt, hogy a barátaim elmentek egy bárba. Egyikünknek viszont józannak kell maradnia, hogy aztán vezethesse a kocsit...

Németből fordította.
Zahemszky László

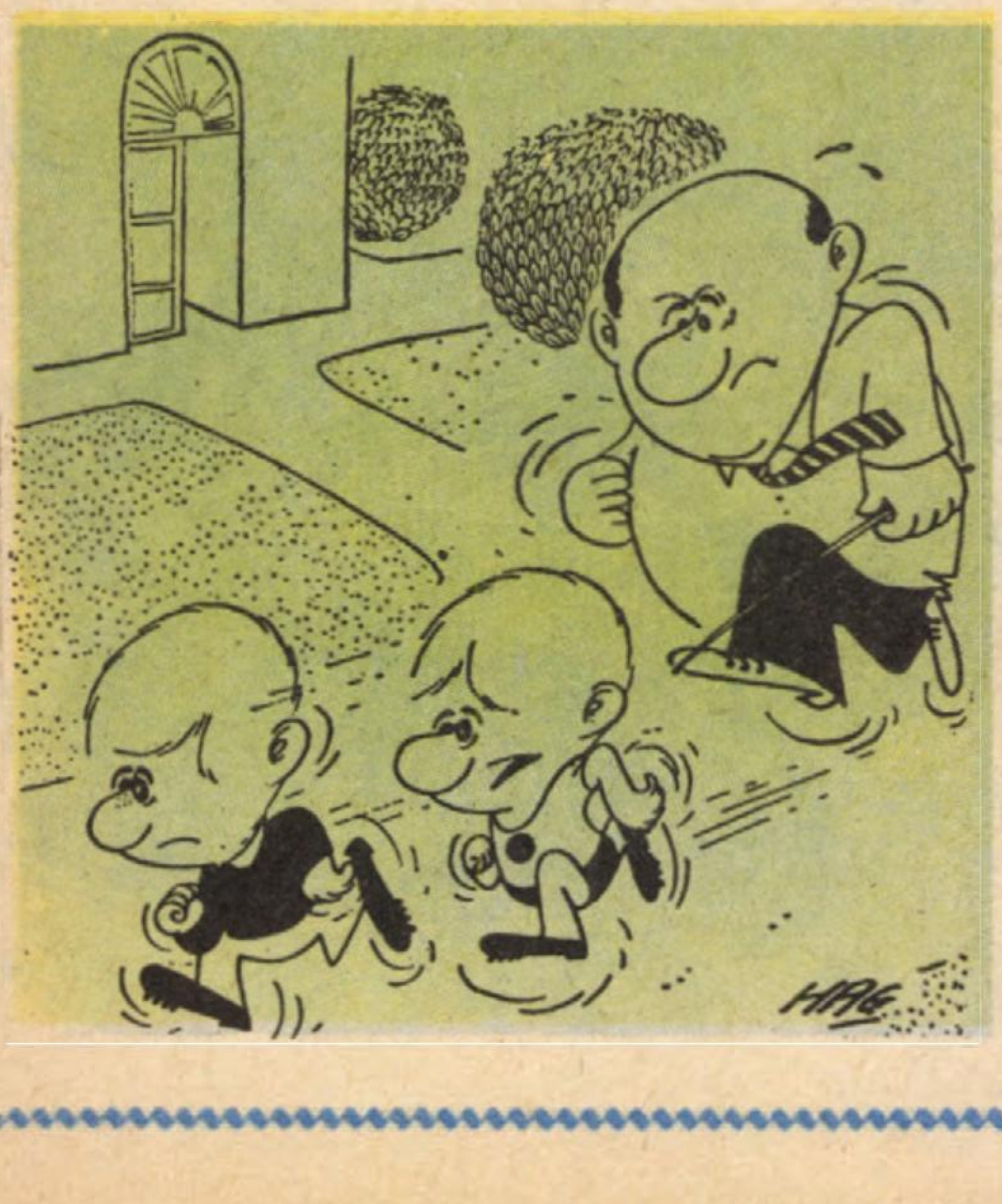

– Tudtam, hogy ez lesz belőle! Az orvos több mozgást **javasolt apunak!...**

(„Arbeiter Zeitung", Bécs)

KEDVES BARÁTNŐ

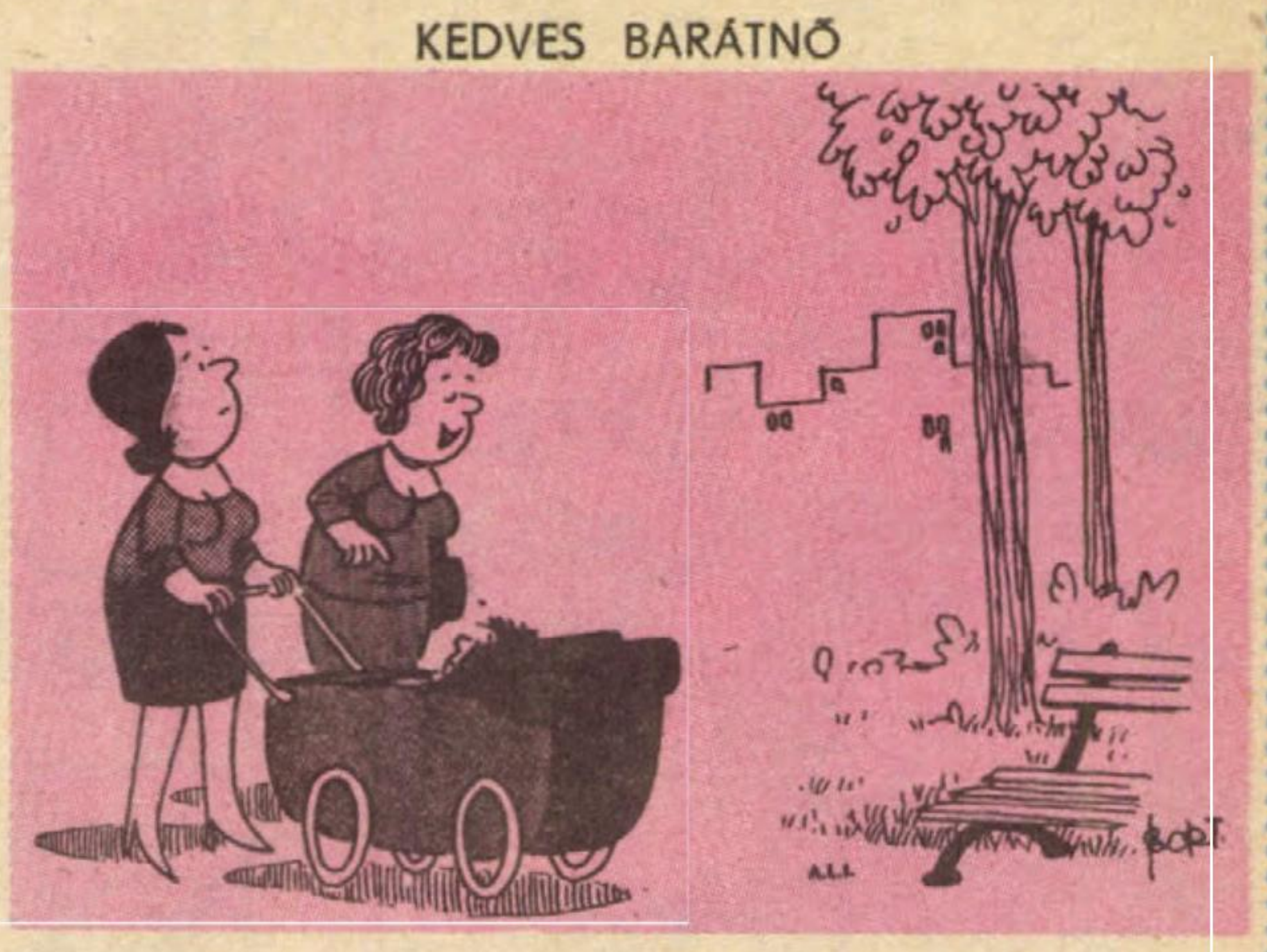

– Egészen az apja! A férjedre cseppet sem hasonlít!

(Schweizer Illustrierte", Zürich)

BUNDA

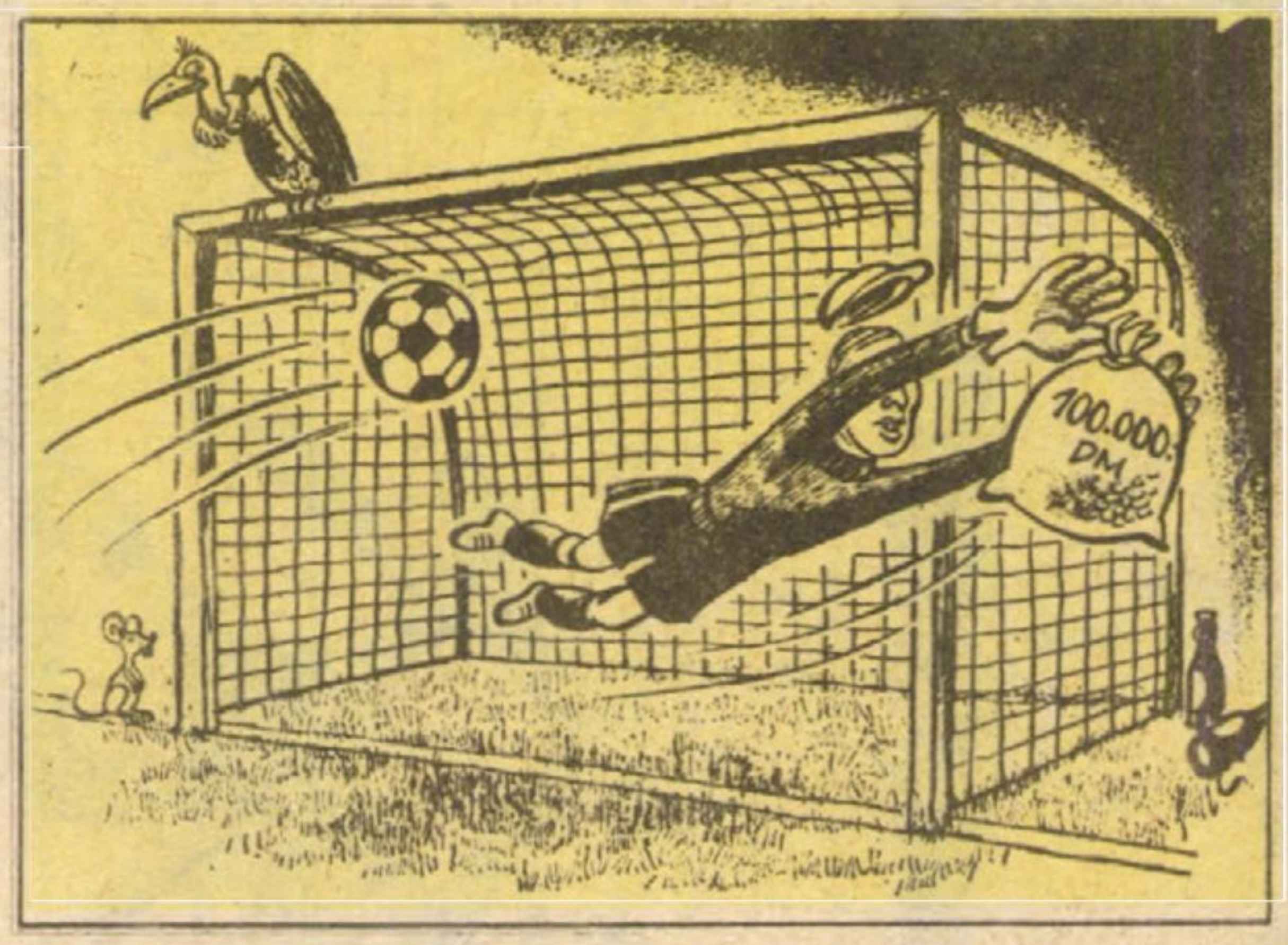

(„Stern", Hamburg)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSE
HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

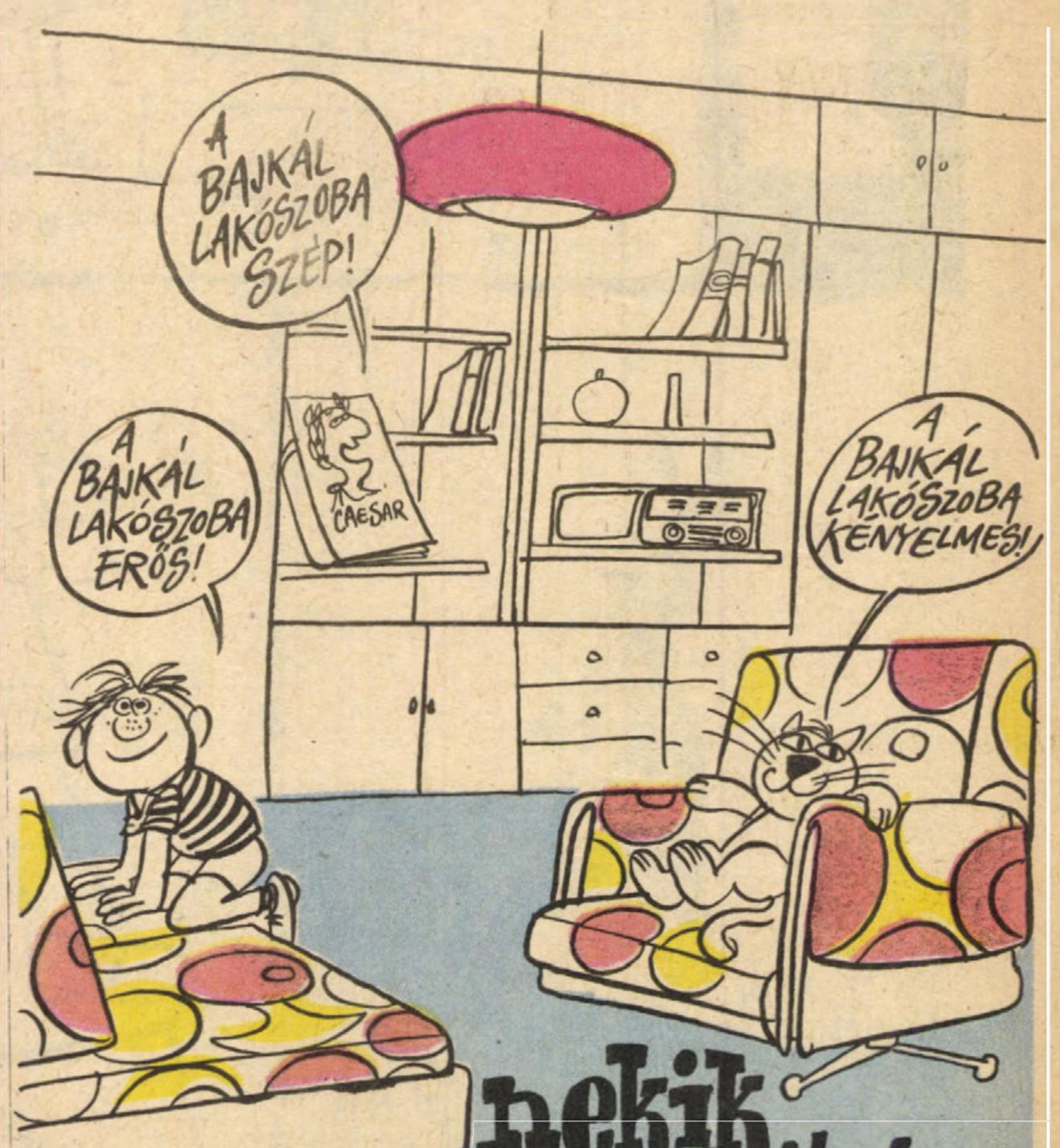
A BAJKÁL LAKÓSZOBA SZÉP!
CAESAR
A BAJKÁL LAKÓSZOBA ERŐS!
A BAJKÁL LAKÓSZOBA KÉNYELMES!
nekik elhiheti!
bubiv

ÖN IS ELÉRHETI A SZIVÁRVÁNYT!
Szivárvány ÁRUHÁZ
OTT VAGYUNK A VÁROS MINDEN PONTJÁN!

SZIVARVÁNY ÁRUHÁZAK
ÉS SZAKÜZLETEK
PESTEN, BUDÁN
ÉS A KÜLSŐ KERÜLETEK
KÖZPONTJÁBAN

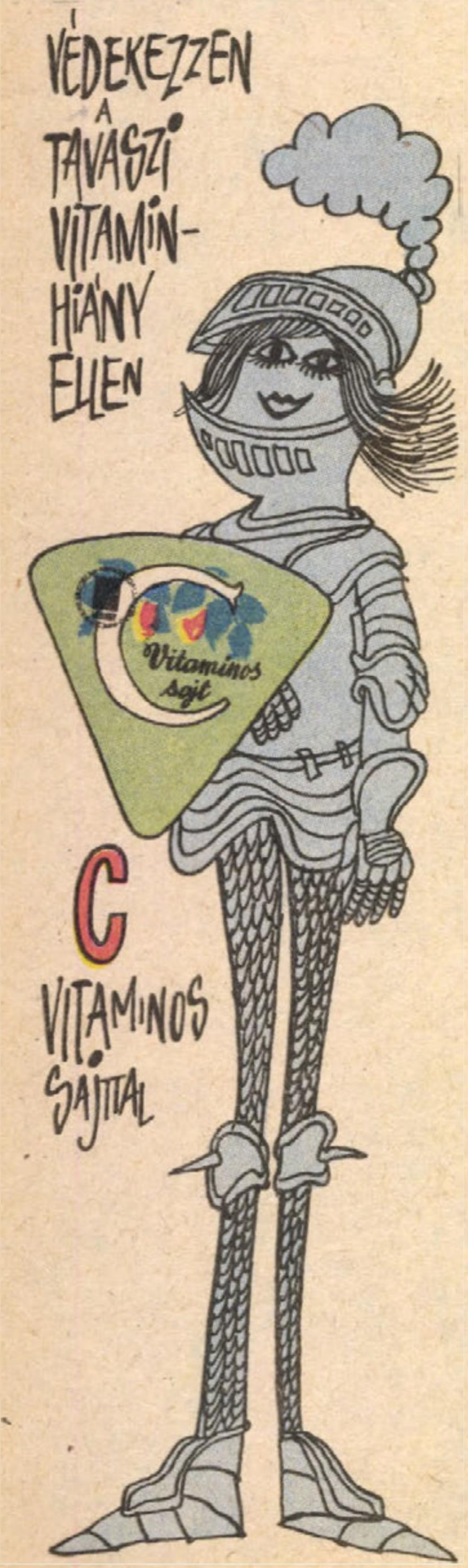
VÉDEKEZZEN A TAVASZI VITAMIN-HIÁNY ELLEN
Vitaminos sajt
C VITAMINOS SAJTTAL

HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK
HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

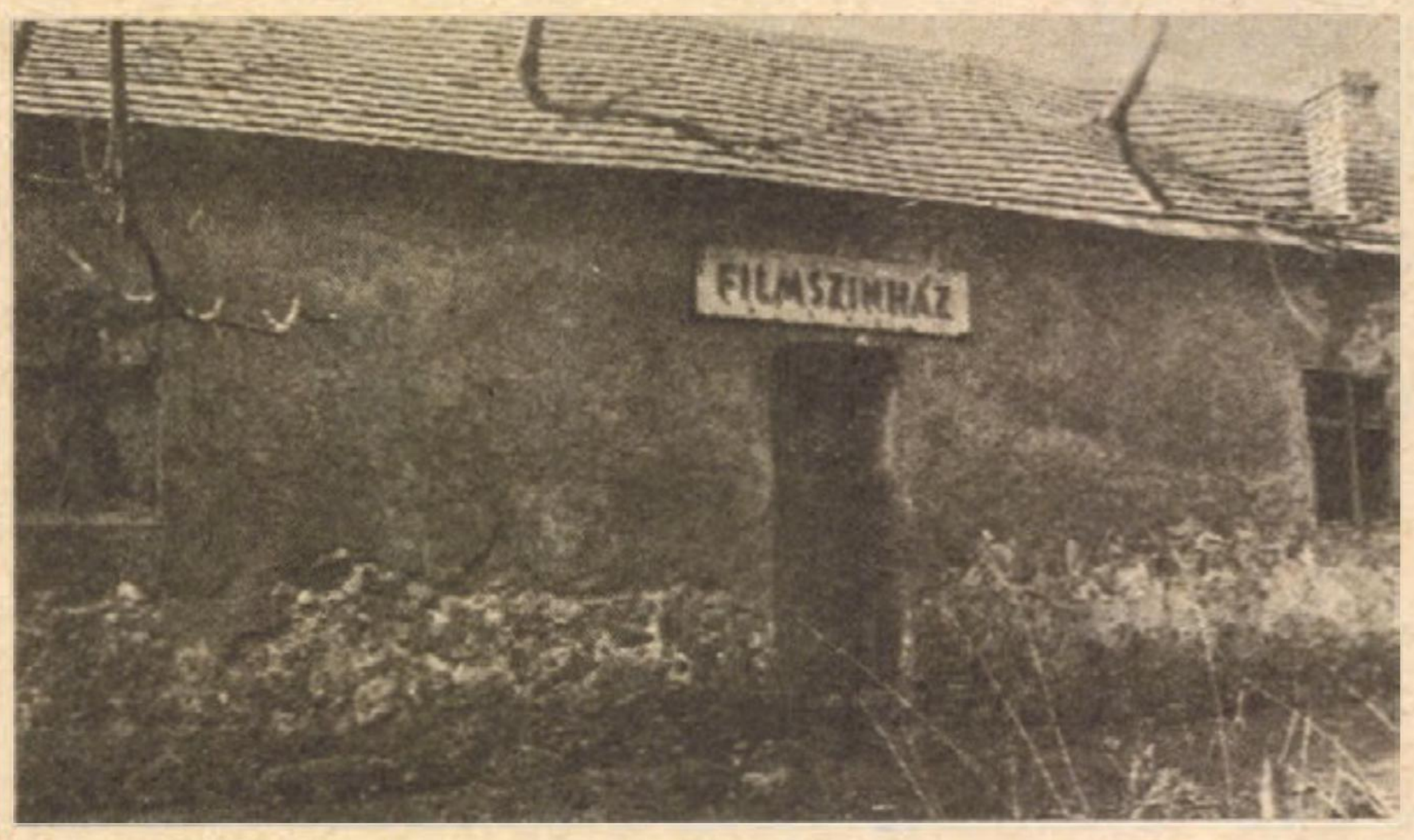

Még mozinak is rozzant.

(Dubicsányban fényképezte Tartsányi Péter egri olvasónk)

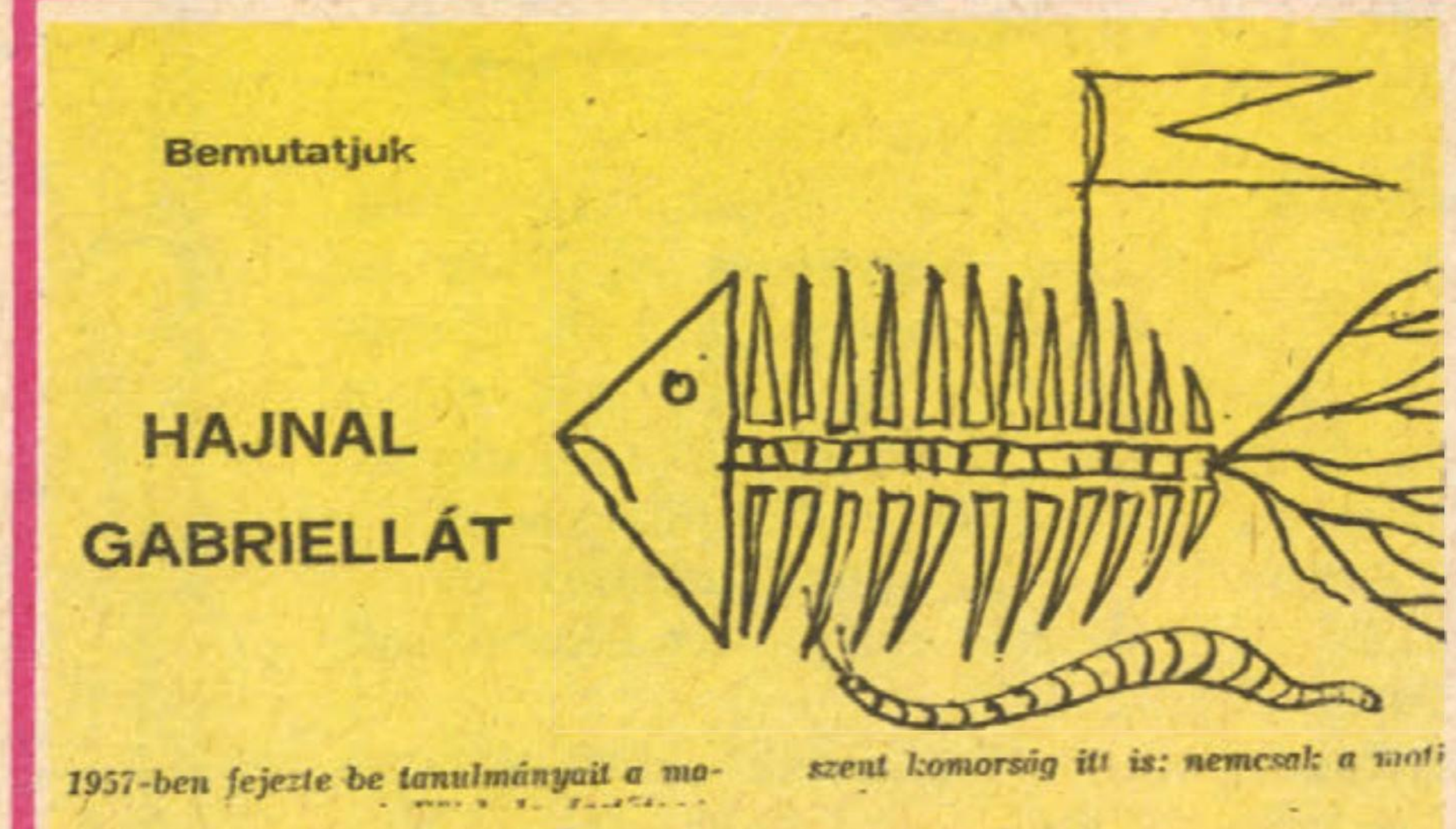

Bemutatjuk

HAJNAL GABRIELLÁT

1957-ben fejezte be tanulmányait a mo-

szent komorság itt is: nemcsak a moti

Szerintem nem hasonlít reá.

(Az Élet és Irodalomból ollózta sz. d.)

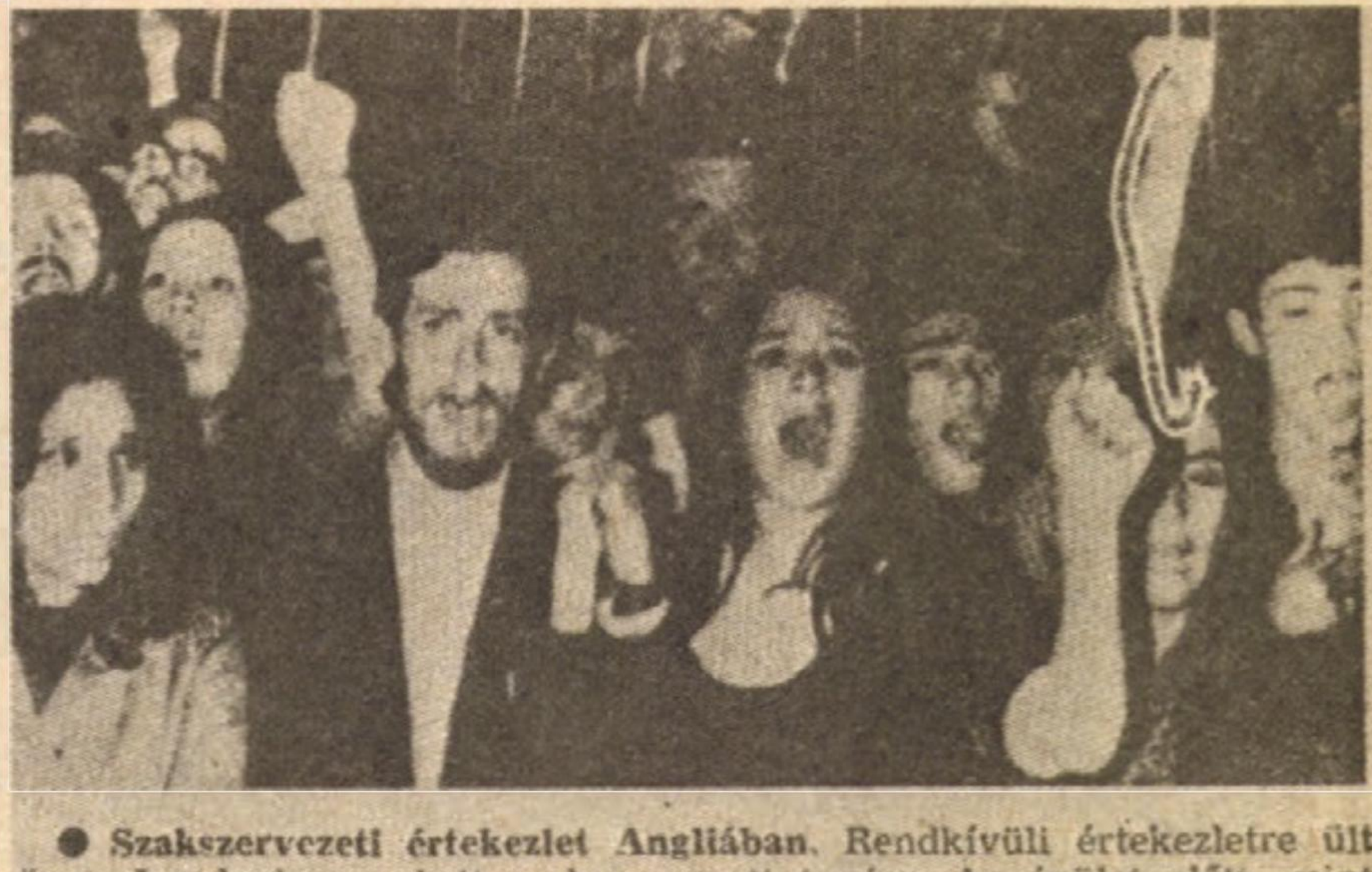

● Szakszervezeti értekezlet Angliában. Rendkívüli értekezletre ült össze Londonban a brit szakszervezeti tanács. Az épület előtt, mint képünkön látható, felvonultak a munkásság különböző rétegeinek képviselői, táblára írt követeléseikkel. (Telefoto — AP—MTI—KS)

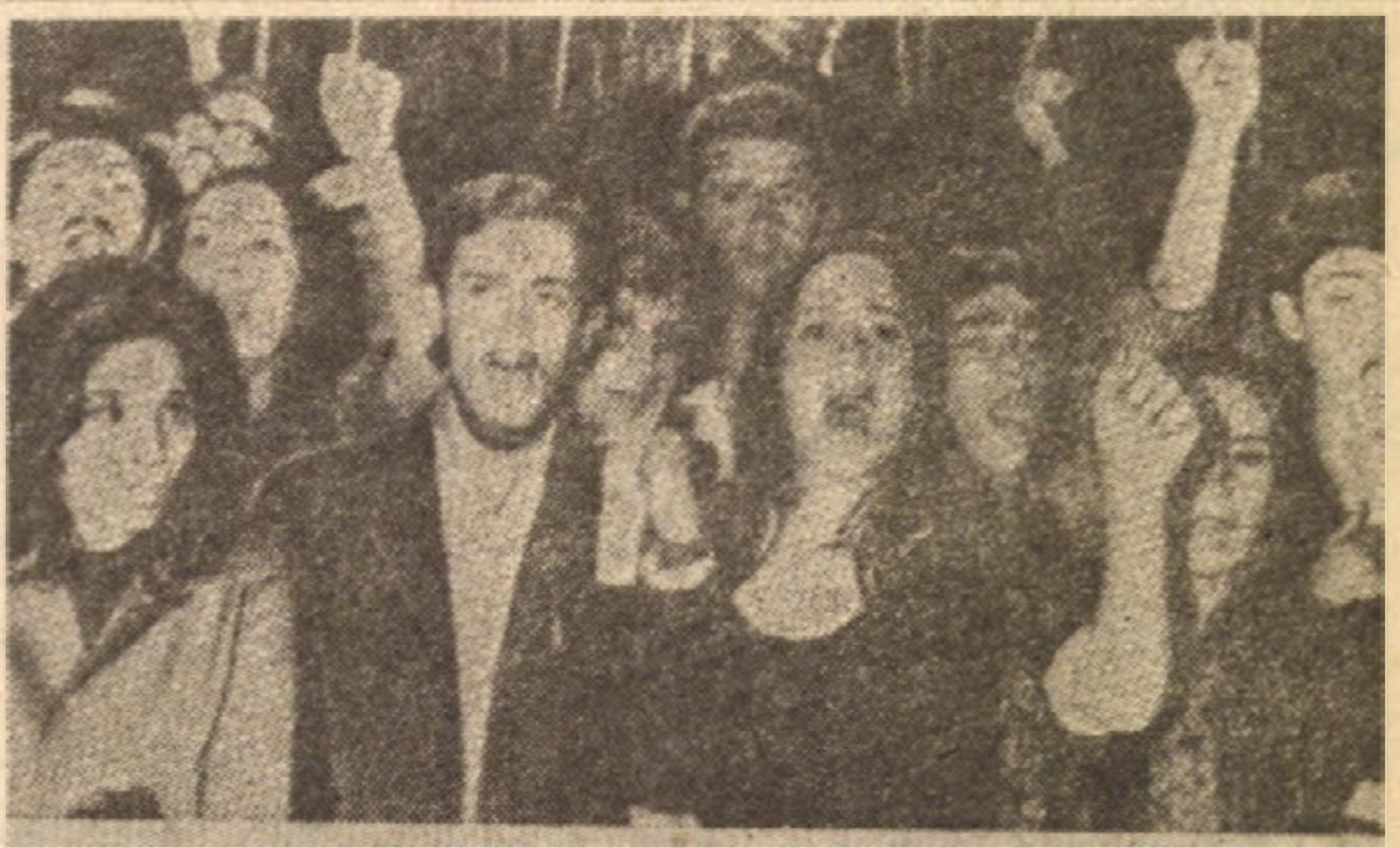

Fiatalok ünneplik a Népi Egység választási sikerét.

Sajtónk új vonása: felfedeztük a több célra is alkalmas avagy duplafenekű fényképet. További aláírásjavaslataink ugyanehhez a fotóhoz: „Karnevál Rióban, önfeledt fiatalok a Cumparsitát énekelik", esetleg: „Hitbuzgó osztrák fiatalok közös bérmálkozásra vonulnak a bécsi Stephanskirchébe", avagy: „Új olasz nagyopera jelmezes főpróbája a Milánói Scalaban. A vegyeskórus a harmadik felvonás fináléjában"... De melyik az igazi?

(A Népszabadság és a Petőfi Népe március 9-i számából ollózta Gajai László kalocsai olvasónk)

VIGASZ

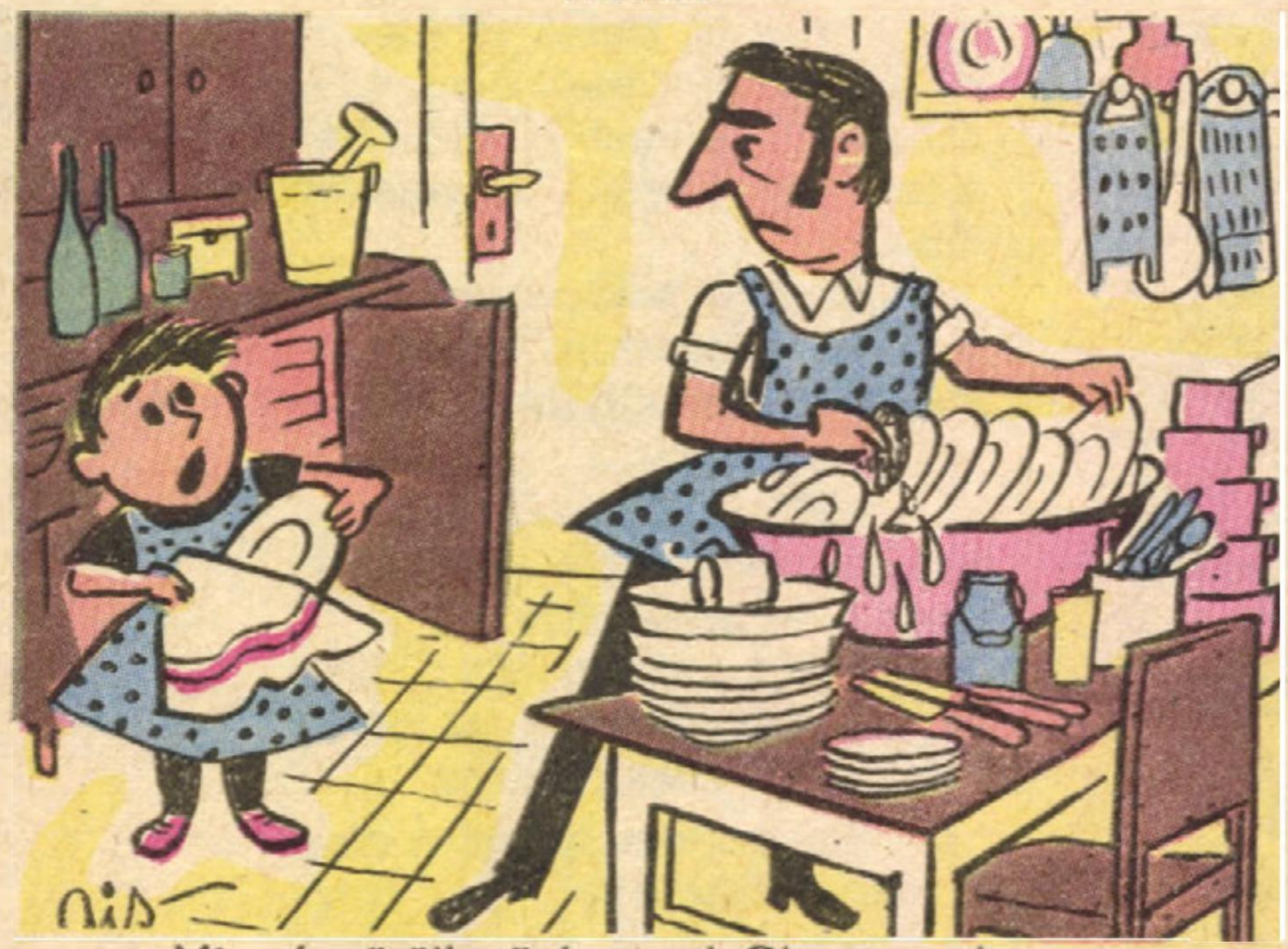

– Mi még örülhetünk, apu! Olvastam, hogy vannak országok, ahol egy férjnek több felesége van...

BIZONYLATI FEGYELEM

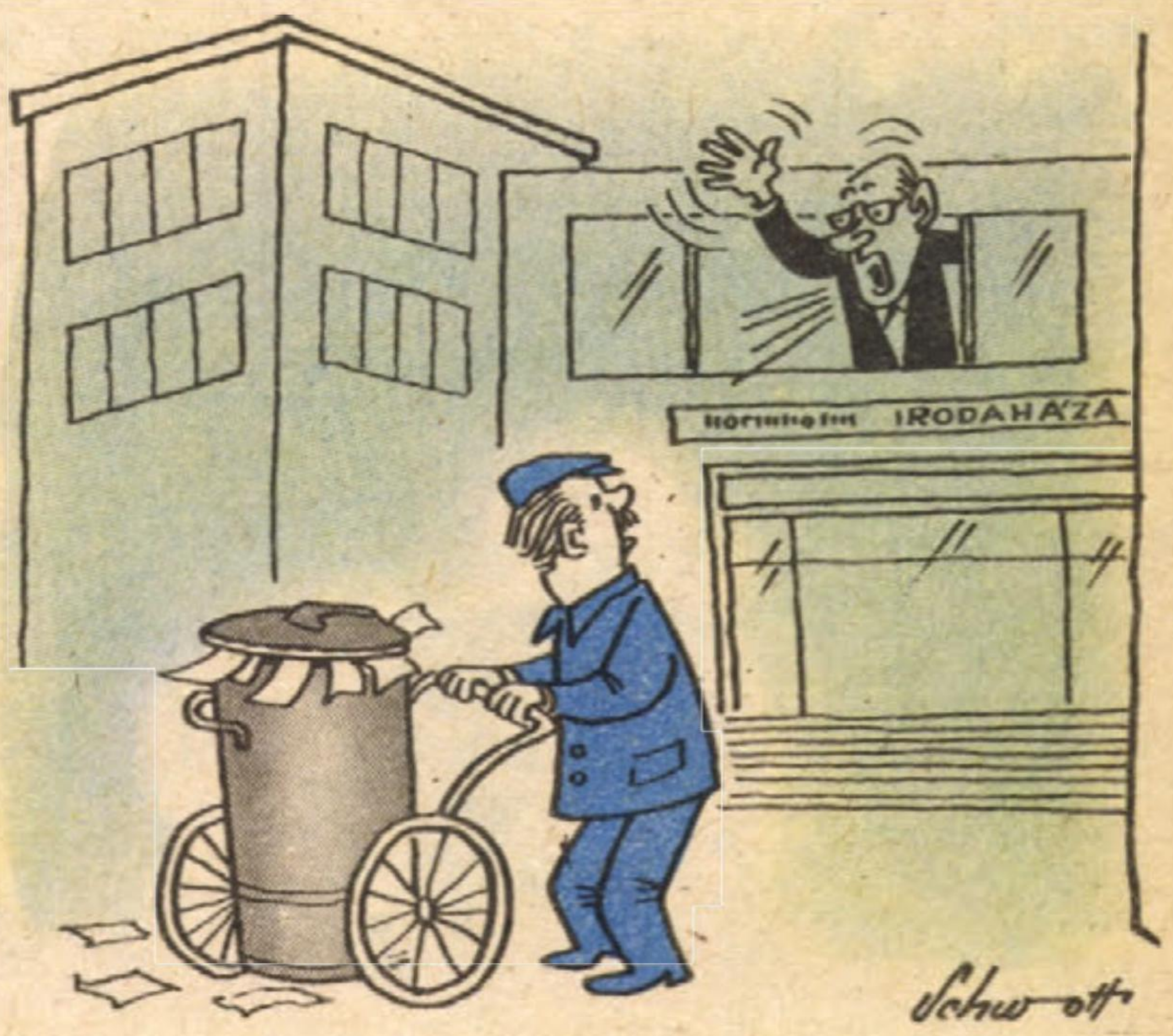

– Halló! Várjon! Eltűnt egy fontos levelünk!

SZERÉNY VÁLLALAT

– És most kiosztom az ez évi nyereségrészesedést. Valaki fel tudja váltani ezt a százast?

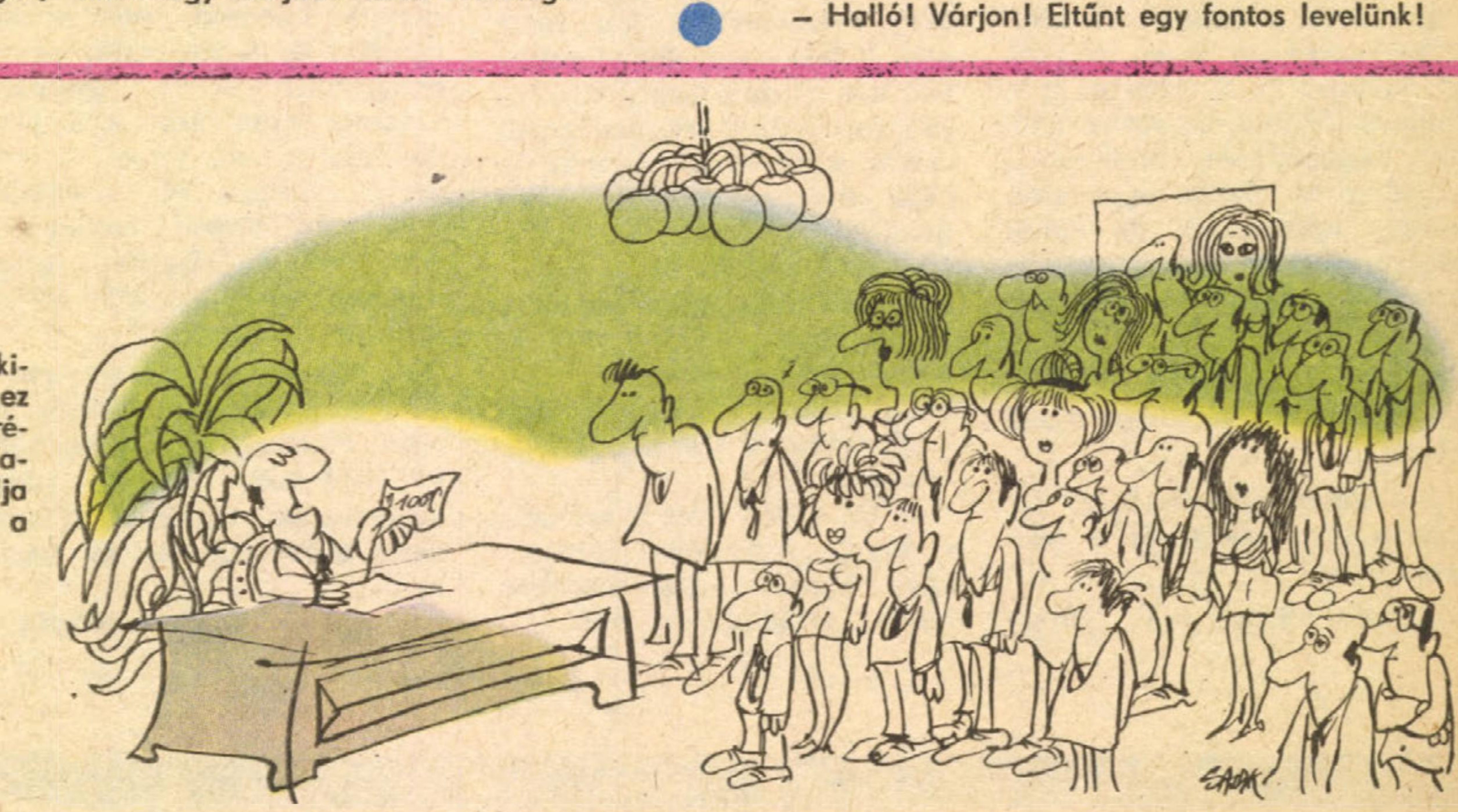

AZ ELSŐ LAKÓGYŰLÉS

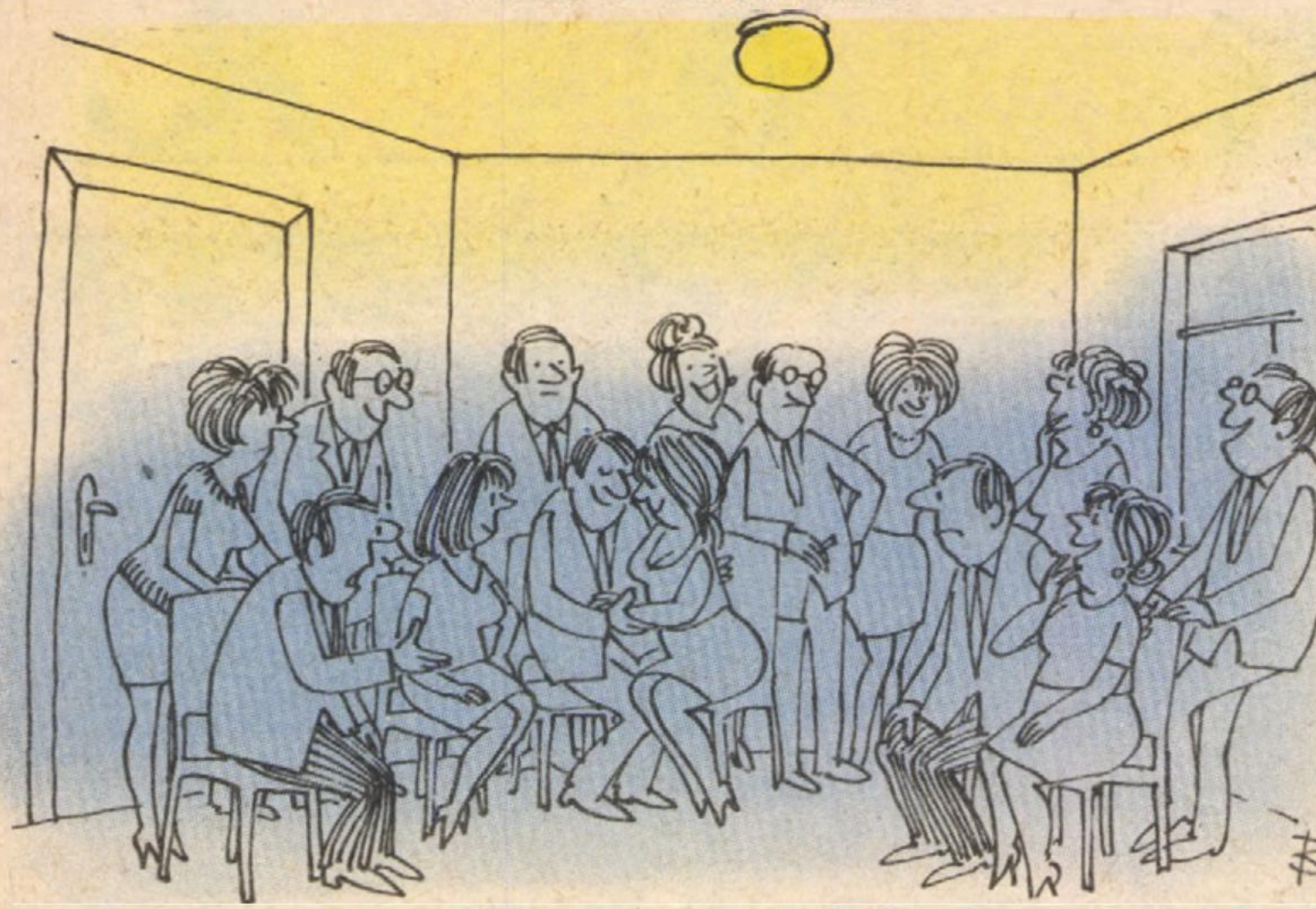

– Szerintem felesleges klubot létrehoznunk, a lakásokból úgyis áthallatszik minden...

KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

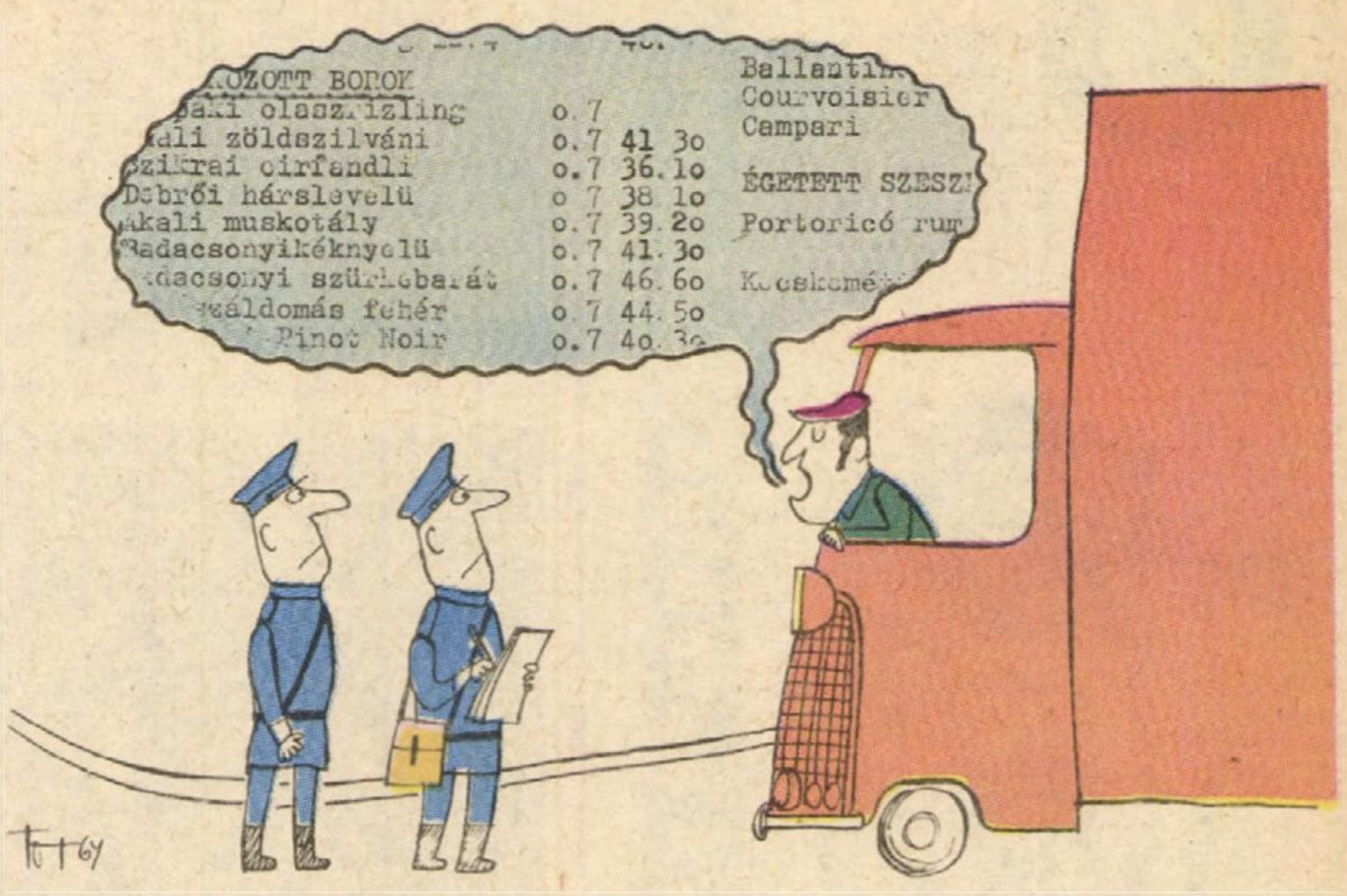
ZOTT BOROK
aki olaszrizling o.7
ali zöldszilváni o.7 41 3o
zikrai cirfandli o.7 36.1o
Debrői hárslevelü o 7 38 1o
kali muskotály o.7 39.2o
Badacsonyikéknyelü o.7 41.3o
dacsonyi szürkebarát o.7 46.6o
száldomás fehér o.7 44.5o
Pinot Noir o.7 4o.3o
Ballantin
Courvoisier
Campari
ÉGETETT SZESZ
Portoricó rum
Kecskemé

HÁNY KILOMÉTER VAN EGY MODERN HŐSBEN?

A napokban, egy presszóban ülve, felfigyeltem a szomszéd asztalnál italozó fiatalemberre. Céltalan, réveteg pillantása részint a semmibe, részint a felszolgálónő ruhakivágásába révedt. Olyan ismerősnek tűnt az ifjú... Hol találkoztam már vele?

Észrevette, hogy figyelem. Felállt, és kezében a félig telt konyakospohárral átjött asztalomhoz: „Látom, azon töpreng, honnan ismer. Megmondom. Valamelyik magyar szerzői művészfilmből. Szinte valamennyinek én vagyok a hőse. Ugyancsak a legtöbb új magyar regénynek is én vagyok a főalakja: az a bizonyos céltalanul lődörgő, unatkozó ifjú, aki rosszkedvűen téblábol a világban és közben ugyancsak pocsék közérzettel, de annál többet vedel. Nincs ugyanis életcélom. Nem látok feladatot magam előtt.”

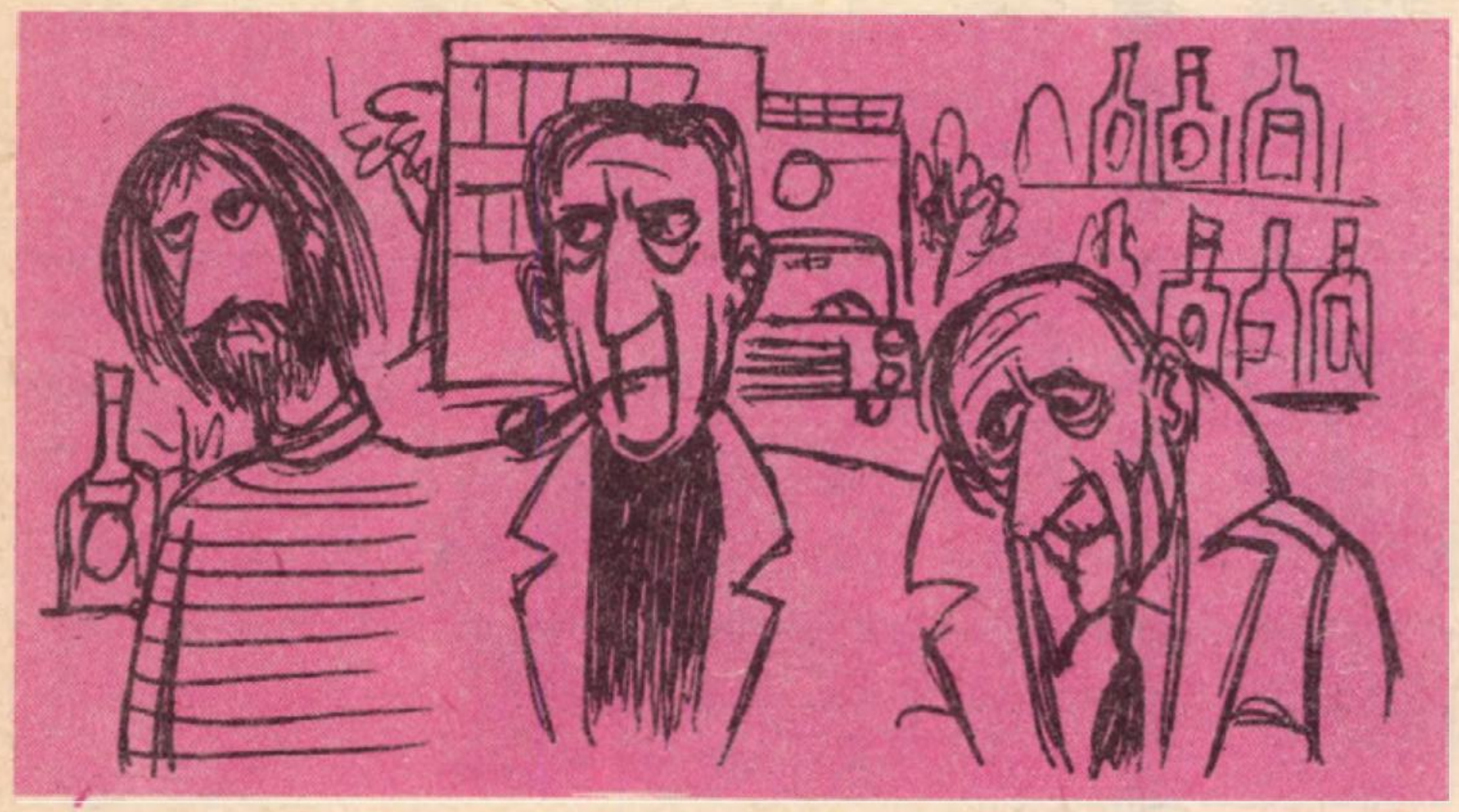

— Miért nincs életcélja, és miért nem lát feladatot maga előtt?

— Honnan tudjam? Így írnak meg a szerző, és a rendező urak.

Beszéd közben már felhörpintette a következő pohár töményt is.

— Mit iszik?

— Attól függ. Kalandos, népies filmeken és regényekben murcit, kadart, kövidinkát. Kóborlási területem: Pomáz, Verőce, Karakószörcsök, szóval kisebb községek. Kispolgári jólétben a kötelező szeszesital: badacsonyi hárslevelű, ürmös, Lánchíd konyak, — ténfergési körletem a Váci utca, a Vörösmarty tér és a Kossuth Lajos utca között.

A beszélgetés során furcsa változáson ment keresztül a fiatalember. Álla megereszkedett, orra mellett két mély redő jelent meg. Ezzel szemben két nyaraló képződött körülötte, előtte kétszintes rózsadombi villa emelkedett ki, és háta mögött Renault kocsi bukkant föl.

— Hát igen, múlik az idő — sóhajtott fel, látni engedve sárgult fogait: — Most már ily környezetben játszódó művészfilmek és regények céltalanul ténfergő középkorú hőse lettem.

— De ember, mikor szerezte a kocsit, nyaralókat, öröklakást, hiszen fiatal korában folyton téblábolt és ivott.

— Nem tudom. Így írtak meg. Negyvenes csalódott és célját vesztett modern hősnek kötelező szabvány írja elő a két nyaralót, a rózsadombi villát és a Renault kocsit.

— És mint középkorú, céljavesztett regény- és filmhős mit csinál?

— Ugyanazt, mint céltalan fiatal koromban: iszom, téblábolok, de most már kocsival. Azzal kell felszednem a fiatal lányokat. Valamennyivel enyelegnem kell. És sajnos, úgy vagyok megírva, hogy még a fiatal nőkkel is rosszkedvűen veszkődöm. Még azt a kis örömet is sajnálják tőlem a szerző és rendező urak.

Beszélgető partnerem újabb furcsa változáson esett át. Haja teljesen kihullott, ráadásul meg is őszült:

— Céljavesztett, csalódott szegény öregember lett belőlem... — sóhajtotta.

— Miert lett szegény? Hová tűnt a két nyaraló, az öröklakás es a kocsi? Elitta?

— Nem tudom. Így írtak meg. Modern filmekben és regényekben az öreg hős szegény, nagyon szegény. Ezt még nem is bánnám, csak a sok alkoholt és a ténfergést egyre nehezebben bírom. Összesen százezer kilométert kell összeténferegnem. Ennyi a modern, céltalan hős normája.

Mutatta kopott bakancsát. Abba volt beleépítve a kilométerszámláló óra. Már 96 535 kilométert mutatott.

— Nemsokára generáloznak és újra kezdhetem elölről az egész téblábolást és ivást. Nélkülözhetetlen vagyok! Mit kezdenének nélkülem a modern művészfilmek és regények?

Kertész Magda

ÉLELMES ÜZLETEMBER

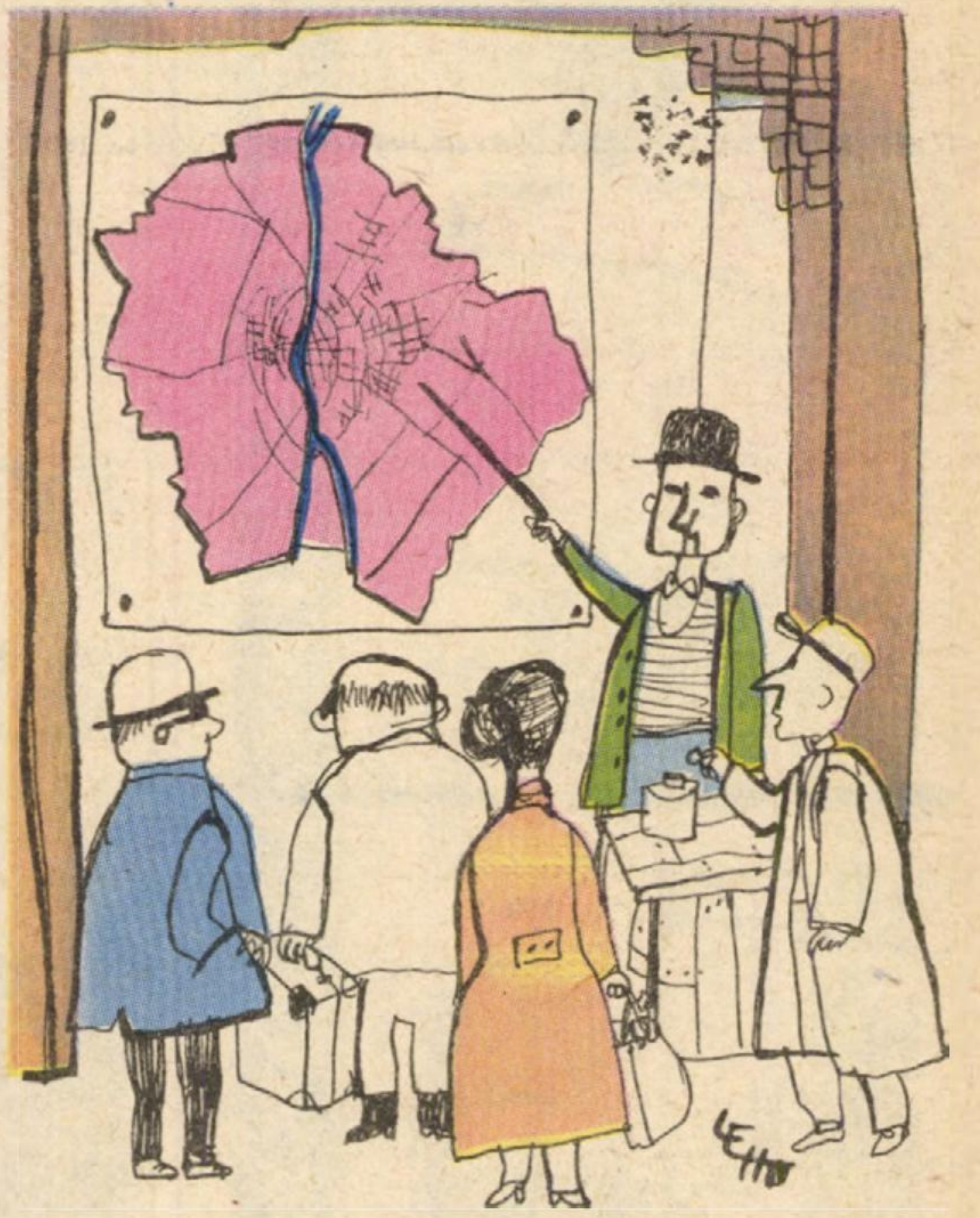

– Két forintért elmagyarázom bármelyik villamos, vagy autóbusz új útvonalát...

DÍSZÍTŐ MŰVÉSZET

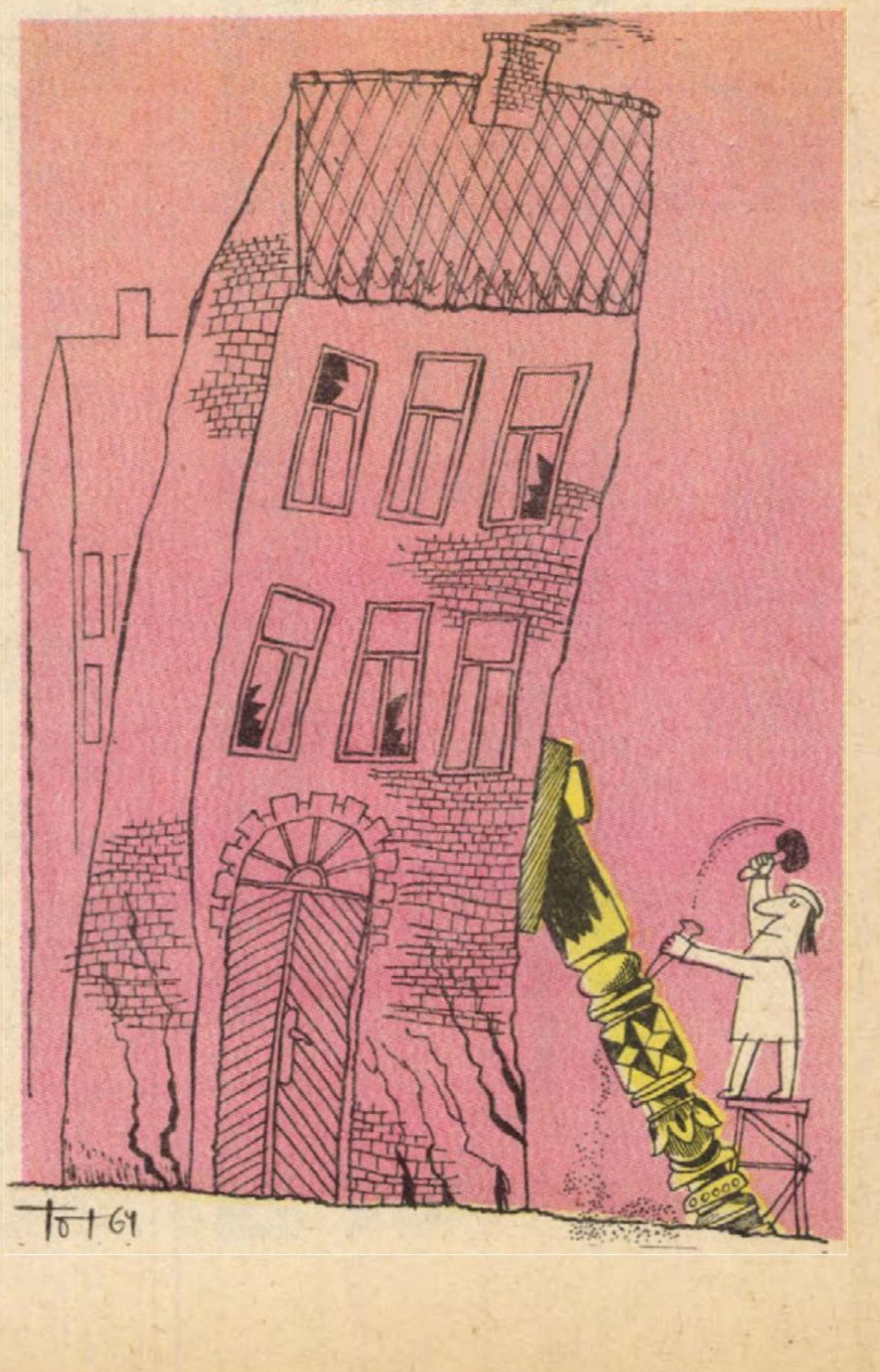

TÚRA

Joe Soares brazil komikus, különös világcsúcsot ért el. Tíz hónap alatt testsúlyának pontosan a felét leadta. Így most alig több kilencven kilónál.

– Ma már csak kövér vagyok – mondta –, de tavaly ilyenkor még szörnyeteg voltam. Kiálltam az út közepére, azonnal közlekedési dugó támadt. Előfordult, hogy egy sofőr rámkiáltott: „Menj az útból, hogy tovább indulhassunk!" Visszakiabáltam: „Miért nem kerülsz meg?" Mire ő valósággal ledöfött: „Mert nincs annyi benzinem..." Nem halaszthattam hát tovább a radikális fogyókúrát.

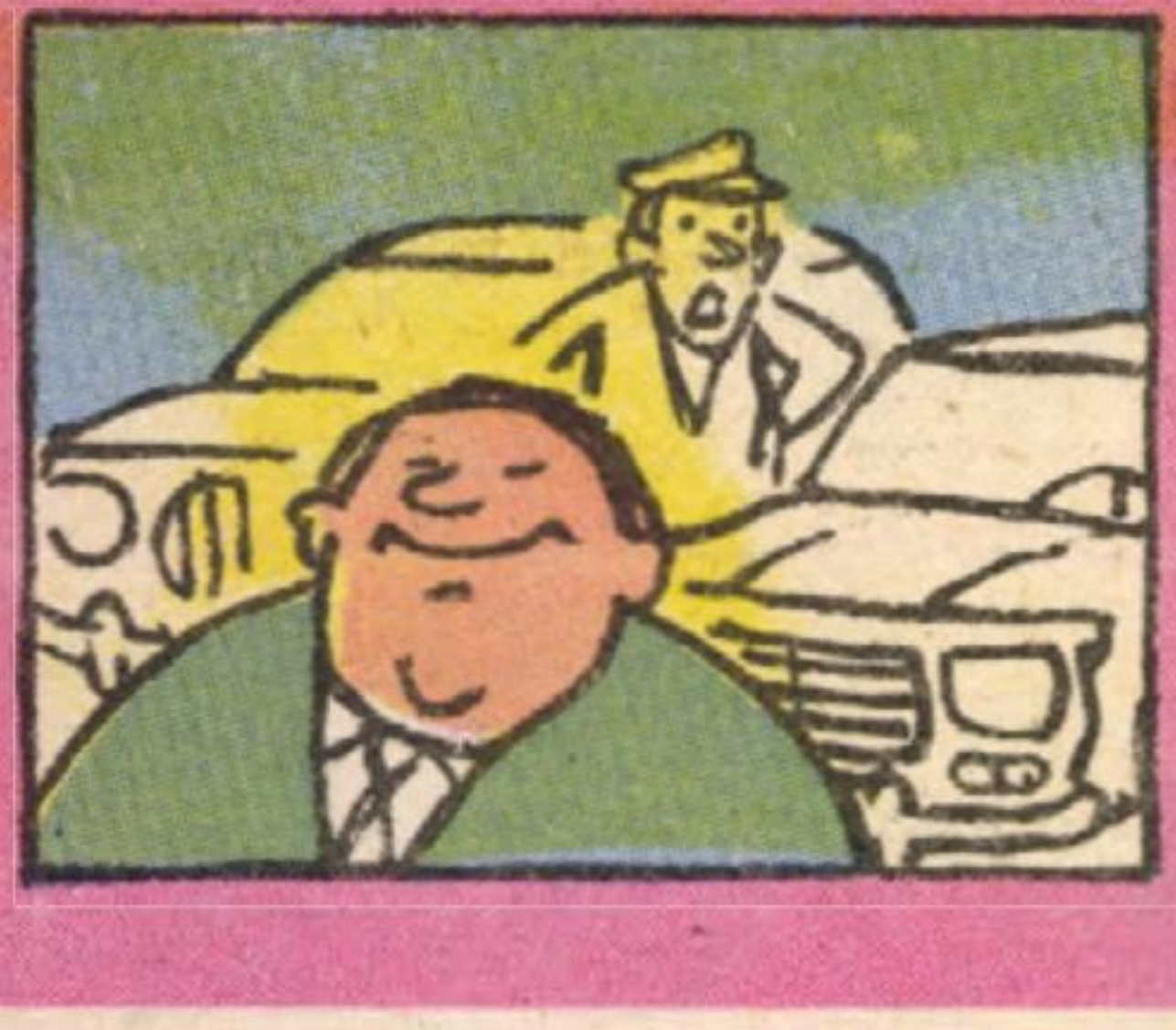

RÉGI PESTI INNEN–ONNAN

ÉLETSZÍNVONAL — 1912

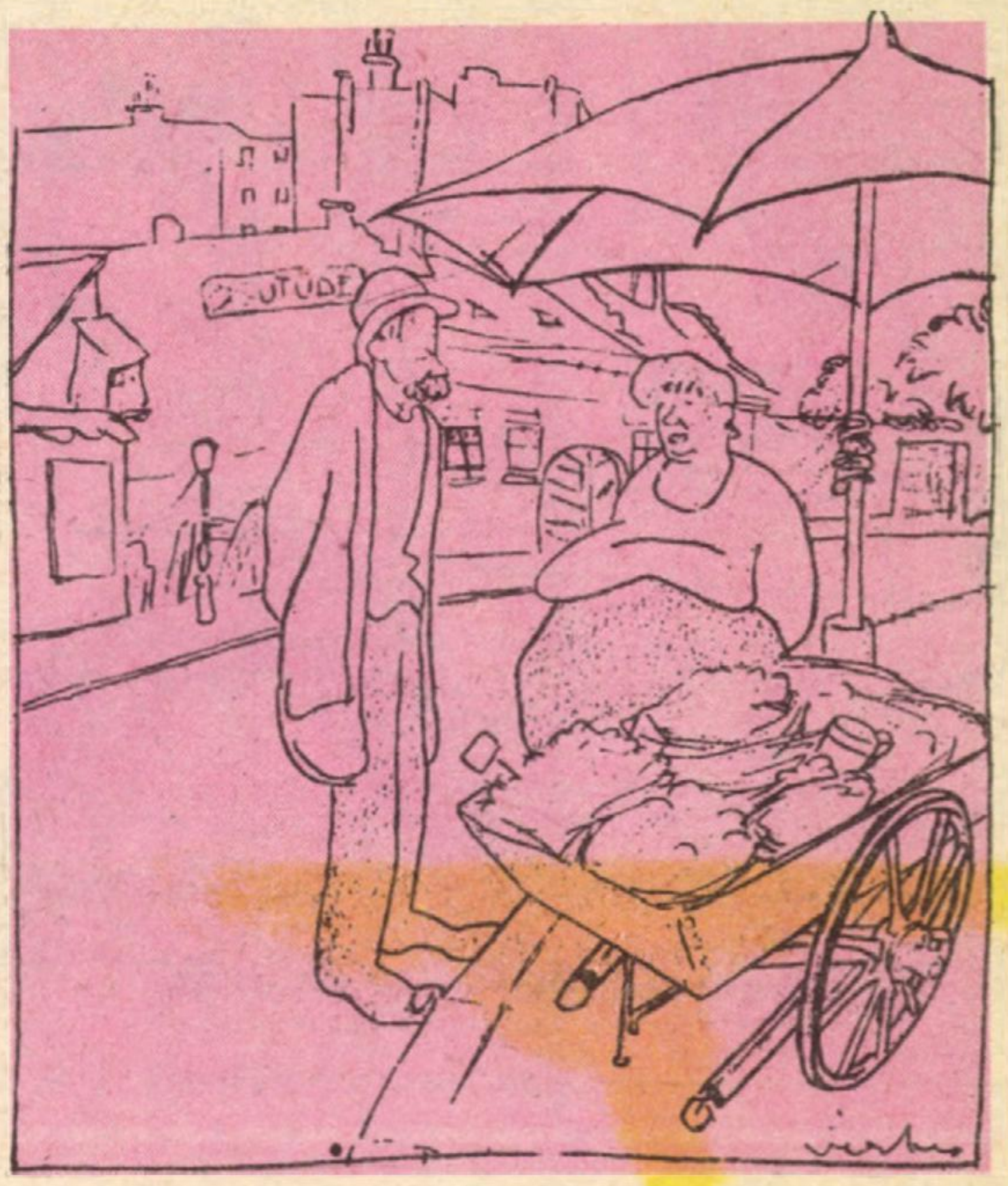

Egyszer-másszor szót ejtettünk már arról, hogy milyen merészen, találóan, szellemesen, milyen keserű gúnnyal leplezték le a század eleji budapesti szegénynép elnyomorítását a magyar karikaturisták.

A *Fidibusz* című, általában sikamlós tréfáiról emlékezetes vicclap jeles szerkesztői — pajzánságuk hírétől is vértezetten — gyakorta adtak egy-egy társadalomkritikai töltésű, szatirikus címlapképet. Így például a Vérvörös Csütörtök munkásforradalmi megmozdulása után szűk negyedévvel, 1912 augusztus elején *Vértes* Marcell, a Horthy fehérterrorja elől később Párizsba emigrált, s ott néhány éve elhunyt festőművész, akkor a gúnyrajzok ifjú mestere — a pesti élelmiszer-helyzetet, a drágaságot, a nélkülözést foglalta tragikomikus ábrába.

A kordéja mellett álló kofa éhenkórász vevője drágállja a krumplit. A testes kofaasszony nem is vitatkozik az áron, hanem kimondja a szociográfiának is beillő szentenciát:

— Drága, drága... de mondja, szomszéd úr, muszáj most már minden koszosnak krumplit enni vacsorára?

Békés István

RÉBUSZ

253. rejtvényünk megfejtése:

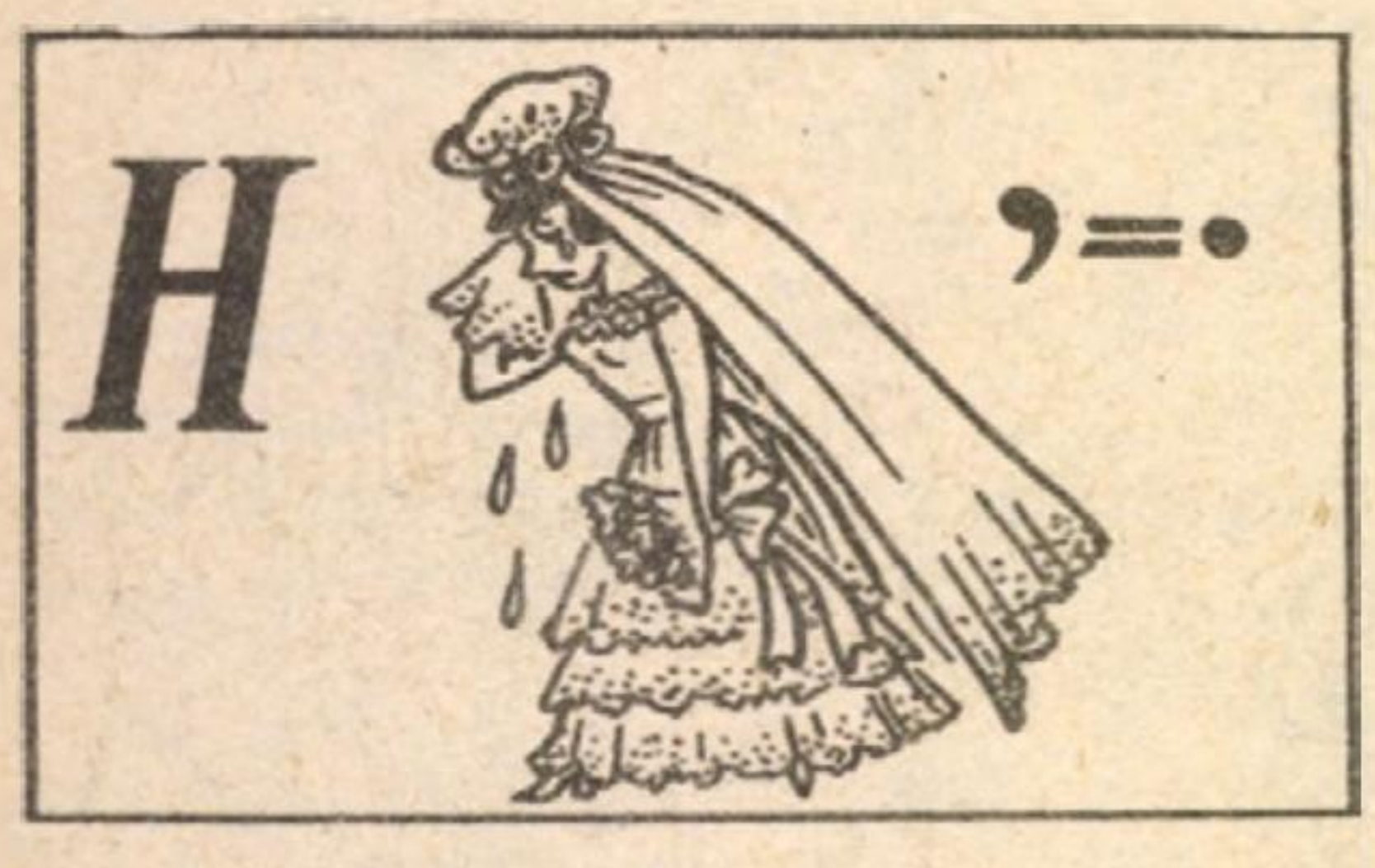

Harakiri

A 100 forintos díjak nyertesei:
Wieser Katalin, 1012 Bp., Attila út 97.
Krammer Zsuzsa, 8000 Székesfehérvár, Fürst S. u. 4.
Vértes Miklós, 8409 Úrkút, Csokonai u. 8.

254. REJTVÉNYÜNK

SZÁZADOSO

A megfejtéseket kizárólag levelezőlapon — legkésőbb március 26-ig — erre a címre kell beküldeni: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-12 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Egy nagy bajszú atyafi benyit a kalaposüzletbe. Rámutat egy szép Panama kalapra és megkérdi:

— Mennyit kérnek ezért?

— Kétszáz forintot — feleli az eladó.

— És hol a két lyuk rajta? — érdeklődik a bácsi.

— Miféle lyukakról beszél? Ez egy vadonatúj kalap — mondja idegesen az eladó.

Mire a bácsi:

— Márpedig ezen a kalapon két lyuknak kell lennie, hogy az a szamár aki megveszi, átdughassa rajtuk a fülét.

*

A válóperes tárgyaláson a házaspár nem tud megegyezni, hogyan osszák el három gyermeküket — kétfelé. Végül a dühös feleség így kiált fel:

— Bíró úr! Egyelőre nem válunk! Megvárjuk, amíg négy gyerekünk lesz!

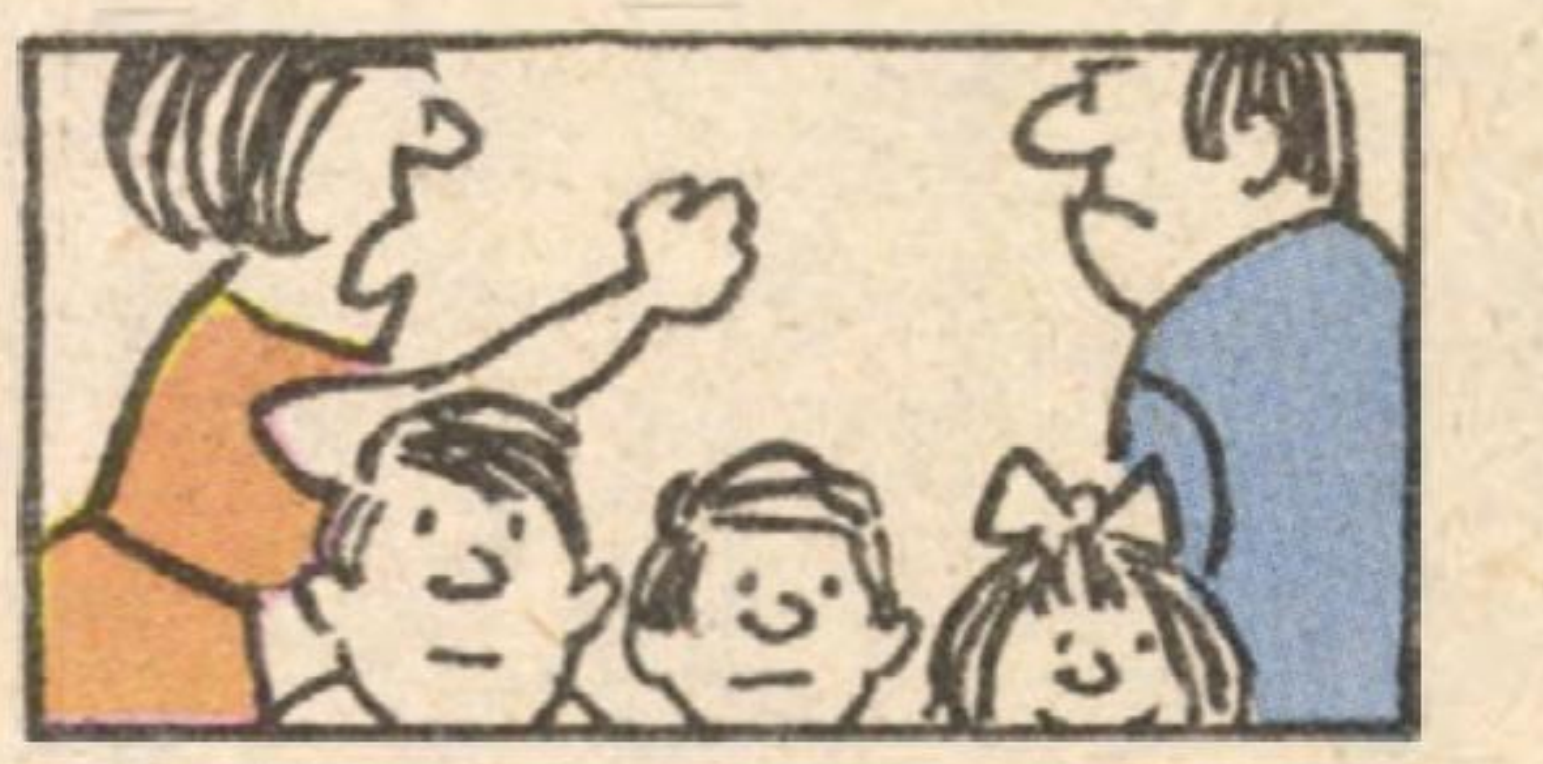

Egy őszi hideg estén Krepuska csuromvizesen érkezik haza. Krepuskáné csodálkozva kérdi:

— Csak nem esik az eső? Mire Krepuska dühösen így válaszol:

— Esik? Zuhog! Csak nem gondolod, hogy ennyire izzadok?!

A bíró így szól a vádlotthoz:

— Azt kívánja, hogy a tárgyalást halasszuk el, mert a védőügyvédje beteg. Viszont Ön már elismerte a bűnösségét. Nem tudom, milyen enyhítő körülményt tudna még találni a védője?

— Éppen ez az, amire én is kíváncsi vagyok, tisztelt bíró úr!

Sehoda így szól a barátjához:

— Az idén tíz napra Párizsba utazom. Te már jártál ott. Mit gondolsz mennyi pénzre lesz szükségem?

— Négyezer frankra, ha egyedül utazol. Ám ha magaddal viszed a feleségedet is, akkor elég lesz kétezer frank.

ROMANTIKUS FÉRFIÚ

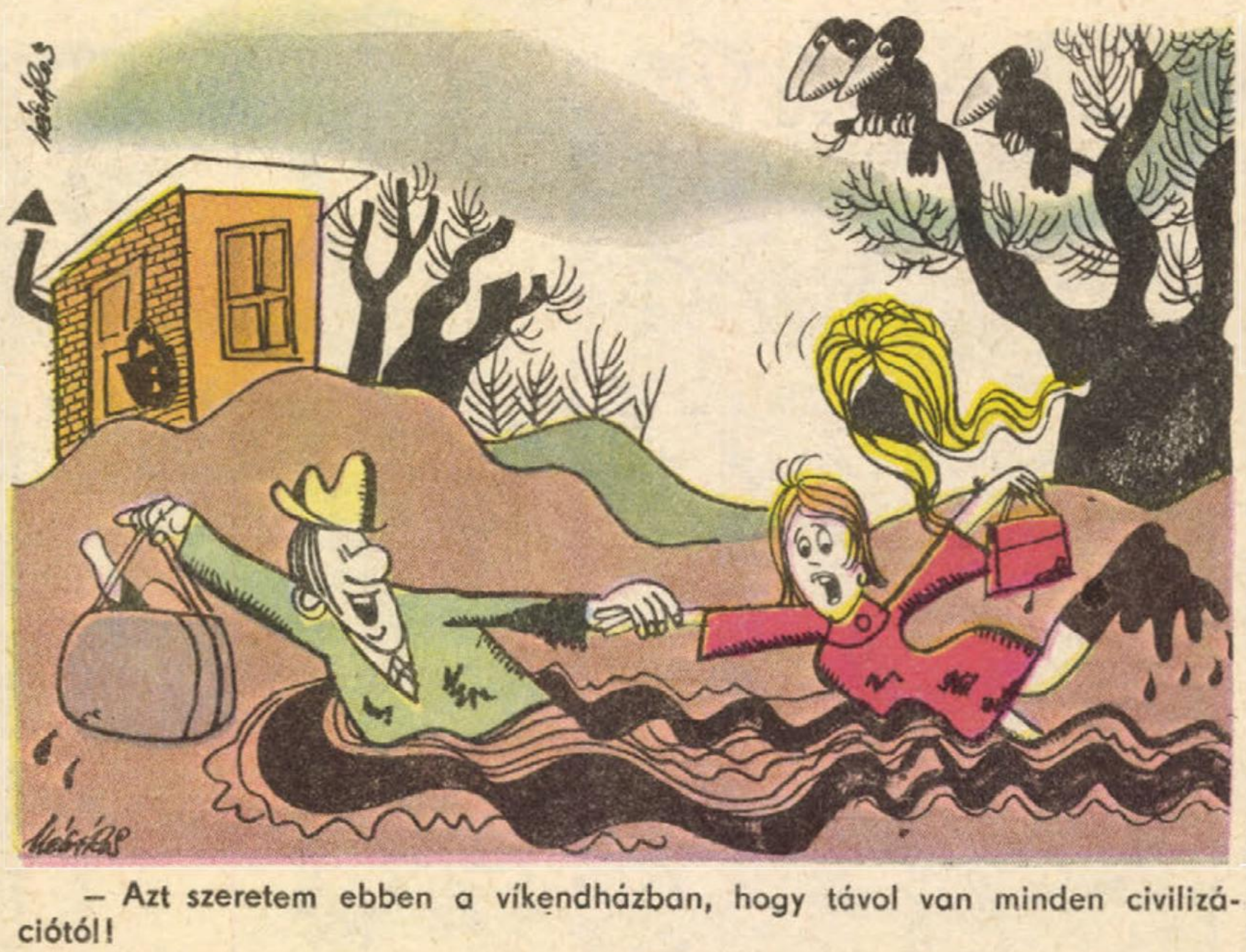

– Azt szeretem ebben a víkendházban, hogy távol van minden civilizációtól!

IZGALMAS MÉRKŐZÉS

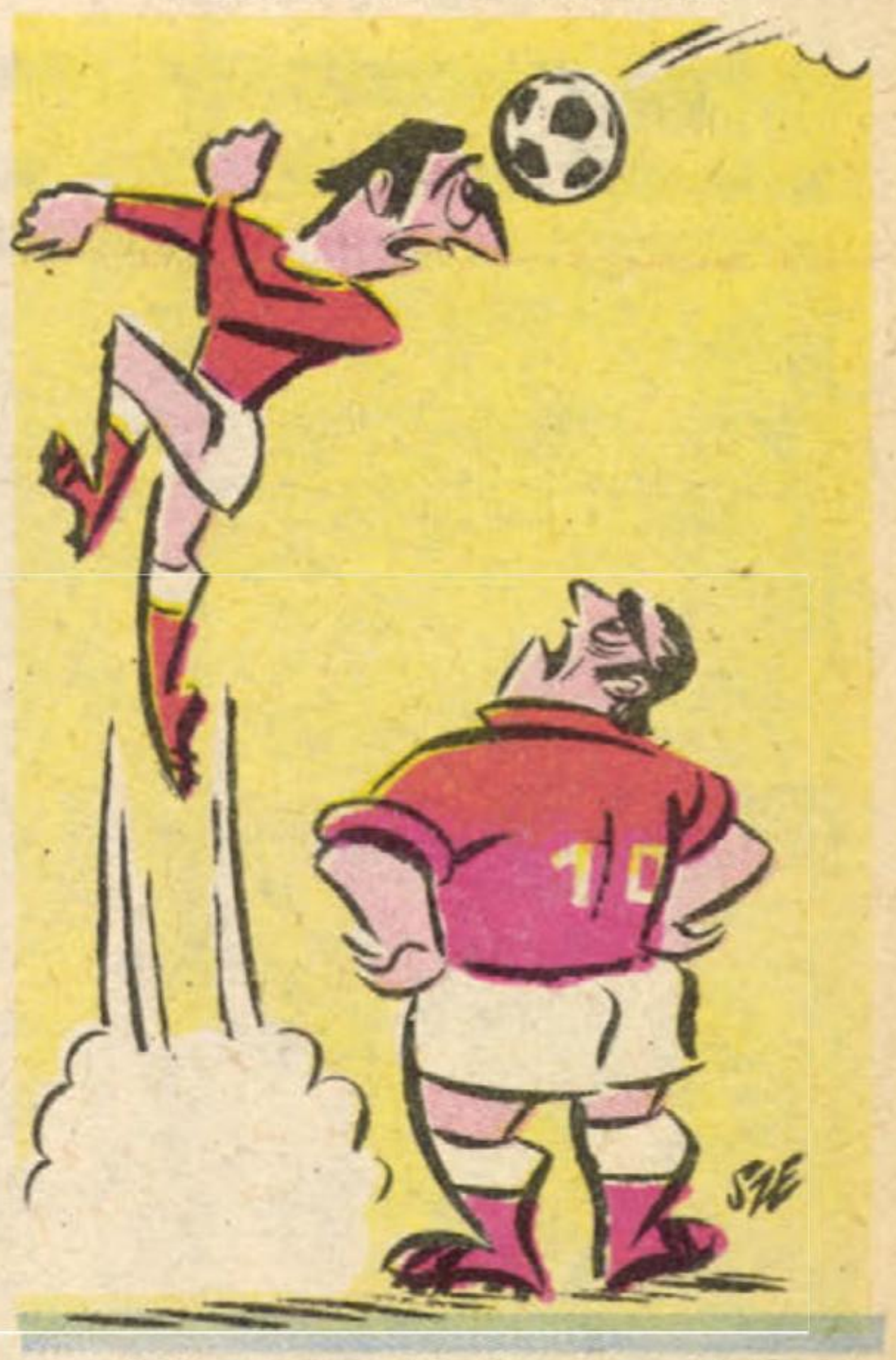

– Miért strapálod magad? Úgyis leesik...

PLETYKÁS PAPAGÁJ

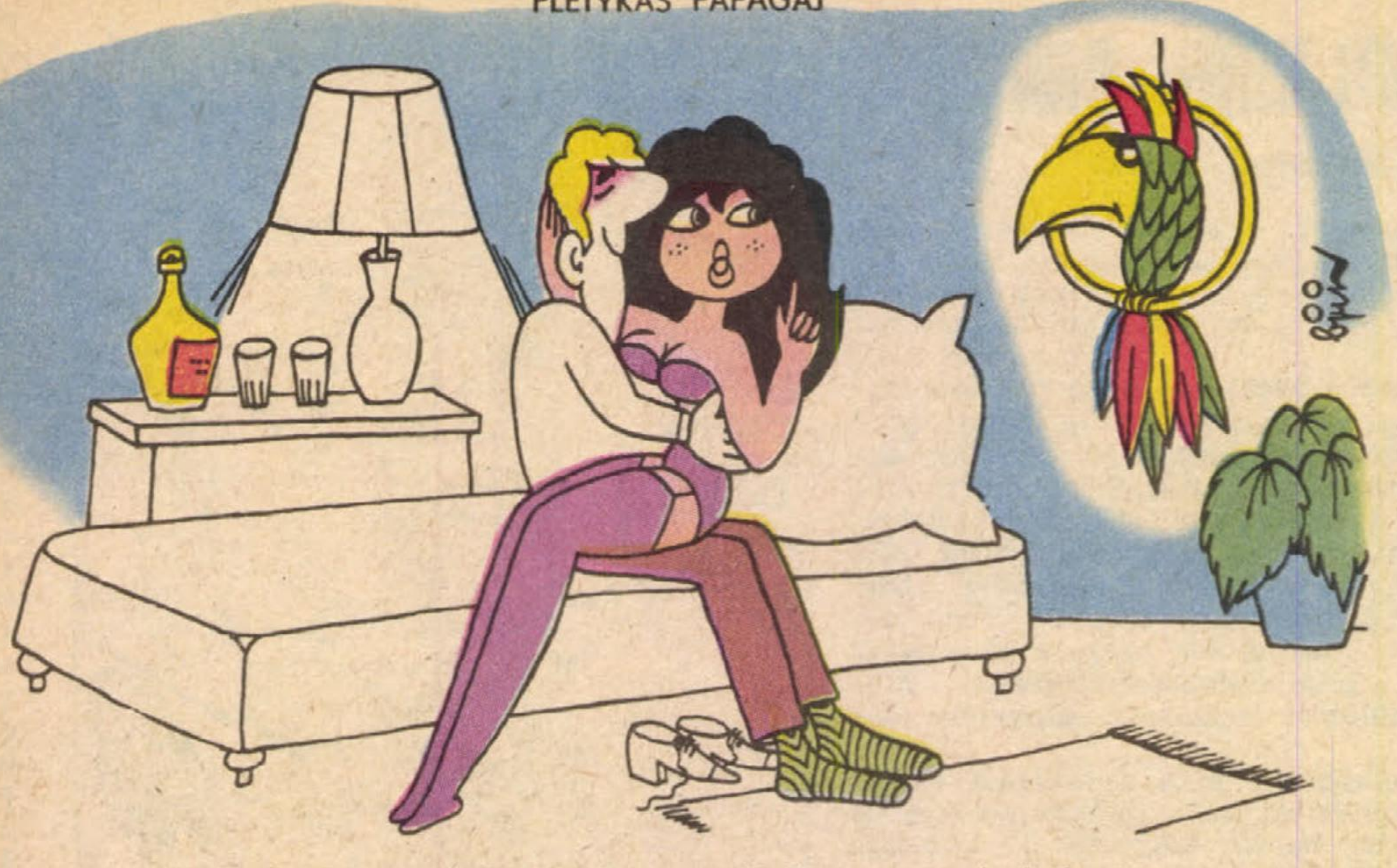

– Ha elmondod a férjemnek, kitekerem a nyakadat!

A JÓ EMBER

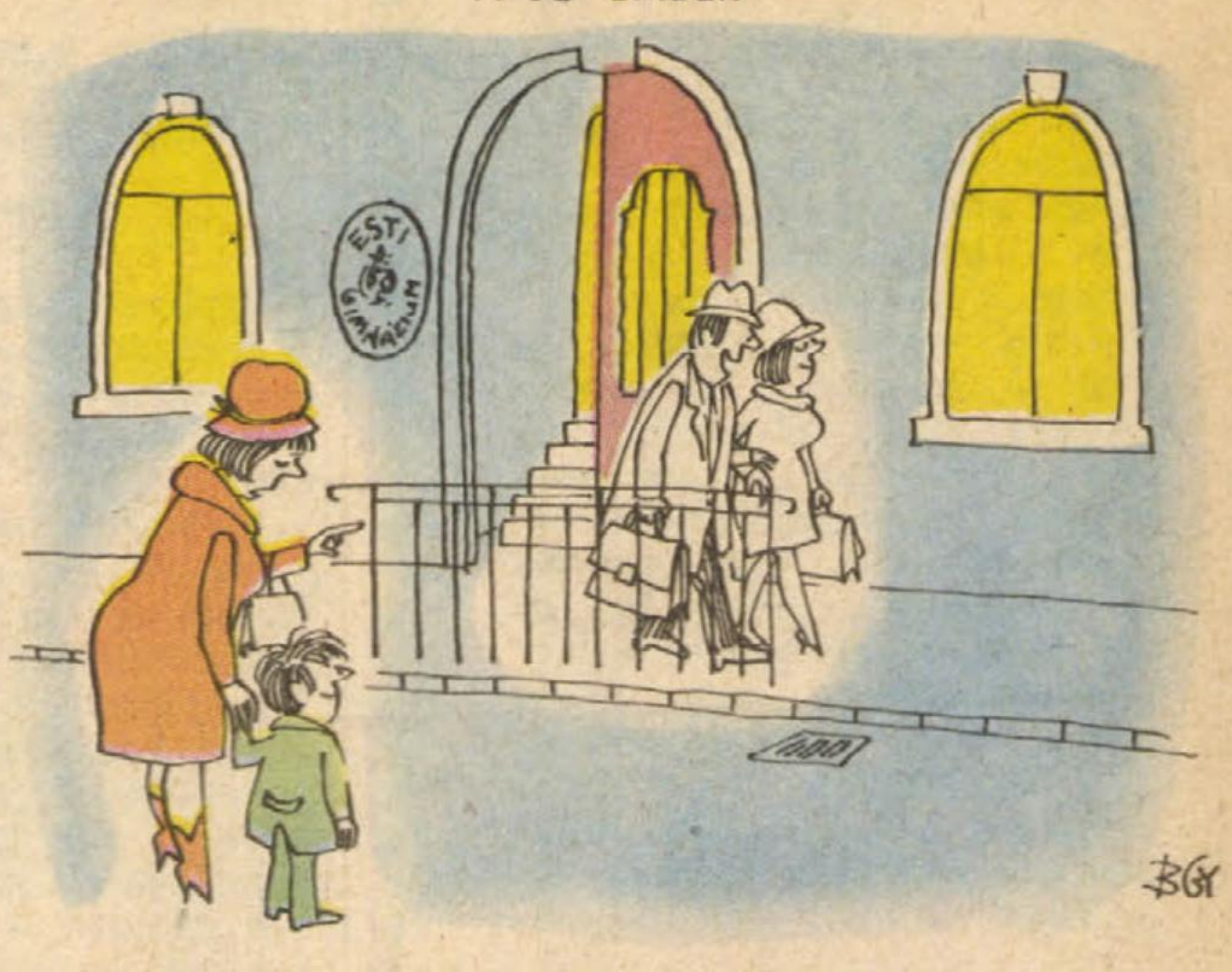
ESTI GIMNÁZIUM
BGY

– Szegény papának muszáj előbb hazakísérni a tanulópárját.

TÉVÉ

Sok szó esik arról, hogy a televíziózás elszürkíti a családi életet. Az emberek folyton a képernyőt nézik, idejük sem marad arra, hogy egymással törődjenek. Nos, a Daily Mirror egyik kis híre arra utal, hogy a hiba nem mindig a képernyőben van. Sőt.

Pityergő asszonyka panaszkodik a válóperes ügyvédnek:

– Tudja, hirtelen megszakadt az adás, technikai szünet, vagy mi az ördög, semmi sem látszott a képernyőn. Akkor ő felém fordult, rámnézett, megrázta a fejét, vette a kalapját, és azóta nem láttam.

CSODA A FÖLDGOLYÓN

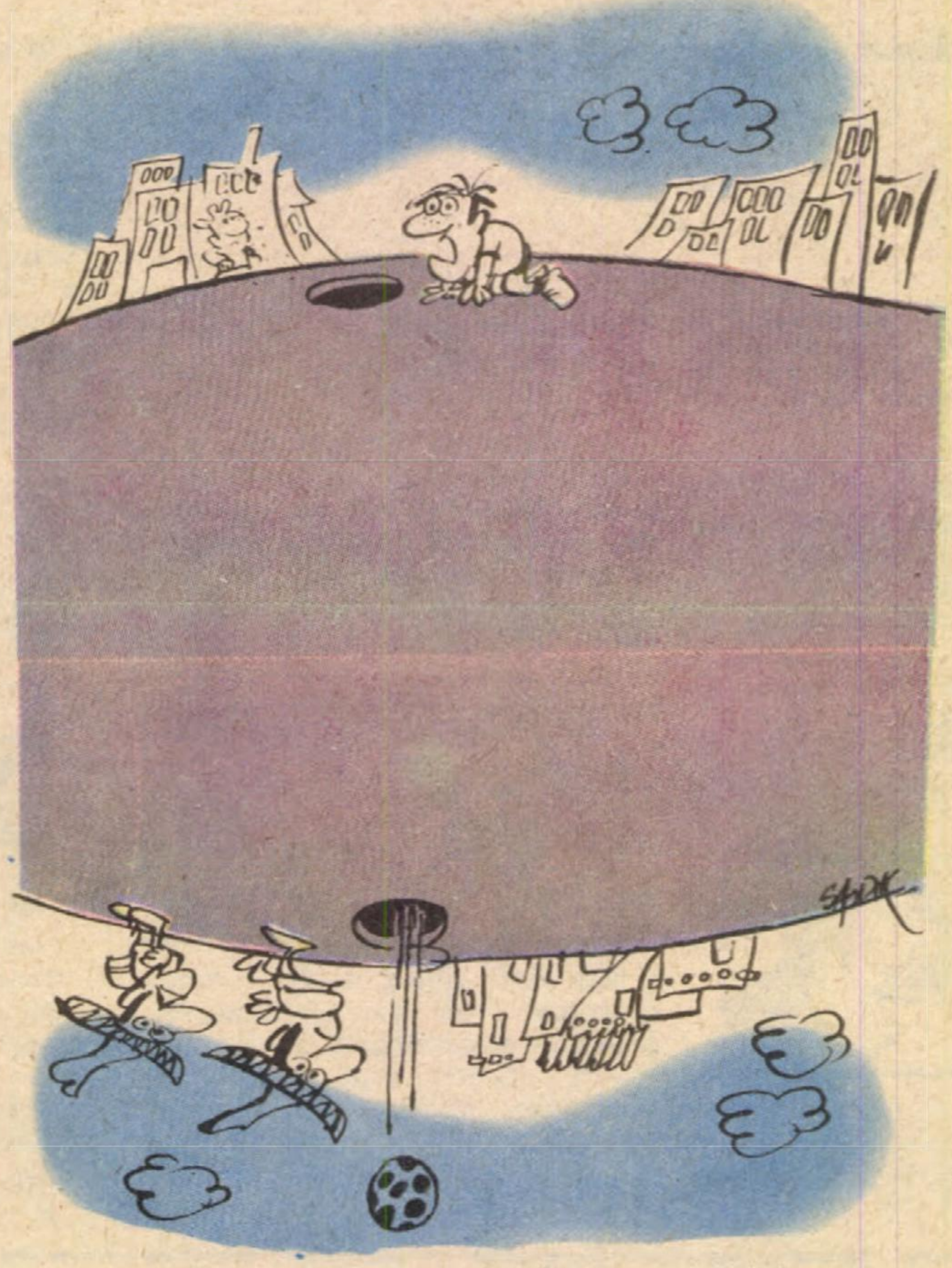

– Papa, gyere gyorsan! Átesett a labda!

tribün

George Foremant, a profi nehézsúly új világbajnokát megkérdezték: vajon meglepte-e a sziklakemény Joe Frazier felett aratott győzelme?

— Engem nem — volt a válasz. — Csak Fraziert.

A Tilbury Kék Madarak kosárlabda-csapata tartja nagyszerű (?) szériáját. Már 45 mérkőzést vesztettek el egyfolytában. Ami különös: mérkőzéseikre mégis mindig megtelik a lelátó.

— Az emberek szeretik a szenzációt — mondta a csapat edzője. — És ha mi véletlenül győznénk, az olyan szenzáció lenne, amelyről még az unokáiknak is mesélhetnének.

Franz Beckenbauer, a Bayern München világcsillaga mesélte:

— Érdekes levelet kaptam. Egy tizenkét éves kisfiú azt kéri, hogy küldjek neki három futball-labdát, tizenkét teljes felszerelést, azonkívül ajándékozzam neki a kocsimat és a tetejében még tízezer márkát... Igaz... és még **egy autogramot is kér...**

Legalább valamit meg is kapott.

*

Babe McCarthy, a Memphis kosarasainak edzője egy ítélet miatt dühöngve rontott be a pályára.

— Ha ez helyes ítélet volt — kiáltotta egyenest a „vétkes" játékvezető képébe —, itt csapjon belém a mennykő.

Várt egy pillanatig, felnézett a mennyezetre, nem történt semmi.

— No látod... — mondta ismét a bírónak.

(p. p.)

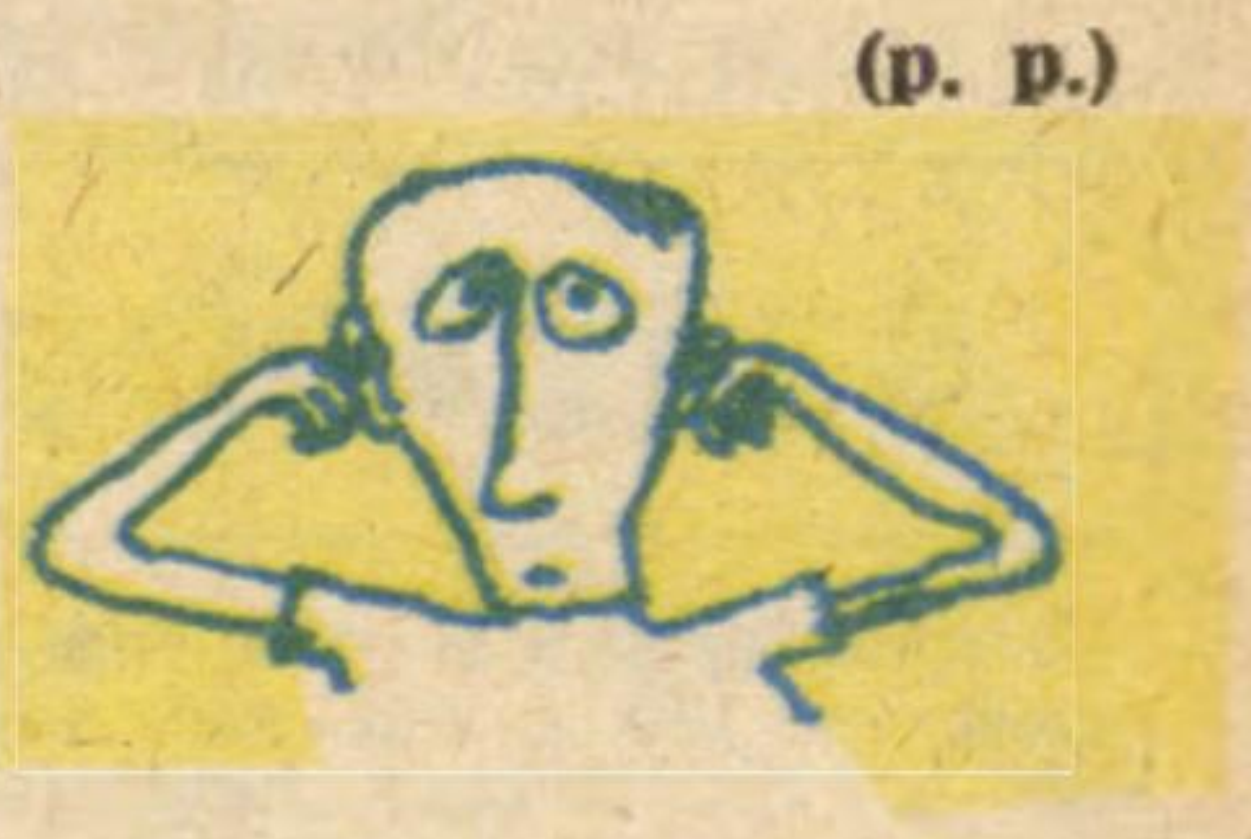

nagy emberek kis történetei MONTECUCCOLI nagy emberek kis történetei

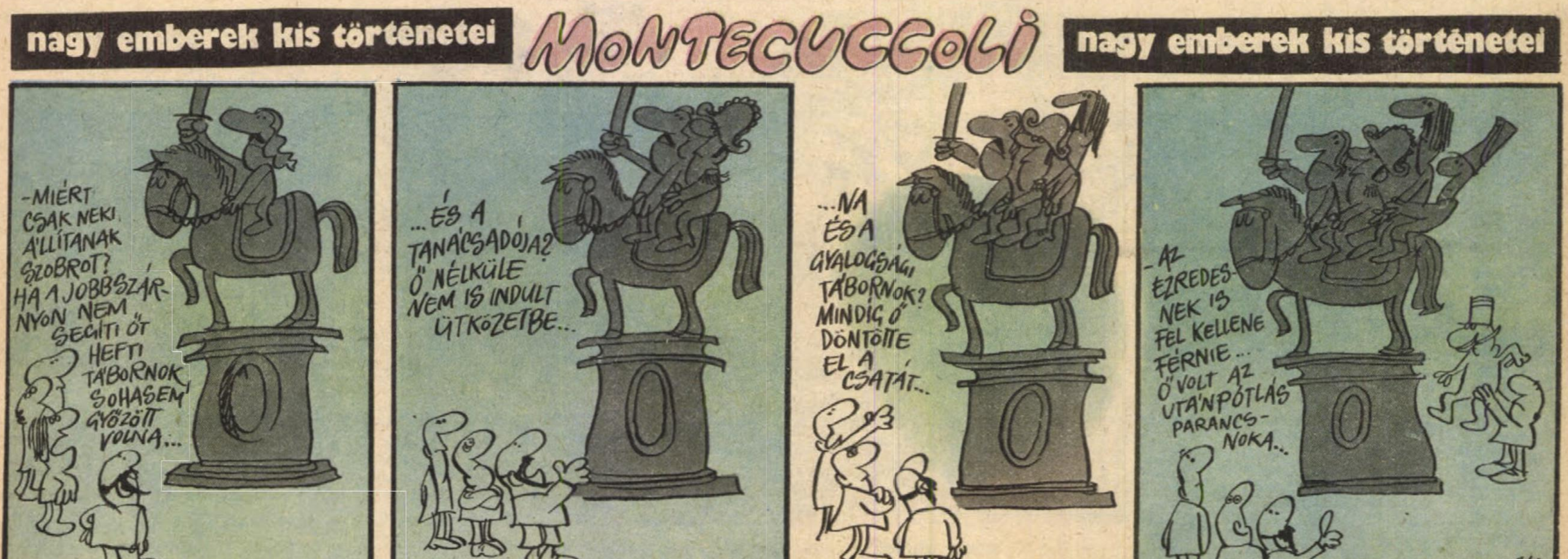
-MIÉRT CSAK NEKI ÁLLÍTANAK SZOBROT? HA A JOBBSZÁRNYON NEM SEGÍTI ŐT HEFTI TÁBORNOK SOHASEM GYŐZÖTT VOLNA...
...ÉS A TANÁCSADÓJA? Ő NÉLKÜLE NEM IS INDULT ÜTKÖZETBE...
...NA ÉS A GYALOGSÁGI TÁBORNOK? MINDIG Ő DÖNTÖTTE EL A CSATÁT...
-AZ EZREDESNEK IS FEL KELLENE FÉRNIE... Ő VOLT AZ UTÁNPÓTLÁS PARANCSNOKA...
SZOLDK